

UNIVERSITY OF JAFFNA
LIBRARY
29 MAY 2002
PERIODICALS DIVISION

அகல் இலங்கை
தமிழ் மொழிமூல கற்கைநிநந் நடாத்தும்
தேசிய கல்வியியற் கல்வாரிகளின்
தமிழ் விழா - 2001

University of Jaffna
370.73
KAL
0049(AR; MAIN)

ஒழுங்கமைப்பு:-
வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்வாரி,
புந்தோட்டம் - வவுனியா.

ஆசிரியர் கீதம்

முத்து முத்தான சித்திரங்கள் - இலங்கை
முற்றத்தில் சிந்திய இரத்தினங்கள்
பற்றும் பாசமும் வைத்தவற்றை - நல்ல
பாதையில் சேர்க்கும் பணியெமதே.

அன்னை மடியில் அரவணைத்த பிள்ளை
பள்ளிவரும் பிஞ்சுப்பாலகனாம் - அவன்
தன்னந் தனிமையை போக்கி உள்ளத்தில்
நம்பிக்கை அன்பையும் ஊட்டிடுவோம்.

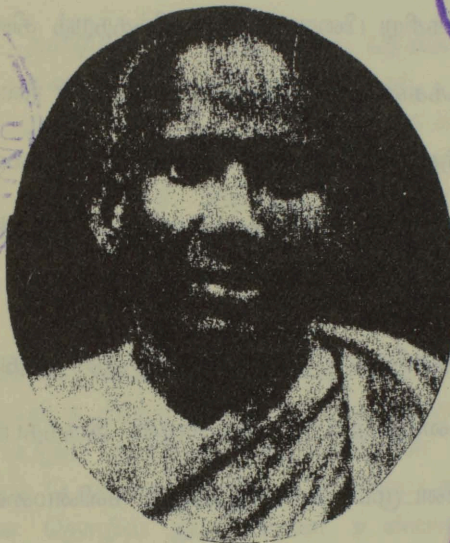
எண்ணும் எழுத்தும் உணர்த்திடுவோம் உளத்
தேவைகள் அறிந்து பூர்த்திசெய்வோம் - அவன்
ஒழுங்குடன் ஒழுக்கமும் பேணி - நல்ல
சிந்தனை ஆற்றலைத் தூண்டிடுவோம்.

கற்பித்தல் கற்றல் நிகழ்ந்திடவே - நல்ல
கட்டுப்பாட்டுடன் வகுப்பறையில் - தினம்
பெற்றகடமையை பேணி ஏற்றே - ஞாலம்
போற்றும் சமூகத்தைநாம் படைப்போம்.

2001

தமிழ்மொழியியல் கற்கைகொருந் நடாத்தும் தேசிய கல்வியியற் கல்வியரங்கின் தமிழ் விழா - 2001

சிறப்பு மலர்

370.73

KAL

AR

ARCHIVES

NIA

மலர்க்குழு.

திரு.க.சுவர்ண ராஜா

திரு.ந.பார்த்தீபன்

திரு.ச.பவானந்தன்

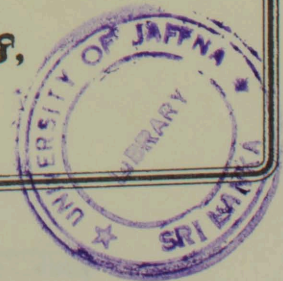
திரு.க.பரமானந்தம்

250049

University of Jaffna
250049

Library

ஒழுங்கமைப்பு:
வவுனியா தேசியகல்வியியற் கல்வியரங்கின்,
புத்தோட்டம், வவுனியா.

250049

NIA

தமிழ் மொழி வாழ்த்து

நீராருங் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்
சீராரும் வதனமெனத் திகழ்பரதக் கண்டமிதில்
தக்கசிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறுந் திலகமுமே
தெக்கணமும் அதிற்சிறந்த திராவிடநல் திருநாடும்.
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துலகும் இன்பமுற
எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்தபெருந் தமிழணங்கே.

பல்லுயிரும் பலவுலகும் படைத்தளித்துக் துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம்பொருள்முன் இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
கண்டமும் களிதெலுங்கும் கவின்மலையா ளமுந்துளுவும்
உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே ஒன்றுபட ஆயிடினும்
ஆரியம் போல் உலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையாவுன்
சீரளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துவோமே.

பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை

Donated to the Library,
University of Jaffna.

V. ALAGARATHAN,
National College
of Education,
Vavuniya.

கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளர் அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி

தமிழ்மொழி மூலம் பாடநெறிகளை நடாத்திவரும் ஏழு
கல்வியியற் கல்லூரிகள் ஒன்றிணைந்து வடக்கின்
நுழைவாயில் என அழைக்கப்படும் வவுனியாவில்
அமைந்துள்ள கல்வியியற் கல்லூரியில் தமிழ் மொழி
விழாவைக் கொண்டாடுவதும், அதனையொட்டி சிறப்புமலர்
வெளியிடுவதும் கல்வித்துறை சார்ந்தவர்களுக்கு மட்டுமன்றி
தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் பெருமை தரும் நிகழ்வாகும்.

உலகெங்கும் பரந்து வாழும் தமிழ் மக்களால் தமிழ்மொழி உன்னத
நிலையையும் உயர்ந்த இடத்தையும் பெற்றுவருகிறது. கல்வியியற் கல்லூரிகளில்
பயிற்சி பெறும் ஆசிரியப் பயிலுனர்களில் தமிழ்மொழியில் போதிய திறனும்
பரிச்சயமும் பெறவேண்டியிருப்பது இன்றைய காலத் தேவையாகவும் இருக்கின்றது.
விஞ்ஞான தொழில் நுட்பங்களை உள்வாங்கி இணையத்தில் வலம் வரும்
இனிய மொழியாகிய தமிழ்மொழி கல்வியியற் கல்லூரிகளைச் சேர்ந்தவர்களால்
மேலும் மெருகேற்றப்பட்டு மேன்மை மிக்க மொழியாக வரத்தக்க வகையில்
கல்வியியற் கல்லூரிகள் ஒன்றிணைந்து ஒழுங்கு செய்துள்ள தமிழ்மொழி விழா
சிறக்க வாழ்த்துகின்றேன்.

உடுவை எஸ்.தில்லை நடராஜா
மேலதிகச் செயலாளர்
கல்வி உயர் கல்வி அமைச்சு
இசுருபாய
பத்தரமுல்ல.
12.10.2001.

*Message from Chief Commissioner NCoEE,
Ministry of Education and Higher Education.*

I have much pleasure in sending this message to the souvenir to be published on the occasion of Tamil Language celebrations (Tamil Vizha) which is organized by Vavuniya National College of Education on 28th October 2001.

I am aware that, this is the first time in the history of our NCoEE, a Tamil Vizha is properly organized among the seven NCoEE, those are also conducting some courses in Tamil medium.

The Tamil language celebration will not only provide an opportunity for our student trainees to display their talents & develop the skills in language but also create a mutual understanding among our National colleges of Education.

It would also lead to foster harmony, peace and prosperity in our small country.

I take this opportunity to thank and extend my warm congratulations to the organizers of this National Colleges (Tamil medium) of Education.

I wish this Tamil Vizha of 2001 all success.

*Mr. Stanly Premasiri
Chief Commissioner - NCoEE & TE
Ministry of Education and Higher Education.
Isurupaya,
Battaramulla.
19.10.2001*

வவுனியா அரச அதிபரின் ஆசீச் செய்தி.

வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியினால் வெளியிடப்படும் தமிழ் விழா சிறப்பு மலருக்கு ஆசீயுரை வழங்குவதையீட்டு பெருமகிழ்வடைகின்றேன்.

தமிழ்மொழிமூல கற்கை இடம்பெறும் ஏழு தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளுக்கிடையேயான போட்டி நிகழ்வாக அமைந்த இத்தமிழ் மொழித்தினத்தின் முதல் நிகழ்வு வவுனியாவில் நடைபெறுவதையீட்டு பெருமைப்பட வேண்டும்.

தமிழர் பண்பாட்டையும், தம் கலாசாரத்தையும் பேணிவளர்ப்பதில் தற்போது தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகள் எடுத்துக்கொண்ட பங்கு வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாகும். ஆசீரிய சமுதாயத்திற்கென்றே பயிற்சி பெற்ற ஆசீரியர்களை உருவாக்கி வரும், தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளில் இவ்வாறான விழாக்கள் நடைபெறுவது அவர்களின் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளவும், அவர்களிடையே புதைந்திருக்கும் திறமைகளை வெளிக்கொண்டுவரவும், நல்ல சந்தர்ப்பமாக அமையும்.

மேலும் போட்டிகள் நடாத்துவது மாணவர்களிடையே மொழி விருத்தியையும் தமிழ்த்திறனையும் வளர்த்துக்கொள்வதற்கான ஒரு சந்தர்ப்பமாகும். காலம் மாறமாற படைப்புகள் பெருக வேண்டும். படைப்புகளின் தரங்களும் தன்மைகளும் மாறுபட வேண்டும். இவற்றிற்கு இவ்வாறான போட்டிகள் நடாத்தப்படுவது சிறந்தது. இவ்வாறான நிகழ்வுகள் இனிவரும்காலத்திலும் நடாத்தப்படல் வேண்டும்.

நல்லதொரு மாணவர் சமுதாயத்தை உருவாக்கும் புனிதமான தொழிலை தொடரவீருக்கும் பயிலுனர் ஆசீரியர்களைப் பாராட்டுவதுடன் தமிழ் விழா சிறப்புற வாழ்த்துகின்றேன்.

க.கணேஷ்
அரச அதிபர்,
வவுனியா.

கல்வியியற் கல்லூரிகளின் பிரதிக் கல்வீப் பணிப்பாளரின் வாழ்த்துச் செய்தி

கல்வியியற் கல்லூரிகள் வரலாற்றிலேயே தமிழ் விழாவொன்று வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் தலைமையில் இடம்பெறவுள்ளமை குறித்து உளநிறைவுறுவதுடன், அதையொட்டி வெளிவரும் சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துச்செய்தி வழங்குவதில் மனமகிழ்வடைகின்றேன்.

தமிழ்மொழி விருத்திக்கும் வளர்ச்சிக்கும் தமிழ்பேசும் மக்கள் அனைத்தினரும் தத்தம் பங்களிப்பைச் செய்யவேண்டியது இன்றைய காலத் தேவையாகின்றது. மொழியாற்றல், அதிலும் தாய்மொழிப் பரீட்சயமும் பாண்டித்தியமும் தமிழில் கற்கை நெறிகளை மேற்கொள்ளும் சகல ஆசிரியர்களுக்கும் அவசியமானதொன்றாகும். குறிப்பாகத் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளில் பயிற்சி பெறுகின்ற ஆசிரியப் பயிலுனர்கள் இவ்விடயத்தில் கூடிய கரிசனை கொள்ளுதல் இன்றியமையாதது. எதிர்காலத்தில் முறையான வகையில் மாணவர்களின் சிந்தனைச் செயற்பாட்டு ஆற்றல்களை வளர்த்து வழிப்படுத்த வேண்டுமெனில் ஆசிரிய பயிலுனர்கள் போதிய தேர்ச்சிகளையும், பயிற்சிகளையும் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிப் பயிற்சிக் காலத்தில் பெற்றுக் கொள்ளுதல் பொருத்தமானதாகும். அதற்கேற்ற பின்புலத்தை வகுக்க இவ்வாறான தமிழ்மொழி விழா முன்னெடுப்புக்களும், முயற்சிகளும் உதவியாக அமையும்.

இவ்விடயத்தில் ஆர்வமெடுத்து, ஏனைய தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளுடன் ஒன்றிணைந்து முயற்சித்து வரும் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி பீடாதிபதிக்கும், அவருக்குப் பக்கபலமாக நின்றுழைக்கும் உப பீடாதிபதிகள், விரிவுரையாளர்கள், ஆசிரியப் பயிலுனர்கள் அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

இத்தமிழ்விழா சிறப்பான முறையில் நடைபெற எனது வாழ்த்துக்களும், ஆசிகளும்.

திருமதி . எஸ். இராமகிருஷ்ணா,
பிரதிக் கல்வீப் பணிப்பாளர்,
(கல்வியியற் கல்லூரிகள் கிளை)
இசுறபாய, பத்தரமுல்ல.
19.10.2001

வாழ்த்துரைகள்

பீடாதிபதி - வவுனியா தே.க.க

காலத்தின் தேவைகளேனாடு, புகழ்மையடைந்து மாந்நங்களை உள்வாங்கிக்
கொண்டு வளர்வதால் மட்டுமே ஒரு மொழியானது நிலைத்து வரமுடியும்.
இவ்வாறு மொழி நிலைத்துவரவு கல்வியமைப்புக்களும், மாணவர்களும்,
ஆசிரியர்களும் தாய்மொழி தொடர்பான ஆர்வமும் அதன் வளர்ச்சி கருதிய
நோக்கில் செயற்படுபவர்களாகவும் இருத்தல் அவசியமாகும். இவ்வகையில்
எமது தமிழ்விழா ஒரு மைல் கல்லாக அமைய வாழ்த்துவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

திரு. சி. சிறகரத்தினம்,
பீடாதிபதி,
வவுனியா தே.க.க.

.....

பீடாதிபதி - மட்டக்களப்பு தே.க.க

“யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ் மொழிபோல் இனிதாவது எங்கும்
காணாம்” என்ற பெருமையுடைய தொன்மைச் சிறப்புடைய தமிழ்
மொழி சிறக்க கல்வியியற் கல்லூரிகள் இணைந்து கரம் கோர்த்து
எடுக்கும் தமிழ் விழா எம்மாணவரிடையே எழுச்சி விழாவாக அமைய
வாழ்த்துகின்றேன்.

திரு. என். நடராஜா,
பீடாதிபதி,
மட்டக்களப்பு தே.க.க.

.....

பீடாதிபதி - ஸ்ரீபாத தே.க.க

மனித நாகரிகத்தின் தோற்றத்திற்கு வித்திட்டது மொழிதான். மொழி
மனிதனுக்கு விழி போன்றது. மொழியின் வளர்ச்சியே சிந்தனை வளர்ச்சியாகும்
என்ற நோக்கில் கல்வியியற் கல்லூரிகளை இணைத்து எழுந்த தமிழ்விழா
சிறப்புற வாழ்த்துகின்றேன்.

திரு. ச. முரளிதரன்,
பீடாதிபதி,
ஸ்ரீபாத தே.க.க.

பீடாதிபதி - அட்டாளைச்சேனை தே.க.க

கல்வியியற் கல்லூரிகளின் வரலாற்றில் முதன் முறையாக இடம்பெறும் தமிழ்விழா இனிதே நிறைவேற வாழ்த்துகின்றேன். கல்வியியற் கல்லூரி மாணவர்களின் மொழித்திறனும் கலை ஆக்கத் திறனும் வளர்ந்து மேன்மேலும் எம் தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்கு வித்தாக இவ்விழா அமையட்டும்.

ஜனாப.ஏ.எல்.ஏ.ஹகுல்,

பீடாதிபதி,

அட்டாளைச்சேனை தே.க.க.

பீடாதிபதி - யாழ்ப்பாணம் தே.க.க

மொழித்திறனும் ஆர்வமும் மிக்க மாணவ சமுதாயமே நாளை உலகில் எமது பண்பாடுகளுக்கும் கலாசாரத்திற்கும் காவலர்களாக இருப்பார்கள் என்பது நிச்சயமாகும். இங்கலையல் தமிழ் மொழிபற்றிய விழிப்புணர்வை தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளின் மட்டத்தில் எடுத்துரைக்கப் போகும் முதல் விழாவான தமிழ்ப்பெருவிழா நன்றே நடந்து நல்ல செய்தியை தர இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

கலாநிதி. தி. கமலநாதன்,

பீடாதிபதி,

யாழ்ப்பாணம் தே.க.க.

PRESIDENT - RUHUNU NCOE

“Language is the most valuable treasure inheritor by any nation in the world for the propagation of wisdom”

Convey my best wishes for successful implementation of this Tamil Vizha.

Mrs.P.L. Kaluvarachchi,

President,

Ruhunu NCoE,

பீடாதிபதி - தர்ஹா நகர் தே.க.க

தமிழ் மொழிக்கு ஒரு விழா, அது இனிமைக்கு இனிமை சேர்க்கும் ஒரு பெருவிழா ஆகும். எமது கல்வியியற் கல்லூரிகளின் மாணவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து நடாத்தும் விழா என்னும் போது மனத்திற்கும், மொழிக்கும் மேலும் இனிமை சேர்க்கின்றது. என்றுமே மனங்களில் இனிமையாய் இருக்கப் போகும் இப்பெருவிழா எதிர்பார்ப்புக்களைக் கடந்து இனியவிழாவாக அமைய இறை ஆசிகளை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

ஜனாபா.எம்.என.ஹாரிஜா,

பீடாதிபதி,

தர்ஹா நகர் தே.க.க.

வீழா அமைப்புக் குழு

தலைவர்	:	திரு. செ. அழகரெத்தினம் பீடாதிபதி வ.தே.க.க
உப தலைவர்	:	திரு. க.பேர்னாட், உ.ப பீடாதிபதி
செயலாளர்	:	திரு. த.இன்பதேவராஜா, உ.ப பீடாதிபதி
பொருளாளர்	:	திரு. எஸ். கே. யோகநாதன், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்

குழு உறுப்பினர்கள்

திரு. ந.ரவீந்திரன்	விரிவுரையாளர்	திரு. எஸ். சகாப்தீன்	விரிவுரையாளர்
திரு. என். பார்த்தீபன்	விரிவுரையாளர்	திரு. கே. சுவர்ணராஜா	விரிவுரையாளர்
திரு. பி. கமலசிங்கம்	விரிவுரையாளர்	திருமதி. கே. யோகராஜா	விரிவுரையாளர்
திரு. ரி. எம். தெய்வேந்திரன்	விரிவுரையாளர்	திரு. கே. செந்தில்குமரன்	விரிவுரையாளர்
திரு. ஜி. கமலகுமார்	விரிவுரையாளர்	திருமதி. எஸ். சத்தியசீலன்	விரிவுரையாளர்
திருமதி. ஆர். ரவீந்திரராஜா	விரிவுரையாளர்	திரு. சி. மகேந்திரன்	விரிவுரையாளர்
திரு. பி. பரமேஸ்வரன்	விரிவுரையாளர்	திரு. எம். சூசைதாசன்	விரிவுரையாளர்
திரு. எஸ். பவானந்தன்	விரிவுரையாளர்	திரு. ரி. ஜெயகாண்டீபன்	விரிவுரையாளர்
திரு. பி.வி.செல்வராஜா	விரிவுரையாளர்	திரு. எஸ். பரமானந்தம்	விரிவுரையாளர்

மலர்க்குழு

	திரு. கே. சுவர்ணராஜா	விரிவுரையாளர்
	திரு. என். பார்த்தீபன்	விரிவுரையாளர்
	திரு. எஸ். பவானந்தன்	விரிவுரையாளர்
	திரு. எஸ். பரமானந்தம்	விரிவுரையாளர்

மலர்க் குழுவினரின்

இதயங்களிலிருந்து

அகில இலங்கை தமிழ்மொழிமூல கற்கை நெறி நடாத்தும் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளின் தமிழ்விழா 2001 இனது சிறப்பு மலரை வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

கல்வியியற் கல்லூரிகளின் மட்டத்தில் முதலாவது முறையாக நடைபெறும் இப்பெரு விழாவின் ஒரு வரலாற்றுச் சான்றாக இச்சிறப்பு மலர்திகழும் என்பது எங்களது எதிர்பார்ப்பாகும்.

இச்சிறப்பு மலரிலே கட்டுரைகள், போட்டி ஆக்கங்கள், ஆசிச் செய்திகள், வாழ்த்துச் செய்திகள் என்பவற்றை இயன்றவரை தொகுத்துள்ளோம்.

இச்சிறப்பு மலரை வெளியிடும் சந்தர்ப்பத்தை எமக்கு வழங்கிய பீடாதிபதி திரு. செ.அழகரெத்தினம் அவர்கட்கும், உபபீடாதிபதிகள், திரு.க. பேர்னார்ட், திரு.ரி. இன்பதேவராஜா ஆகியோருக்கு எமது முதல் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

அடுத்து மலருக்கு ஆசிச் செய்திகளையும் ஆக்கங்களையும் நல்கிய பெரியோர்க்கும் பீடாதிபதிகளுக்கும், விரிவுரையாளர்களுக்கும் நன்றிகூறக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

மேலும், எல்லாவகையிலும் முன்னின்று உதவிய எமது கல்லூரி பதிவாளர் செல்வி .எஸ்.பொன்னம்பலம் அவர்களுக்கும் மலரை அழகுறு கணனியில் பொறித்த செல்வி. விஜிதா தேவதாஸ் அவர்கட்கும், அச்சிட உதவிய எமது கல்லூரி கல்விசாரா உத்தியோகத்தர் திரு. த. வரதராஜன் அவர்கட்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

இறுதியாக அல்லல்களால், ஆற்றாமையால் தினம் தினம் வேதனைக்குள்ளானாலும், மொழிப்பற்றுடன் உயிர்வாழும் எம்மக்களுக்கு இம்மலரை சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

மலர்க் குழுவினர்,

வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

அகில இலங்கை
தமிழ் மொழிமூல கற்கைவிநித
நடாத்தும்
தேசிய கல்வியியற்
கல்வியரங்கினர்
தமிழ் விழா - 2001

அழைப்பீதழ்

இடம்:
"சுவாமி விபுலாநந்தர் அரங்கு"
பல்நோக்கு மண்டபம்.
வவுனியா தேசிய கல்வியியற்
கல்லூரி
பூந்தோட்டம், வவுனியா.

காலம்:
ஐப்பசித்திங்கள் (ஒக்ரோபர்) 28 ஆம்
திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை.

நேரம்:
பிற்பகல் 2.30 மணி.
அனைவரையும் அன்புடன்
அழைக்கின்றோம்.
விழாக்குழுவினர்,
வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

ALL ISLAND
INTER COLLEGES (TAMIL MEDIUM)
TAMIL VIZHA - 2001

Invitation

Venue:

"Swami Vipulanandar Aranku"
Multi Purpose Hall
National College of Education
Poonthoddam,
Vavuniya.

Time:

October 28th Sunday at 2.30 pm

We cordially invite you all
to grace this function.

Organizing Committee,
Vavuniya NCoE.

2001.10.20.

தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளின்
தமிழ் விழா - 2001

நேரம்: பிற்பகல் 2.30 மணி
"சுவாமி விபுலாநந்தர் அரங்கு"

தலைமை:

திரு.செ.அழகரெத்தினம் - பீடாதிபதி,
வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி.

முதன்மை அதிதி:

திரு. உடுவை எஸ். தில்லை
நடராஜா,
மேலதிகச் செயலாளர்,
கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சு.

சிறப்பு அதிதி:

திருமதி. பு. இராமகிருஷ்ணா,
பிரதிக் கல்விப்பணிப்பாளர்,
கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சு.

கௌரவ அதிதிகள்:

திரு.என்.நடராஜா - பீடாதிபதி,
மட்டக்களப்பு தே.க.க.
திரு.சு.முரளிதரன் - பீடாதிபதி,
ஸ்ரீபாத தே.க.க.
ஜனாபு.ஏ.எல்.ஏ.றகுல் - பீடாதிபதி,
அட்டாளைச் சேனை தே.க.க.
கலாநிதி. தி.கமலநாதன் - பீடாதிபதி,
யாழ்ப்பாணம் தே.க.க.
திருமதி.பி.எல்.களுவாராச்சி - பீடாதிபதி,
உறுகுணு தே.க.க.
திருமதி. எம்.என்.நூருள் ஹாரிஜா பீடாதிபதி,
அளுக்கம தே.க.க.

நிகழ்வன.

- 🌹 மங்கல விளக்கேற்றல்.
- 🌹 தமிழ்த்தாய் வாழ்த்து.
- 🌹 ஆசிரியர் கீதம்.
- 🌹 வரவேற்புரை- திரு.க.பேர்னாட்.(உ.பபீடாதிபதி)
- 🌹 தலைமையுரை.
- 🌹 சிறப்பு விழாமலர் வெளியீடும் உரையும்.
திரு.ந.இரவீந்திரன் - (விரிவுரையாளர்)

- 🌹 நடனம்.
- 🌹 வில்லுப்பாட்டு.
- 🌹 கவிதை.

🌹 போட்டிகளில் முதல்பரிசு பெற்ற
ஆசிரிய பயிலுனருக்கு பதக்கங்கள் -
சான்றிதழ் வழங்குதல்.

- 🌹 கௌரவ விருந்தினர் சார்பில் உரை.
- 🌹 சிறப்பு அதிதியின் உரை.
- 🌹 முதன்மை அதிதியின் உரை.
- 🌹 நாடகம்.
- 🌹 நன்றியுரை:

திரு.த.இன்பதேவராஜா (உ.பபீடாதிபதி)

- 🌹 தமிழ்மொழி வாழ்த்து.
- 🌹 நிகழ்வின் நிறைவு.

தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளின் தமிழ் மொழி விழா.

■ ■ ■ செ. அழகரெத்தினம் பீடாதிபதி .வவுனியா தே. க. க. ■ ■ ■

அமிழ்தினும் இனிய தமிழ்மொழிக்கு விழா எடுப்பதானது தமிழ் பேசும் இனத்தையும் அதன் கலாசாரத்தையும் வளப்படுத்துவதாகவும் வலுப்படுத்துவதாகவும் அமைகிறது. இதுவரை நமது நாட்டில் அகில இலங்கை ரீதியில், மாகாண, மாவட்ட, வலய, கோட்ட, பாடசாலை மட்டங்களில் பாடசாலை மாணவரிடையே தமிழ்மொழி தொடர்பான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும் தமிழ்மொழித் திறன்களை வலியுறுத்தவும். தமிழ்மொழித் தின விழாக்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவை இன்றியமையாத நிகழ்வுகளாகவும் மாணவ சமூகத்தின் எதிர்கால மொழிப்பற்றையும் வளத்தையும் மேம்படுத்துவனவாகவும் அமைகின்றனவென்பதில் ஐயமில்லை.

என்னும் இம்மாணவர்களை வழிநடத்தும் ஆசிரியப் பெருமக்களின் தமிழ் மொழித்திறன் வெளிப்பாட்டிற்கும் விருத்திக்கும் இவ்விழாக்கள் பொதுவாக நேரடிப் பங்களிப்பு நல்குவதில்லை. உண்மையில் பல்வேறு மட்டங்களில் நடாத்தப்படுகின்ற இவ்விழாக்கள் எவ்வாறு காத்திரமான முறையில் பயனுள்ளவகையில் நடாத்தப்பட்டு வாழ்வாதாரமான மனப்பாங்குகள் பயிற்சிகள் போன்றன, ஆசிரியர்களுக்கும் ஆசிரிய பயிலுனர்களுக்கும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும். ஆசிரியர்களை உரியமுறையில் பயிற்றுவித்தல் மூலமே மாணவ சமுதாயத்தை உயர்ந்த நிலையில் வளப்படுத்தவியலும். ஆசிரிய கல்வித் துறையில் மொழிவிருத்தி, மொழியுணர்வு, மொழிப்பயன்பாடு, மொழிச்செயற்பாடு தொடர்பான மொழியியல் அறிவும், திறனும், மனப்பாங்கும் அளிக்கப்பட வேண்டியதன் அவசியம் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. போதிய மொழி வளமற்ற உணர்வுக்கமற்ற ஆசிரியர்களால் வகுப்பறைகளில் சிறந்த செயற்பாடுகளைச் செய்ய முடியாத நிலை உருவாகின்றது. ஆற்றல் திறன்கள் அனைத்தையும் நடைமுறையில் பயன்படுத்துவதற்கு மொழியறிவும் மொழியைச் சரிவரக் கையாளும் திறனும் ஆசிரியர்களுக்கு அவசியமென்பதும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகள், ஆசிரிய முன்சேவைப்பயிற்சியும் தொடருறு கல்வியும் வழங்கும் ஆசிரியகல்வி நிலையங்களாகும். இத்தகைய கல்வியியற் கல்லூரிகள் இலங்கையில் ஏற்படுத்தப்பட்டு இற்றைக்கு 17 ஆண்டுகள் கடந்த பின்னரும் இதுவரை மொழித் திறன் விருத்தி தொடர்பான தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி உயர்மட்ட நடவடிக்கைகளோ, தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகள் இணைந்த நிலையிலான தேசிய மட்டச் செயற்பாடுகளோ இடம்பெறாமையே வருந்தத்தக்க தொன்றாகும்.

என்னும் இவ்வருடத்தில் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் மட்டத்தில் தமிழ்மொழி விழாவொன்றை முதன் முதலில் ஆரம்பித்துச் செயற்படுத்தி தேசிய ரீதியில் இன்னுமொரு வகையில் தமிழ்மொழிச் சிறப்பின் பெருமைப் பயன்பாட்டில் ஆசிரிய பயிலுனர்களும் பயனுற வேண்டுமென்ற ஆலோசனை வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் சார்பில் அண்மையில் என்னால் முன்வைக்கப்பட்ட போது, தமிழ்மொழி மூலக் கல்விப் போதனை பெறும் ஏனைய ஆறு தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் பீடாதிபதிகளின் ஒன்றுபட்ட ஒத்துழைப்பும் அங்கீகாரமும் உற்சாகத்தான் வழங்கப்பட்டமை மகிழ்ச்சிக்கூறியதாகும்.

எனவே இவ்வாண்டு ஜப்பசித் திங்கள் 27ம் 28ம் திகதிகளில் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளின் தமிழ்மொழி விழாவை வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியில் நடத்துவதற்கு அனைத்து ஆயத்தங்களும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இவ்விழாவில் தற்போது தமிழ்மொழி மூலமும் கற்கைப் போதனை இடம் பெறும் பின்வரும் ஏழு தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளும் பங்கு பற்றுகின்றன.

- ☞ வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
 - ☞ ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
 - ☞ மட்டக்களப்பு தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
 - ☞ அட்டாளைச்சேனை தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
 - ☞ யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
 - ☞ உருகுணு தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி
 - ☞ அளுத்கம தர்ஹா நகர் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

இவற்றிலிருந்து ஏறத்தாழ 350 ஆசிரியப் பயிலுனர்கள் இவ்விழாக்களின் நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்ளவுள்ளனர்.

முதலாம் நாள் பிற்பகல் நிகழ்ச்சியின் போது ஏலவே தத்தம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளில் ஆசிரிய பயிலுனரிடையே நடத்தப்பட்டு முதலாம் இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளின் இறுதிப் போட்டித் தேர்வுகள் இடம்பெறும். குறிப்பாகக் கட்டுரை, கவிதை, சிறுகதை, தனி, குழுப்பாடல்கள், தனி, குழு நடனங்கள், வில்லுப்பாட்டு, நாடகம், நாட்டுக்கூத்து விவாதம், நாட்டார் பாடல் போன்ற பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளின் இறுதித் தேர்வுகள் இடம் பெறவுள்ளன.

இரண்டாம் நாள் நிகழ்வுகள் தமிழ்மொழி விழாவாக இடம்பெறும். இதில் இறுதித் தேர்வுகளில் முதலிடத்தைப் பெற்ற சில நிகழ்ச்சிகள் அரங்கேற்றப்படவுள்ளன. அத்துடன் மொழி தொடர்பான போட்டிகளில் வெற்றி பெற்றோருக்கு சான்றிதழ்கள், விருதுகள் வழங்குதலும் நடைபெறும்.

இவ்விழாவிற்கு உயர்கல்வி அமைச்சின் மேலதிக செயலாளர் திரு.எஸ்.தில்லைநடராஜா அவர்கள் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து சிறப்பிக்கவுள்ளார். அத்தோடு கல்வி அமைச்சினின்றும் சில அதிகாரிகள் மற்றும் வேறு அறிஞர்களும் கலந்துகொள்ளவுள்ளனர். மேலும் இவ்விழாவையொட்டி விசேட மலரொன்று வெளியிடப்படவுள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மேற்படி விழாவுக்கான பூர்வாங்க ஆயத்தங்கள் அனைத்தையும் வவுனியா தேசிய கல்விக் கல்வியியற் பீடாதிபதி தலைமையிலான அமைப்புக் குழுவினர் ஆர்வத்துடன் ஒழுங்கு செய்து வருகின்றனர். கல்வியியற் கல்லூரிகள் வரலாற்றில் மொழி வழியாக இடம்பெறும் முதலாவது நிகழ்வாக இத் தமிழ் விழா அமைவது தமிழ் அன்னைக்குத் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் தமிழ் பேசும் ஆசிரிய பயிலுனர்களும், ஆசிரியப் பயிற்றுனர்களும் உவந்து சூட்டும் உன்னத அணிகலனாக அமைகின்றது.

சிங்கள மொழியில் கற்கை மொழிகளைப் போதிக்கும் பதின்மூன்று தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகள் இருந்தபோதும் சிங்கள மொழி தொடர்பான விழாவை இன்னும் அவை ஒழுங்கமைக்க முனையாதிருக்கும் இத் தருணத்தில், தமிழ் மொழி மூலம் கற்கை நெறி நடத்தும் ஏழு கல்லூரிகள் ஒன்றிணைந்து தமிழ் மொழிவிழா நடத்துவது இன்றைய காலத்தேவை கருதிய ஒன்றாகவும், கனதியாகவும் கணித்துப்போற்றப்பட வேண்டியதொன்றாகவுள்ளது.

ஆசிரியப் பயிலுனர்களுக்கு இவ்வாறான விழாக்களைக் கொண்டாடுவதன் நோக்கம் முறைகள் பற்றிய பயிற்சிகள் கல்வியியற் கல்லூரியின் மட்டத்தில் அளிக்கப்படும் போது,

இவர்கள் இவ்வாறான பயிற்சிகளின் பின்னர் போதிய அனுபவம், பயன்கள் பெற்றுத் தாம் பணியாற்றவுள்ள பாடசாலைகளில் பயனுள்ள வகையில் இவை சென்றுசேருதற்கு வாய்ப்பாக அமையுமென்பதில் ஐயமில்லை.

எனவே இக் கன்னி முயற்சியை ஒரு முக்கிய நிகழ்வாக முன்னிலைப்படுத்தி நோக்குதல் வேண்டும். இந் நிகழ்விற்கு அனுமதி அளித்துள்ள தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளின் பிரதம ஆணையாளர் அவர்களுக்கும் அனுசரணை ஆதரவு வழங்குகின்ற கல்வி உயர் கல்வி அமைச்சின் ஆசிரியர் கல்வி ஆசிரியப் பகிர்வு (TETD) திட்ட அதிகாரிகளுக்கும் தமிழ்மொழிமூல தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகள் நன்றி நவிலக் கடப்பாடுடையனவாகும்.

எமது தமிழ்மொழி மூலக் கற்கை நெறி நடைபெறும் தேசிய கல்விக் கல்லூரிகளின் பீடாதிபதிகள், உப பீடாதிபதிகள், விரிவுரையாளர்கள், ஆசிரிய பயிலுனர்கள், ஊழியர்கள் அனைத்து பகுதியினரதும் ஆர்வமும் ஆதரவும் இத் தமிழ் விழாவை வெற்றிபெறச் செய்வதற்கு உதவியாக அமையும் என்று குறிப்பிடுதலில் உவகை கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இம் முதல் முயற்சி வருடா வருடம் மாற்று முறையில் ஏனைய தேசிய கல்விக் கல்லூரிகளால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டு வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடப்படுதல் வேண்டுமென்ற திட்டமும் தீட்டப்பட்டுள்ளது. அடுத்த தமிழ் விழா மலை நாட்டுப் பகுதியில் அமைந்துள்ள பத்தனை ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் தலைமையில் 2002ல் கோலாகலமாக கொண்டாடப்படவுள்ளது.

“தமிழுக்கு அமுதென்று பேர் - அந்தத் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்”

எனும் பாரதிதாசனின் பாட்டு வரிகளுடன்,

“.....எங்கள் தமிழ் மொழி எங்கள் தமிழ் மொழி என்றென்றும் வாழியவே”

எனும் பாரதியின் வாழ்த்துப்பா வரிகளும் இணைந்து தமிழ் பேசும் நெஞ்சங்களின் நினைவுகளில் நீக்கமற நிறைந்து உண்மை உரம் பெற்று செயலாக்கம் பெறுதல் வேண்டும்.

தமிழ் மொழி மூல தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளிலுள்ள ஆசிரிய பயிற்றுநர்களும், ஆசிரிய பயிலுநர்களும் தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும், உயர்ச்சிக்கும் கற்றல் கற்பித்தல் செயன்முறை ஊடாகச் சீரிய சேவைசெய்யத் தம்மை அர்ப்பணித்தலும் முன் உதாரணமாகச் செயற்படலும் அவசியமாகும்.

நன்றி.

சமுதாயக் கொள்கை கலை, இலக்கியத்தில் வெளிப்படும் போது யதார்த்தவாதம் என்று வழங்கப்படும். அறிவியல், உணர்ச்சியூட்டும் பொருள், அழகுக்காட்சி என்றெல்லாம் மனித அனுபவத்தை கூறுபடுத்தாமல் மனிதனுக்குரிய எதனையுமே புறம்பானதாகக் கருதாது “மாநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கு” ஏற்ற இலக்கியத்தை மெய்மைபிறழாத வகையிற் படைப்பதே சமுதாயக் கொள்கையின் பிரதான இலட்சியமாகும் இக்கொள்கையின் விளைவாக கவிதை மட்டுமின்றி உரைநடையில் இயற்றப்படும் சிறுகதை, நாவல், நாடகம் என்பனவும் புதிய புதிய பொருள்களையும் உத்திகளையும் கொண்டு வளர்ந்து வருகின்றன.

பேராசிரியர். க. கைலாசபதி

நடைபெற்ற போட்டி நிகழ்ச்சிகள்

1. பேச்சு
2. கட்டுரை
3. கவிதை
4. சீருகதை
5. தனி இசை
6. சீறுவர் பாடல்
7. நாட்டார் பாடல்
8. சீறுவர் நாடகம்
9. வில்லுப் பாட்டு
10. இலக்கிய நாடகம்
11. நாட்டிய நாடகம் (ஆடற் கலை)
12. நடனம், பரதம் (தனி)
13. கிராமிய நாடகம் (குழு)
14. விவாதம்
15. நாட்டுப் பாடல் (கிராமிய இசை)
16. அறிநாயப் பாட்டு (குழு)
17. குழு இசை (கர்நாடக சங்கீதம்)

மொ

ழி

யு

ம்

எம்.ஏ.எம். ஜலீல் - உபபீடாதிபதி
அட்டாளைச் சேனை தேசியகல்வியியற் கல்வூரி

மொழி என்பது..

இ

ல

க்

க

ண

மு

ம்

நாம், நமது உள்ளத்தில் தோன்றும் எண்ணங்களைப் பல சொற்களால் பிறருக்குத் தெரிவிக்கின்றோம். இவ்வாறு தெரிவிப்பதற்கு ஏற்பட்டுள்ள வழக்கினைத்தான் “மொழி” என்று கூறுகின்றோம். உலகில் பல பகுதிகளில் வாழும் மக்கள் பற்பல மொழிகளைப் பேசுகின்றனர். நமது கருத்தினைத் தனிச் சொல்லால் மட்டும் பிறருக்கு அறிவித்தல் இயலாது. கா, நா, பா என்பன போன்ற சில சொற்கள் தனித்தனியாக நின்று இடத்திற்கேற்ப பொருளுணர்த்துமாயினும், அவ்வாறே எல்லாச் சொற்களும் தனித்தனியே நின்று பொருளுணர்த்தா. பறவை, காடு, மாடு என்று தனித்தனி சொல்லைச் சொன்னால் கேட்பவர் அவற்றைக் குறித்து நாம் கூறக் கருதிய பொருளை அறிந்து கொள்ள இயலாது. நாம் அவற்றை, பறவை பறந்தது, காடு செழித்து வளர்ந்தது, மாடு வண்டி இழுத்தது போன்ற பல்வேறு சொற்களோடு சேர்த்துச் சொற்றொடராக்கிக் கூறினால் குறித்த பொருள் நன்கு விளக்கமுறும். இதனால் மொழி முதன்முதலில் சொற்றொடரால் அமைவுற்றது என்று மொழியிலாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

பல இன மொழிகள்

உலகில் வாழும் மக்கள் பல்வேறு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருத்தல் போல மொழிகளும் பல்வேறு இனத்தனவாக உள்ளன. வேர்ச் சொற்களின் உறவையும் இலக்கண ஒற்றுமையையும் கொண்டு உலகிலுள்ள மொழிகளை மொழியியலாளர்கள் பல இனங்களாகப் பிரித்துள்ளனர்.

1. இந்து ஐரோப்பிய மொழியினம்
2. செமிட்ரிக் மொழியினம்
3. சிதியன் மொழியினம்.
4. சீன மொழியினம்
5. திராவிட மொழியினம்.

நமது தமிழ் மொழி திராவிட மொழியினத்தைச் சேர்ந்தது. திராவிட மொழியினத்தில் 12 மொழிகள் உள்ளன. அவற்றுள் தமிழ், கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம், குளுவம், குடகு என்னும் மொழிகள் திருந்திய மொழிகளாகும். இந்த ஆறு மொழிகளுள் முதல் ஐந்தும் மிகவும் சிறந்தவை. துதம், கோதம், கோண்டு, கந்தம், ராஜ்மகால், ஓராவோன் ஆகிய ஆறு மொழிகளும் திருந்தா மொழிகளாகும்.

வழக்கு மொழிகளும் வழக்கீழ்ந்த மொழிகளும்

மக்களுக்கு பிறப்பு இருப்பது போல மொழிகளுக்கும் பிறப்பு உண்டு. மொழிவரலாறு இதனை மிக விரிவாக எடுத்துக் கூறும். மக்களால் எவ்வித இடையீடுமின்றி தொடர்ச்சியாக வழங்கப்படும் மொழி வழக்குமொழி எனவும் தொடர்ச்சியாக வழங்கப்படாத மொழி வழக்கீழ்ந்த மொழி எனவும் கூறப்படும்.

வழக்கு மொழிகளுக்கு உதாரணம்

தமிழ், தெலுங்கு, மராட்டியம், இந்தி, ஆங்கிலம், அரபு, பிரெஞ்சு

வழக்கீழ்ந்த மொழிகளுக்கு உதாரணம்

வடமொழி, இலத்தின், ஈப்ரு

பேச்சு மொழியும், எழுத்து மொழியும்

நாம் பேசும் பொழுது நமது கருத்தினைச் சொற்களாலும், சைகையின் துணையினாலும் விளக்குகிறோம். அதனால் முன்னின்று கேட்பவர்கள் நமது கருத்தினை நன்கு அறிந்து கொள்கின்றனர். இதனை நாம் “பேச்சு மொழி” என்கிறோம்.

எழுத்து மூலமாக நமது கருத்தினைப் பிறருக்கு அறிவிக்கும் பொழுது பிழையின்றி எழுதாதவிடத்து அதனை நாம் கருதியவாறே அவர்கள் அறிந்து கொள்ளுதல் அருமையாகும். அவ்வாறின்றி நமது கருத்துக்களை நாம் கருதியவாறே அவர் அறிந்து கொள்ளுவதற்காக பிழையின்றி எழுதுதல் வேண்டும். அதுவே “எழுத்து மொழி” எனப்படும். அங்ஙனம் எழுதுவதற்கு வேண்டிய விதிகளை எடுத்துக் கூறுவதே “இலக்கணம்” ஆகும்.

இலக்கண நூல்கள்

“வடவேங்கடம் தென்குமரியாயிடைத்
தமிழ் கூறு நல்லுலகம்”

என்று கூறுவதற்கேற்ப, தமிழ் மொழி கன்னியா குமரிக் கடலுக்குத் தெற்கே இருந்த நாடுகளிலும் பரவியிருந்தது. அக்காலத்தில் அகத்திய முனிவர் முதலான பல பெரும் புலவர்களின் துணையோடு பாண்டிய மன்னர்கள் தமிழ் மொழியை வளர்த்துச் செம்மைப்படுத்தினர். அதனால் தமிழ் மொழி “செந்தமிழ்” என்னும் பெருஞ்சிறப்பினை அடைந்தது. செந்தமிழின் சிறப்பினை சங்க நூல்களின் மூலம் அறியலாம்.

அகத்தியம்

இதுவே தமிழில் தோன்றிய முதலாவது இலக்கண நூலாகும். இதன் ஆசிரியர் அகத்திய முனிவர். இயல், இசை, நாடகம் என்னும் முத்தமிழுக்கும் இலக்கணமாக அமைந்தது. முதல், இடை, கடை என்னும் சங்கத்துப் புலவர்களால் பெரிதும் போற்றப்பட்டு முதலூலாக எண்ணப்பட்டு வந்த நூலாகும். ஆனால் இந்நூல் இப்போது கிடைக்கவில்லை.

தொல்காப்பியம்

இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய ஒவ்வொரு தமிழுக்கும் தனித்தனியாக இலக்கண நூல்களை எழுதினர். அவற்றுள் தொல்காப்பியம் இன்று எம்மிடையேயுள்ள இயற்றமிழ் இலக்கண நூலாக உள்ளது. இந்நூல் இடைச் சங்க காலத்திலிருந்து இன்று வரை எம்மிடையே பயின்று வருகின்றது.

இயற்றமிழ் இலக்கணம் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என ஐந்து வகைப்படும். மேற்கூறிய ஐந்து இலக்கணங்களையும் உடைய நூலே தொல்காப்பியம்.

இந்த ஐந்து இலக்கணங்களையும் ஓரளவு அறிந்தாந்தான் தமிழ் இலக்கியங்களை நன்கு கற்றுச் சுவைக்க முடியும். எனவே மொழியாசிரியர்கள் இன்று பயின்று வரும் தொல்காப்பியம், நன்னூல், அகப் பொருள் விளக்கம், இறையனார் அகப்பொருள், யாப்பருங்கலக் காரிகை, தண்டிகையலங்காரம், வெப்பாப் பாட்டியல் போன்ற ஏதாவது ஒரு பாட்டியல் ஆகியவை பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டும்.

இலக்கணம் கற்பதனால் ஏற்படும் பயன்பாடுகள்

மொழியைத் திருத்தமாகப் பேசவும், திருத்தமாகப் பிழையின்றி எழுதவும், திருத்தமாக வாசிக்கவும், நன்கு கையாளவும் கூடிய அறிவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு இலக்கண அறிவு மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

இலக்கண அறிவு, மொழியின் அமைப்பை அறிந்து கொள்ளவும், மொழியியலைச் சிறப்பாகக் கற்பதற்கும் இன்றியமையாதது.

பேச்சு வழக்கில் காணப்படும் மொழிமரபுகளை எமக்குத் தெற்றென எடுத்து விளக்குகின்றது இலக்கணம், செய்யுட்களைப் பிரித்துப் பொருளுணரவும், சிலேடைக்குப் பொருள் கண்டு மகிழவும், செய்யுள்களில் வரும் இலக்கண அமைதிகள், அரிய சொல்லாட்சிகள் முதலியவற்றை அறியவும், அவற்றிற் காணப்பெறும் உவமைப் பொருள், இறைச்சிப் பொருள், உள்ளுறை உவமை போன்ற அரிய கருத்துக்களை அறிந்து இலக்கிய இன்பத்தை நுகரவும் இலக்கண அறிவு பெரிதும் பயன்படுகின்றது.

இலக்கணப் பாடத்தைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் அதில் காணப்படும் விதிகளை அப்பாடத்துடன் மட்டும் கற்பித்து நிறுத்திவிடாது மொழிப் பாடத்துடனும், கட்டுரை, கவிதையுடனும் பொருத்திக் கற்பித்தால் அவ்விதிகளும், அவற்றின் ஆட்சியும் மாணவர்கட்கு நன்றாக விளக்கம் அடைந்து நடைமுறையிலும் நன்கு பயன்படும்.

இக்கூற்றினைப் பின்வரும் பா உணர்த்துவதை நாம் காணலாம்.

“எழுத்தறியத் தீரும் இழிதகைமை தீந்தான்
மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பான்” ஆகும் - மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூல் பொருளுணர்ந்து
கட்டறுத்து வீடு பெறும்.

இலக்கணம் கற்பிக்கும் முறை

நமது பாடசாலைகளில் முதல் ஐந்து வகுப்புக்களில் இலக்கணம் கற்பிக்கும் பொழுது விளையாட்டு முறைகளைக் கையாளுதல் வேண்டும். அதுவே நிறைந்த பயனைத் தருவதாகும். ஐந்தாம் வகுப்பில் “விதி வருவித்தல்” முறையை (Inductive method) மேற்கொள்ளலாம். எடுத்துக் காட்டுக்களைக் கையாளும்பொழுது அச்சொற்றொடர்கள் மாணவர்களின் அனுபவ அறிவினை ஒட்டியதாக இருத்தல் வேண்டும். கற்பிக்கும் பொழுது தகுந்த விளக்கப்படங்கள், கருத்துப் படங்கள் (Diagrams and Charts) பயன்படுத்தினால் கற்பிக்கும் பொருள்கள் மாணவர்களின் உள்ளத்தில் தெளிவாக அமைந்து பதியும். இத்தகைய வரைபடங்கள் ஆசிரியர் தம் யுக்திக்கும், அறிவிக்கும் ஏற்றவாறு இடங்களை ஒட்டி ஆயத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

மேற்கூறிய முறையில் மாணவர்கட்கு இலக்கண அறிவை நன்கு வலியுறுத்தி கற்பிப்பதற்கு ஆசிரியர் புதிய முறைகளில் பலவகைப் பயிற்சிகளை அளிக்கவேண்டும். இப்பயிற்சிகளை மாணவர்களின் பாடப் புத்தகங்களிலிருந்தும், புதினப் பத்திரிகைச் செய்திகளிலிருந்தும் தேர்ந்தெடுக்கலாம். ஆசிரியர்களும் எந்த நேரமும் ஆழ்ந்து சிந்தித்து மாணவர்களின் அனுபவத்திற்கேற்ற பல பயிற்சிகளை ஆயத்தம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

மொழி சமுதாயத்தின் அமைப்போடும் வாழ்வோடும் வளர்ச்சியோடும் இரண்டறக் கலந்தது. இதற்குக் காரணம் மொழி என்பது முழுக்கமுழுக்க ஒரு சமுதாய பண்பாட்டு அங்கம் என்பதே.

இதை ஆங்கிலத்தில் “Language is basically a socio-cultural phenomenaon” என்று குறிப்பிடுவார்கள். இந்த அடிப்படையில் நோக்கும் போது மொழி என்பது ஒரு சமுதாயப் பொருள். (Social Substance) என்பது புலனாகின்றது. அதாவது ஒருவர் மற்றவருடன் தனக்குள்ள தொடர்பை பேணிப்பாதுகாத்து அதனை வளர்க்கப் பயன்படுத்தும் கருவியே மொழியாகும்.

முனைவர் கி. கருணாகரன் முனைவர் வ. ஜெயா

தமிழும் உலகும்

கவிஞர் ஏ. இக்பால்

தர்ஹாநகர் கல்வியியற் கல்லூரி

இலக்கிய ஆழமும் தமிழில் உண்டு
இலக்கிய அகலம் தமிழில் குறைவு!

அளவும் அழகும் அமைந்த போக்கும்
அறமும் பண்பும் நிறைந்த நோக்கும்
உணர்ச்சிப் பிழம்பு ஊறி ஆக்கும்
குணங்கள் செறிந்து நிறைந்த காலம்
அழகை மட்டும் ஆக்கும் போக்கில்
தமிழில் அதிகம் தகுதி காணும்
இலக்கியங்கள் எழுந்ததுண்மை.

இன்றே உலகில் நன்றாய் இலங்கும்
தமிழும் படைப்பும் சமுதாயத்தின் வாழ்வே!
இன்று வரையும் எழுந்து நிற்கும்
நன்றாம் தமிழ் இலக்கியங்கள்
ஒன்றும் உலகக் கவனத்தையே
ஈர்க்கவில்லை ஈர்த்திருப்பின்
நோபல் பரிசு பெற்றிருக்கும்!

இத்தனை ஆழம் உடைய இலக்கியம்
மெத்தப் பெரிதாய் தமிழில் வந்தபின்
“செர்ரிய லிஸமும்” அமைப்பியல் வாதமும்
பின்னமைப்பியலும் நவீனத்துவமும்
பின்னவீனத்துவமும் இன்னும் எத்தனை
வாதங்களெல்லாம் இலக்கியத் துறையில்
புகுத்திட முனையும் மேனாட்டாரின்
கீழ்நிலை வாதம் இன்னுமிங்கே
தமிழிலக்கியத்தில் புகுந்திட வேண்டுமா?
புகுந்துதான் என்ன புதுமை விளையும்?

இவற்றையெல்லாம் இன்று எடுத்து
துரிதமாக நோக்கிடும் போது
தமிழ் இலக்கிய ஆழமுடையது
அகலமாக்கும் பணியில் தமிழை
ஆழ்ந்து கற்போர் முயன்றிட லவசியம்
ஆதற்குக் கல்விக் கல்லூரிகளும்
மிதமாய்ப் பணியில் இறங்கிட முடியும்.

கொடுத்த பேரரசு

கலாநிதி. திருநாவுக்கரசு. கமலநாதன்
பீடாதிபதி
யாழ்ப்பாணம் தே.க.க.

(இளங்கோவடிகள் அங்குமிங்குமாக உலவிய வண்ணமிருக்கின்றார். அவ்விடத்தே வந்த கம்பர்)

கம் : என்ன அடிகளாரே! ஆழ்ந்த யோசனையில் இருக்கின்றீர்கள் போல் தெரிகின்றது. என்ன காரணம் நான் அறியலாமா?

இள : ஒன்றுமில்லை, கவிச்சக்கரவர்த்தி அவர்களே! வர வர எமது தமிழ் மக்கள் அறத்தை மறந்த வண்ணமேயிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் எதிர்காலத்தைப் பற்றித்தான் சிந்தனை செய்கின்றேன்.

கம் : ஏன் அப்படிச் கூறுகின்றீர்கள்? அவர்களது வாழ்க்கையில் ஏதாவது விபரீதம் ஏற்பட்டுவிட்டதா?

இள : ஒன்றா? இரண்டா? அவர்களது வாழ்க்கையே நாசமாகிக் கொண்டு செல்கின்றது. எங்கு பார்த்தாலும் அறியாமலும் அக்கிரமம்தான் நடைபெறுகின்றன. தமிழ் மக்களிடையே எத்தனை வேறுபாடுகள்! ஒருவரை யொருவர் அழிப்பதனாற்றான் தாங்கள் வாழலாம் என்ற எண்ணம் அநேகமானவரிடையே வளர்ந்து விட்டது. எங்கு பார்த்தாலும் பொய்யும், புரட்டும், பரத்தையர் ஒழுக்கமுந்தான் அதிகரித்து வருகின்றது. தூய தமிழ் பேசி, தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் வாழ்கின்ற ஒரு தமிழனைக் கூட காண்பதரிதாகவுள்ளது.

கம் : ஓகோ..... அதைப் பற்றிக் கூறுகின்றீர்களா! அப்படியான கீழ்த்தரமான ஒழுக்கங்களையே தங்கள் ஆக்கங்களுக்குக் கருவாகக் கொண்ட பல ஆசாட பூதிகள் ஏற்படுத்திவிட்ட கொடுமையல்லவா அது. அதைப்பற்றி அடிகளாகிய நீங்கள் எதற்குக் கவலைப்பட வேண்டும்?

இள : (கோபமாக) கம்பரே! நீ பொடிவைத்துப் பேசுவது எமக்குப் புரிகிறது. வார்த்தைகளை அளந்து பேசும்.

கம் : ஏன் அடிகளாரே கோபங் கொள்கிறீர்கள்? “தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடுகின்றதோ?”

இள : கவிச்சக்கரவர்த்தி அவர்களே! தன் முகத்தைப் பற்றியறியாத ஒரு பேதை மாற்றன் முகத்தைப் பற்றிக் கவலை கொள்வது போல் இருக்கின்றது உமது பேச்சு.

கம் : அடிகளே! எதற்கு வீண் பேச்சு? கொலையும் கொள்ளையும் பரத்தையர் ஒழுக்கத்தையும் கருவாகக் கொண்டு உமது ஆக்கத்தை நீர் படைத்தீர். அதனால் தானோ என்னவோ இன்றைய தமிழ் மக்கள் நீர் காட்டிய வழியில் செல்கிறார்கள். நீர் காட்டிவிட்ட மாபெருந் தலைவனல்லவா கோவலன்! அவன் வழி கண்டுதான் உலகே கைகொட்டிச் சிரிக்கிறதே!

இள : என்ன நான் காட்டிய வழியா? நான் கூறியது அவ்வொழுக்கங்கள் சிறந்தனவல்ல, அவ்வழியே சென்றால் பெரும் துன்பம் என்றே தவிர, உம்மைப் போன்று; கண்முடித்தனமாக, போர் செய்யும் போது ஒழிந்திருந்து எதிரியைக் கொல்வதுதான் அறம் என்றோ, அல்லது ஒருவருக்குச் சேர வேண்டிய உரிமையினைச் சூழ்ச்சி செய்து பறிப்பதுதான் அரசு நீதியென்றோ இல்லையே! எனது ஆக்கத்தில், தமிழ் மக்களிடையே பிரதேச வேறுபாடு இருக்கக் கூடாது, என்பதற்காகச் சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளை இணைக்கின்ற முயற்சியாக எனது ஆக்கத்தினைப் படைத்தேன். அதைவிட பரந்த நோக்கம் உமது ஆக்கத்தில் உண்டோ?

கம் : ஏன் இல்லை? பாரத நாட்டையும் இலங்கையையும் கூட இணைந்துள்ளேன். இது போல் உம்மால் செய்ய முடிந்ததா?

இள : எங்கு இணைத்தீர்? பரதன் போன்றோரின் உரிமையினைப் பறித்து உரிமையில்லாத யாருக்கோ கொடுக்கப் பார்த்தீர். உரிமையினைக் கேட்க வந்த தியாகிகளுக்குத் துரோகிப் பட்டம் கட்டினீர். அதே போல் இலங்கைக்கும் சென்று அங்கு ஆட்சி செய்த மறத்தமிழனாம் இராவணன் உரிமையினைப் பறித்துக் கோடரிக் காம்பொன்றிடம் ஒப்படைத்தீர்! எனது ஆக்கத்தில் இவ்வாறு எங்காவது உரிமை பறிக்கப் படுகின்றதா? உரிமையினை மற்றவன் தன் வலிமையைக் கொண்டு பறிப்பது எவ்வளவு கொடுமை தெரியுமா?

கம் : உமது ஆக்கத்தில் மட்டும் இத்தன்மைகள் இல்லையோ?

இள : “உண்டுதான், கோவலன் உரிமையினைப் பறித்தது அரசு! அநியாயமாகக் கொலை செய்யப் பட்டான். பின் நடந்தது என்ன? தருமமே அரசனுக்குக் காலனாகி அவன் கதையே முடிந்தது. “அரசியல் பிழைத்தோனுக்கு அறங் கூற்றாகியது”. தருமத்தின் வாழ்வதனைச் சூதுகவ்வும், தருமம் மறுபடியும் வெல்லும்,” என்ற உண்மையினை எவ்வளவு அழகாக இந்நிகழ்ச்சி மூலம் விளக்கியிருக்கின்றேன் தெரியுமா? இதை விடுத்து உரிமைகளைப் பறிப்பவன் ஆட்சியாளனாக, தியாகியாக, ஏன்? கடவுளாகக் கூட படைத்து விட்டே! இராமனாம்; கடவுளாம்! எங்கோ கிடந்த ஆரியக் கதையைத் தமிழில் புகுத்தி குழப்பி விட்டீரையா! திராவிடர் வாழ்வை.

கம் : அடிகளாரே! உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டன, உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டன என்று வெறும் கூச்சல் போட வேண்டாம். உம்மால், தகுந்த ஆதாரத்துடன் அதை நிரூபிக்க முடியுமா?

இள : முடியும்! தகுந்த ஆதாரத்துடன் நிரூபிக்க முடியும். வாரும் இக்கணமே உமது தலைநகரம் அயோத்தி சென்று அதை நிரூபித்தீடுவேன்.

(காட்சி மாற்றம்)

(கம்பரும் இளங்கோவும் அயோத்தி அரண்மனையில் ஒரு புறத்தே நிற்கின்றார்கள். அரண்மனையில் கைகேயி துயில் கொள்ளுகின்றாள். கூனி, அவளது படுக்கையறையில் நுழைகின்றாள்)

இள : அதோ பாரும் கம்பரே! கைகேயி துயில் கொள்ளும் அழகை! அன்பே பொழிகின்றது அவள் கண்களில்...!

கம் : ஆமாம்.... ஆமாம்... “கடைக் கண்ணளி பொழியத் துயில்” கொள்ளுகின்றாள் கைகேயி! அவ....

இள : சற்றுப் பொறும்.. அவர்கள் உரையாடலைக் கவனிப்போம். (கூனி கைகேயியை துயில் எழுப்புகிறாள்)

கூனி : மகாராணி..... மகாராணி! (கைகேயி மறுபக்கம் திரும்பிப் படுக்கிறாள்)

கூனி : மகாராணி..... மகாராணி, நிம்மதியாகத் தூங்குகின்றீர்கள் போலுள்ளது தங்களுக்கு வரவிருக்கின்ற தீங்கினை அறிந்தால், இப்படித் தூங்க முடியுமா?

கைகே: என்ன கூனி (நித்திரை விட்டெழுந்து) நலந்தானே....! ஏன் பதட்டமாகக் காணப்படுகின்றாய்? என்ன நடந்தது? கூறு.....

கூனி : என் நலத்துக்குஏதும் குறைவில்லை, ஆனால்.....

கைகே: ஆனால்..... என்ன கூனி? வேறு யாருக்கு என்ன இடர் ஏற்பட்டு விட்டது? நீதி வழுவாத என் தலைவர் ஆட்சியில் யாருக்கும் துன்பம் ஏற்பட நியாயமில்லையே!

கூனி : யாருக்கோ இல்லை! உன்னைத்தான்! “பேரிடர் வந்து பிணிக்கிறது” அதையறியாது கவலை கொள்ளாது இருக்கின்றாய்! அதை எண்ணித்தான்.....

கைகே: என்ன? எனக்குத் துன்பம் வருகின்றதா? சற்று விளக்கமாகத்தான் கூறிவிடேன்.

கூனி : ஆமாம் உனக்குத்தான் பெருந்துன்பம் ஏற்படப் போகின்றது. உன்னைத் துன்பம் அணுகிவருவது அறியாது நிம்மதியாகத் தூங்குகின்றாயே!

கைகே: என்ன.....?

கூனி : நீ எல்லோரையும் அளவுக்கதிகமாக நம்பி விடுவதால் உன் வாழ்வையே இருள் மயமாக்கி விட பெரும் சதியே நடக்கின்றது.

கைகே: (சிரித்து) என்ன, கூனி எனக்கு இடர்வரப் போகின்றதா? நான் என்ன, பாவம் செய்தவளா? வாழ்க்கையில் துன்பத்தினை அனுபவிக்க! இன்னும் அறத்தினின்றும் வழுவாத மைந்தர்களைப் பெற்றவள் யான். எனக்கு என்ன துன்பம் வரப்போகின்றது. “தெவ் அடு சிலைக்கை எஞ் சிறுவர் செவ்வியர் - அவர் அறந்திறம்பிலர் இப்படியிருக்க எவ்விடர் எனக்கு வந்து அடுப்பது ஈண்டு” புரிகிறதா?

கூனி : அந்தப் புதல்வர்களில் ஒருவனால் தானே உனக்குத் துன்பம் ஏற்படப் போகின்றது.

கைகே: என்ன கூறுகின்றாய் கூனி? உன் புத்தி என்ன கலங்கிவிட்டதா? ஏதேதோ பேசுகின்றாய். சரி அப்படித்தானிருந்தாலும் “விராவ அரும் புவிக் கெலாம்” வேதமே அன இராமனைப் பயந்த தற்கு இடர் உண்டோ” ஏன் மனதை வீணாக அலட்டிக் கொள்கிறாய்?

கூனி : இந்த நல்ல எண்ணத்தால் வீழ்ந்தது நின் நலம். திருவும் வீழ்ந்தது. கோசலை தன் மதியினால் பெருவாழ்வு கொண்டனள். நீயும் உன் மகன் பரதனும் ஆதரவற்ற நிலையில் துன்பப்பட்ட போகின்றீர்கள்! உன் உயிர்த்தோழி என்றதனால் உனக்கு வரும் துன்பத்தினை எடுத்துக் கூறினேன். நீ என்னைப் பைத்தியக்காரி யென்கிறாய்! இனி உன்பாடு.

கூனி : இந்த நல்ல எண்ணத்தால் வீழ்ந்தது நின் நலம். திருவும் வீழ்ந்தது. கோசலை தன் மதியினால் பெருவாழ்வு கொண்டனள். நீயும் உன் மகன் பரதனும் ஆதரவற்ற நிலையில் துன்பப்பட்ட போகின்றீர்கள்! உன் உயிர்த்தோழி என்றதனால் உனக்கு வரும் துன்பத்தினை எடுத்துக் கூறினேன். நீ என்னைப் பைத்தியக்காரி யென்கிறாய்! இனி உன்பாடு.

கைகே: கூனி..... நீ எனக்கு என்றும் நன்மையே செய்வாய். ஆனால் இன்று எதற்காக இப்படியெல்லாம் பேசுகின்றாய் என்று புரியவில்லை. நீ என்னதான் எண்ணுகிறாய். சற்று விளக்கமாகக் கூறிவிடு.

கூனி : மகாராணி.... “ஆடவர் நகையுற, ஆண்மை மாசுற, தாடகை எனும் பெயர்த் தையலாள் பட, கோடிய வரி சிலை இராமனுக்கு” முடி சூட்டு விழாவாம் நாளை!
(கைகேயியின் முகம் மதியெனப் பிரகாசம் அடைகின்றது)

கைகே: தோழி! எனக்கு நீ என்றும் நன்மைதான் செய்வாய் என்று கூறியது உண்மையாயிற்று. பார்த் தாயா, என்மகன் இராமனுக்கு நாளை முடிசூட்டு விழா. விழாக்காரியங்களில் ஈடுபடாது நான் தூங்குகின்றேன். என்னே என் மடமை! வா! விரைந்து சென்று ஆக வேண்டியவற்றைச் செய்வோம் (விரைவாகச் செல்கிறாள். பின் திரும்பி வந்து) மறந்து விட்டேன். நல்ல செய்தி தாங்கிவந்த உனக்கு ஏதாவது பரிசு அளிக்கவேண்டாமா? இதோ இந்தச் “சடர்க்கெலாம் அனையதோர் முத்துமாலையைத் தந்தனன். பரிசாக ஏற்றுக்கொள்!” (தன் கழுத்திலிருந்த முத்துமாலையொன்றைக் கழற்றி கூனிக்கு அணிவிக்கின்றாள். கூனி மாலையைக் கழற்றி நிலங்குழிய விட்டெறிகின்றாள். பின்.)

கூனி : யாருக்கு வேண்டும் இப்பரிசு! யாருக்கோ முடிசூட்டுவிழா நடைபெறப் போகின்றது. யாருக்கோ நல்வாழ்வு கிட்டப் போகின்றது, யாருக்கோ அரசு கிடைக்கப் போகின்றது! அதற்கு எனக்குப் பரிசா? “சிவந்தவளாய்ச் சீதையும், கரியச் செம்மலும் சிம்மாசனத்தில் இனித்திருக்க, நின் மகன் பரதன் அவந்தனாய் வெறு நிலத்து இருக்கல் ஆனபோது எனக்கு எதற்குப் பரிசு? நாடாள் வேண்டிய பரதன் இங்கிருக்க யாருக்கோ அரசு செல்கிறது. அதைக் கண்டும் நீ வாழாவிருக்கின்றாய்! உன் மகனுக்கு நீயே அழிவைத் தேடிக்கொடுக்கின்றாய். பரதனை அரண்மனையை விட்டுப் போய்க் காட்டில் தவம் செய்யச் சொல்! அதுதான் நீ அவனை இனி மேல் மகனாகப் பெற்றதற்குச் செய்யும் பேருதவி. அல்லது உன் கையாலேயே அவனைக் கொன்றுவிடு! அவன் இனிமேல் வாழ்வதிலும் பார்க்கச் சாவதே மேல், அரசரில் பிறந்து, அரசரில் வாழ்ந்து, அரசரில் புகுந்த நீயும் அரண்மனையை விட்டு வெளியேறி உனது வாழ்க்கையினை அமைத்துக் கொள்! நான் வருகின்றேன்.

கைகே: கூனி..... சற்றுநில்....! இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் என்றதும் ஏன் உனக்கு இவ்வளவு பொறாமை, பழைய கோபம் உனக்கு இன்னும் மாறவில்லை போலுள்ளது. சற்று நிதானமாக நான் சொல்வதைக் கேள்.

கூனி : எனக்கு எதுவும் தேவையில்லை. உன் நலன் கருதி ஏதோ கூறவந்தேன். என்மீது பெரும் பழியினைச் சுமத்துகின்றாய்! எனக்கு என்ன? நாளை முடிசூட்டுவிழா நடைபெற்றுவிடும். அதன் பின்று நீ அவர்களிடம் சென்று பிச்சையெடுத்து வாழ்ந்துகொள்! அதுதான் உன் தலை விதியென்றால் யார்தான் என்ன செய்ய முடியும்?

கைகே: கூனி! என் பொறுமையினைச் சோதிக்காதே! இராமனும் என் மகன்தான். நான் பரதன் மீது கொண்டுள்ள அதேயளவு அன்புதான் இராமன் மீதும் கொண்டுள்ளேன். இருவரும் என் தலைவரின் புதல்வர்கள். அவ்வழியே வந்த அன்புதான் இருவர் மீதும் உள்ளது. தவிர பரதன் என் வயிற்றில் உதித்தவன் என்பதனால் அவன் மீது அன்பு கொண்டேனில்லை. இதில் நீயேன் பேதத்தினைக் காண்கிறாய்? பேச்சை விடுத்து வா! ஆக வேண்டியவற்றைக் கவனிப்போம்.

கூனி : மகாராணி! நீதான் இராமனுக்கு முடிசூட்டுவிழா என்றதும் மகிழ்ச்சியடைகிறாயே தவிர, உன்னை அவர்கள் மதித்தார்களா? எண்ணிப்பார்! அரண்மனையில் தான் நீயுமிருக்கின்றாய். உனக்கு இன்றுவரை எதுவும் தெரியாது. இதிலிருந்தாவது உன் தலைவரின் துரோகம் உனக்குப் புரியவில்லையா? இராமன் உன்மீது உயிரையே வைத்திருக்கிறானே! அவனாவது கூறியிருக்கலாமே! ஏன் கூறவில்லை? “அப்பனுக்குப் பிள்ளை தப்பாமல் பிறந்திருக்கின்றது”

கைகே: கூனி.. சீ..சீ. நீயுமொரு பெண்ணா? உன் புலைச்சிந்தையால் என் சொன்னாய்? நீ எனக்கு நல்லையுமில்லை, என்மகன் பரதனுக்கு நல்லையுமில்லை! தருமமே நோக்கின், உனக்கு நல்லையுமில்லை. இந்த உலகமே அழிந்தாலும் என் தலைவரும் இராமனும் அறந்திறம்ப மாட்டார்கள். அறிவு கெட்டவளே! நீ பெண்ணாகப் பிறந்ததால் உன் புன்பொறி நாளை வெட்டாது விடுகின்றேன். இக்கணமே என் எதிர்நின்று போய் விடு! போ!

கூனி : போகிறேன் அரசி! ஆனால் ஒன்று மட்டும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்!

“கெடுத்த தொழிந்தனை உனக்கரும் புதல்வனை - கிளர் நீர்
உடுத்த பாரக முடையவன் ஒரு மகற்கு” - எனவே கொடுத்த
பேரரசு அவள் குலக்கோ மைந்தர் தமக்கும் அடுத்த தம்பிக்கும்
ஆம்! பிறர்க்கு ஆகுமோ! நன்றாகச் சிந்தனை செய்து கொள்!
கொடுத்த பேரரசு!.....கொடுத்த பேரரசு!!

(கைகேயி சிந்திக்கிறாள், அவள் வாய், கொடுத்த பேரரசு, கொடுத்த பேரரசு என்று திரும்பத் திரும்ப முணு முணுக்கின்றது)

கூனி : கொடுத்த பேரரசு அரசி, கொடுத்த பேரரசு!

கைகே: (மெதுவாக) ஆமாம்..... ஆமாம்..... கொடுத்த பேரரசு..... கொடுத்த பேரரசு.

கூனி : இப்பொழுது புகிறதா? இந்தக் கூனி எப்போதும் எவருக்கும் நன்மையே செய்வாள் என்று

கைகே: ஆமாம் கூனி.... நான் பெரும் தவறொன்றினை இழைக்கப்பார்த்தேன். தக்க நேரத்தில் இதை, ஞாபகப்படுத்தினாய், உனக்கு எவ்வாறு நன்றி கூறுவது என்றே தெரியவில்லை.

கூனி : நன்றியெதற்கு மகாராணி? நான் என் கடமையைத் தானே செய்தேன்!

கைகே: கூனி.... எப்படியாவது நாளை நடைபெறவிருக்கின்ற விழாவினைத் தடுக்க வேண்டும். அதற்கு நீ தான் உபாயம் கூற வேண்டும். என்ன செய்யலாம்..... (இருவரும் யோசிக்கின்றார்கள்)
(காட்சி மாற்றம்)

(கம்பரும் இளங்கோவும் பேசிக்கொள்கிறார்கள்)

இள : பார்த்தீரா கம்பரே! மாற்றமுடியாத மனதைக் கூட மாற்றிவிட்டாளே கூனி!

கம் : அங்குதான் அடிகளாரே, கூனியின் திறமையே தங்கியுள்ளது. சூதாட்டமே வேண்டாமென்ற தருமரை ஆட்டி வைக்கவில்லையா சகுனி? அவனின் வாரிசுதானே கூனி, இலேசப்பட்டவளா அவள்?

இள : ஒன்றுமே புரியாதவர் போலப் பேசவேண்டாம் கம்பரே! கைகேயியின் மனத்தை மாற்றியது கூனியின் சாமர்த்தியமல்ல என்பதை நான் நன்கறிவேன்.

கம் : அப்படியானால்.....?

இள : அங்குதானே உமது சாமர்த்தியம் விளையாடுகின்றது. கைகேயியின் மனதை மாற்றியது கூனியல்ல கூனியிடமிருந்து வந்த “கொடுத்த பேரரசு” என்ற வாசகமே!

கம் : ஆமாம் கொடுத்த பேரரசு..... அதிலென்ன அப்படிப் பெரிய சக்தியிருக்கிறது?

இள : விளங்காதவர் போல் நடிக்கவேண்டாம். “கம்பன் ஒரு வம்பன்” என்று கூறுவது முற்றிலும் சரியே. கொடுத்த என்பது, ஒரு இறந்தகாலப் பெயர்ச்சம். நாளை முடிசூட்டுவிழா நடைபெறப் போவதைக் கூறவந்தவள் ஏன் இறந்தகால நிகழ்ச்சியாகத் தனது கூற்றை அமைத்திருக்க வேண்டும். அது இராமன் சம்பந்தப்பட்டதனால் கொடுக்கப் போகும் பேரரசு என்றல்லவா கூறியிருக்க வேண்டும். எனவே, கொடுத்த பேரரசு என்பது இராமனுக்குக் கொடுக்கப் போகும் அரசைக் குறிக்கவில்லை. அங்குதான் தசரதன் சதியேயிருக்கிறது. அப்படித்தானே?

கம் : அது..... அது.....

இள : நானே கூறிவிடுகிறேன். உண்மையிலேயே அவ்வரசு முன்பு எப்போதோ கொடுக்கப்பட்ட பேரரசு தான் இல்லையா?

கம் : யாருக்குக் கொடுத்த பேரரசு?

இள : கைகேயியினை தசரதன் திருமணம் செய்த போது அவளுக்குச் சீதனமாகக் கொடுத்த பேரரசு, அதைத்தான் கூனி எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றாள். அவ்வாறு சீதனமாகக் கொடுப்பது பழையகால வழக்கங்களில் ஒன்று. தான் திருமணம் செய்யும் பெண்ணை தன் நாட்டிற்கு விரும்பி வரும்படி சீதனமாக எதையாவது கொடுப்பார்கள். அப்படிக்கைகேயியிக்குச் சீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டது தான் அயோத்தி!

கம் : அது எப்படி இவ்வளவு தெளிவாக உங்களால் கூறமுடியும்?

இள : நீங்கள் யாரிடமாவது இக்கதையினைக் கடன் வாங்கினீர்களோ, அவர் தெளிவாகக் கூறி விட்டாரே “சல்க வரலாறு” மூலம்! நீ எதற்காக அதை மறைத்து வைத்தீர்?

(கம்பர் ஏதும் கூறாது நிற்கின்றார்)

இள : இராமனைத் தெய்வமாக்க வேண்டும் என்று நினைத்தீர்; தசரதனை மாசற்றவன் என்று மாற்ற நினைத்தீர், ஆனால் அவர்கள் துரோகமோ

கம் : இதிலென்ன துரோகம் இருக்கிறது? கைகேயிக்குக் கொடுத்திருந்தாலும் இராமன் தானே மூத்த மகன், அவனுக்குத் தானே செல்ல வேண்டும் அரசு.

இள : உமது ஆக்கத்திற்கு ஏதும் தெரியாதவர் போல் கைகேயியை மாசற்றவளாகக் காட்டினீர். என்னிடமும் அப்படியே காட்டிவிட வேண்டுமென்று எண்ணுகின்றீர்?

கம் : எதற்காக அடிகளாரே அப்படிச் கூறுகின்றீர்கள்?

இள : வேறு என்ன? கொடுத்த பேரரசு என்பதைக் கைகேயிக்குக் கொடுத்த பேரரசு என்று ஏற்றுக் கொண்டால் அவ்வழியில் அது பரதனுக்கே உரிமையானது. அதைத்தானே கூனியும் கூறியுள்ளீர். கைகேயிக்குக் கொடுத்த பேரரசு; அவள் வழி பரதனுக்குச் செல்வது நியாயமே தவிர இராமனுக்கு உரியதாக முடியாது. இன்னும் பரதனுக்குரிய அரசு அவள் குலக்கோமைந்தர்களுக்கும் மைந்தர்கள் இல்லாதவிடத்து அடுத்த தம்பிமார்களுக்கும் உரியதே தவிர இராமனுக்கு எந்த வழியிலும் உரிமையாக முடியாது. இது இவ்வாறுநீக்க, தசரதன் குழ்ச்சியாகத் தானே, இராமனுக்கு ஆட்சியினைக் கொடுக்கப் பார்த்தான்.

கம் : சரி, அப்படியே வைத்துக் கொள்வோம். சக்கரவர்த்தியின் கட்டளை அது! அதை யாரால் மீற முடியும்?

இள : ஆட்சியாளர்கள் தாம் நினைத்தமாதிரி ஆளலாம் என்பது சற்றும் பொருத்தமற்ற எண்ணம். மக்களுக்காக அரசு அமைய வேண்டுமே தவிர, அரசுக்காக மக்கள் அமையக் கூடாது. அரசுக்காக மக்கள் என்பது எதேச்சாதிகாரமான ஆட்சியில் தான் அமையும். அங்கு மக்கள் அடிமைகளே! அந்த ஆட்சி நிலையற்றது. இங்கு மக்கள் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படமாட்டாது. இந்த வகையில் அமைந்ததே தசரதன் ஆட்சியும்! தனது அதிகாரத்தைக் கொண்டு பரதன் உரிமையைப் பறிக்கப் பார்த்தான். ஆனால் கைகேயி அதைத் தடுத்து விட்டான். தவறான வழியில் செல்லவிருந்த தசரதன் கதையும் முடிந்தது.

கம் : அடிகளாரே! நீர் கூறுவதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் உரிமையைக் கேட்ட கைகேயி ஏன் அதை வரமாகக் கேட்டான்? நேரடியாகவே கேட்டிருக்கலாமே.....!

இள : எப்படி?..... எப்படி?.....

கம் : தசரதனிடம் சென்று, இந்த அரசு பரதனுக்கே உரிமையானது; அதை அவனிடமே கொடுத்து விடவேண்டும். அரசை எனக்கு சல்கமாக(சீதனமாக) அன்றே தந்து விட்டீர்கள். அவ்வழியில் அது பரதனையே சேர வேண்டும். அவனுக்கே நாளை முடிசூட்டுவிழா நடைபெற வேண்டும். என்று கேட்பது எதற்காக வரமாகக் கேட்டான்?

இள : அங்குதான் கம்பரே, தமிழ் மாது கைகேயியின் தியாகம் சுடர் விடுகிறது.

கம் : எப்படி?..... எப்படி?.....

இள : நேரடியாகச் சென்று உண்மையைக் கூறினால், தன் கணவன், கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றாதவன் என்ற பெரும் பழிக்கு ஆளாகிவிடுவான் என்பதனால், அதைக் கடைசிவரை மறைத்து தன்னைப் பழிகாரியாக்கி எப்போதோ கொடுத்த வரத்தினைக் கொண்டு, தன் கணவன் கொடுத்த வாக்குறுதியினைக் காப்பாற்றாதவன் என்ற பழிச் சொல்லிலிருந்து அவளை விலக்கித் தானே பெரும் பழியினையேற்றுத் தியாகியாகி விடுகிறாள். அந்த உத்தமியை எல்லோரும் துரோகி, துரோகி என்று வசைமாரி பொழிகின்றார்கள்! துரோகம் செய்தவர்களைத் தியாகிகளாகப் போற்றுகின்றார்கள். என்ன இக் கொடுமை!!

கம் : அடிகளாரே..... உரிமையினைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், தன் கணவன் மீது பழிவரக் கூடாது என்பதற்காகவும், பரதனுக்கு ஆட்சியைக் கொடுக்கும்படி கேட்டிருக்கலாம். ஆனால் எதற்காக இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பும்படி இரண்டாவது வரத்தையும் கேட்க வேண்டும்? அது பெரும் அநியாயந்தானே!

இள : இராமனை நாட்டில் வைத்திருந்தால், குழப்பங்களும், கலகங்களும் ஏற்பட வாய்ப்பேற்பட்டிருக்கும். நாளை மன்னன் என்று பேசப்பட்டவனுக்கு அப்பதவி கிடைக்காவிட்டால் மக்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்வார்களா? தசரதன் மிக்க சாதாரியமாக இராமனின் சிறுவயதிலிருந்தே அவனை

அடுத்த அரசனாக மக்கள் மனதில் உலவவிட்டு வந்திருக்கின்றான். ஏற்படப் போகின்ற மாற்றத்தால் இராமனும் மக்கள் கண்முன் இருப்பானேயானால், நாட்டில் பதட்ட நிலை காணப் படுமே தவிர, அமைதியான ஆட்சி நிலவமாட்டாது. ஆகவே, சகல நலன்களையும் மனதிற் கொண்டே கைகேயி இரண்டாவது வரத்தையும் கேட்டுள்ளாள். அவள் தன் கணவன் நலத்தில் மட்டும் அக்கறை கொண்டவளல்ல! மக்கள் நலத்திலும் அக்கறை கொண்டவள் என்பது புலனாகிறதல்லவா?

கம் : கைகேயி, ஏதோ நினைக்க, ஏதோ நடந்து விட்டதே! தசரதன் புத்திர சோகத்தால் இறப்பான் என்பது தெரியாமலா போய்விட்டது அவளுக்கு.

இள : தெரிந்திருக்கலாம்! ஆனால், இறப்பு என்பது பொதுவானது. அதிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது. ஆனால், ஒரு அரசன் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றத் தவறிவிட்டான் என்ற பழிச் சொல்லுடன் இறப்பதைவிட, தூயவனாக இறந்தாலும், பரவாயில்லையென்பதை தூயவளவள் விரும்பியிருக்கின்றாள். தசரதன் மறைவான், தான் விதவையாக வேண்டும் என்பது தெரிந்தும் செயற்பட்டிருக்கின்றாள் அந்தத் தியாகச் சுடர்.

கம் : தசரதன் செய்தது சூழ்ச்சிதான்! ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதற்கும் இராமனுக்கும் தொடர்பில்லையே! அவன் என்ன செய்வான்? தந்தை சொல்வதைச் செயற்படுத்த நினைத்தான். அவனுக்கு இந்தக் கொடுத்த பேரரசு சம்பவம் ஒன்றும் தெரிந்திருக்காதே! அவனையும் ஏன் துரோகியென்று திட்டினீர்கள்? அவன் கடவுள் அவதாரமல்லவா?

இள : இராமனுக்குத் தெரியாது என்று கூறுவதற்கில்லை. ஏனெனில், இக்காட்சினைக் கவனியும்...
(காட்சி மாற்றம்)

(இராமன் கானகம் செல்லும் போது வழிமறிக்கின்றான் பரதன்)

* பரதன் - இராமன்

பரத : அண்ணா... அண்ணா! என்ன கொடுமையிது? திரும்பி விடுங்கள்! அண்ணன் இருக்கத் தம்பி அரசாள்வதா? என்னால் முடியாது அண்ணா! திரும்பி வந்து ஆட்சியை ஏற்று நடத்துங்கள்!

இரா : தம்பி... கலங்காதே! நீ நாடாள வேண்டுமென்பதும், நான் காடேக வேண்டுமென்பதும் நியதி. அதை மீற யாராலும் முடியாது. தவிர “வரன் முறையால்” அரசு உனக்கே உரியது. நீ ஆட்சி செய்வது தான் முறை!

பரத : அண்ணா! “அரசு” எனதாகில் இன்றே தந்தனை உங்களுக்கு! நீங்களே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இரா : அப்படியே ஆகட்டும் தம்பி! ஆனால் தந்தையின் இரண்டாவது கட்டளையான பதினான்கு வருடக் கானக வாழ்வு முடிய நிச்சயமாக வந்திடுவேன். கலங்காதே!

(காட்சி மாற்றம் இளங்கோ, கம்பர்)

இள : இவ்வுரையாடலில் இருந்து இராமனுக்கோ அல்லது பரதனுக்கோ ஆட்சி. யாருக்குரிமையென்பது தெரியாமலிருந்தது - என்று கூறுவதற்கிடமில்லை. இராமனுக்கு நன்றாகத் தெரிந்துதான் உள்ளது. ஏனெனில், அரசு பதவியைத் திரும்பி வந்து ஏற்கும்படி எவ்வளவோ மன்றாடியும் ஏற்காத இராமன் “அரசு என்னதாகில் தந்தனை உனக்கு” என்று பரதன் கூறியதும் மறுப்புரை எதுவுமின்றி ஏற்றுக் கொள்கின்றான். உரியவர் விரும்பித் தரும்போது மற்றவர் வாங்குவதில் தவறில்லையே! இன்றும் “வரன் முறையால்” அரசு உனக்கே சொந்தம் என்று இராமனை தன் வாயால் பரதனிடம் கூறுகின்றான். இவற்றிலிருந்து கொடுத்த பேரரசு விடயம் இராமனுக்குத் தெரியாது என்று கூறுவதற்கில்லை. ஆனால் தந்தையாருடன் சேர்ந்து உரிமையினைப் பறிக்கப் பார்த்திருக்கின்றான். அவனும் பெருந்துரோகியே! (கம்பர் சிந்தனையில் இருக்கின்றார்)

இள : என்ன கம்பரே! போதுமா இன்னும் சான்றுகள் காட்டி இராமன் துரோகிதான்! அவன் காட்டி விட்ட வழிதான் இன்று பிரச்சினைகளுக்குக் காரணமாகிறது என்பதனை.....

கம் : போதும் அடிகளாரே..... போதும்! என்னைத் தவறாக எண்ண வேண்டாம். இவையெல்லாவற்றையும் தெரிந்தே அமைத்தேன். என்ன செய்வது? காலத்தோடு சேர்ந்து எனது ஆக்கத்தினை அமைக்க வேண்டி இருந்ததாலேயே, சிலவற்றை தெரிந்தும் தெரியாததுபோல் விட்டு விட்டேன். அப்படி அமைத்துக்கொண்டதால் தான்.....

இள : பரவாயில்லை கம்பரே! இப்போது மக்கள், நல்லது, தீயது அறியத் தொடங்கி விட்டார்கள். துரோகிகள் யார்? தியாகிகள் யார்? என்று விரைவில் விளங்கிவிடும். உரிமைதனைக் கேட்கும் கைகேயி போன்றவர்கள், என்றும் தியாகிகளாக மக்கள் மனதிலே திகழ்வார்கள் என்பதில் ஐயமே இல்லை! வாறும் செல்வோம்! தருமமே வெல்லும்

திரை

பாரதியும் அவர்தம் கவிதைகளும்

செ. அழகரெத்தினம் எம். ஏ
பீடாதிபதி - வவுனியா தே.க.க.

வாழ்க்கையினின்றும் பரிணமிக்கும் இலக்கியமானது, வாழ்க்கையின் பல்வேறு பக்கங்களையும் படம் பிடித்துக்காட்டவல்லது. சமூக நடவடிக்கையின் யதார்த்தமான தன்மைகளையும் மக்கள் வாழ்க்கையோட்டத்தின் நிதர்சன நிலைகளின் நெளிவு சுழிவுகள் வீக்க தூக்கங்களையும் அழகும் பொலிவும் சுவையுமுற எடுத்தியம்புவன இலக்கியங்களாகும். இவ்விலக்கிய வடிவங்களுள் மனித வளர்ச்சி வரலாற்றின் அனைத்துக்கால கட்டங்களிலும், உள்ளத்திற்கு உவகையையும், உயிர்க்கு உறுதியையும் பயக்கும் உண்மைக் கவிதைகள் அமிர்தத்தை ஒத்தனவென்பார், முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாநந்த அடிகளார். சிறந்த கருவும், சீரிய உருவும் உண்மைத் திருவும் ஒருங்கே அமையப் பெற்று, உயிரோட்டத்துடன் உரம் பெற்று நிற்பன நல்ல கவிதைகளாகுமென்பர்.

நம் மூத்த தமிழ் தோன்றிய முன்னைய நாளிலிருந்து இற்றை நாள் ஈறாகச் செய்யுள் செய்த கவிஞர்கள் தமிழை வளம்படுத்தித் தாமும் வளம்பெற்று விளங்கலாயினர். இன்று மரபுக் கவிதையுடன் வசனக்கவிதை, புதுக் கவிதை, திரைக் கவிதை, குழந்தைக் கவிதை எனப் பல்வகைக் கவிதை வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன. தமிழ்நாடு, ஈழநாடு. தமிழர் இன்று பரந்துறையும் உலகின் பல்வேறு இடங்கள் அனைத்திலும் தமிழ்க் கவிதைகள் ஏராளம் வடிக்கப்படுகின்றன, பாராட்டும் பெறுகின்றன.

தமிழ்நாடு செய்த தவப்பயனால் கலை வாணியின் அருளாசிபெற்றுத் தமது இன்னிசைக் கவிதைகளால் - உரைநடை இலக்கியத்தால் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ் இனத்திற்கும் பெரும்பணி செய்தவராகச் சுப்பிரமணிய பாரதி விளங்குகின்றார். ஏழு வயதில் கவிதை படைக்கும் பான்மை பெற்றவரான சுப்பிரமணியன், தம் பதினொராவது வயதில் “பாரதி” எனும் சிறப்புப் பெயரையும் பெற்றுக் கொண்டார். தமது குறுகிய வாழ்க்கை வட்டத்துள் ஏறத்தாழ 400க்கு மேற்பட்ட கவிதைகளைப் பாரதி வடித்துக் குவித்துள்ளார். இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழணையற்ற எழுச்சிமிக்க புரட்சிக் கவிஞராகப் பாரதி போற்றப்படுகின்றார்

பொதுவாக ஒரே விதமான பழக்கப்பட்ட இறுக்கமான பாவினங்களை-மொழிநடைகளைக் கையாண்டு புலமைச் செருக்கையும் வித்துவமேதாவிலாசத்தையும் போட்டியிட்டுக் காட்டிநின்ற தமிழ்க் கவிதை இலக்கியப் போக்கிலே பாரதியின் புகுமுகம் பல புதுமைகள், புரட்சிகள் புகுவதற்குக் காலாகவும் சாதகமாகவும் அமையலாயிற்று. 20ம் நூற்றாண்டின் கவிதை இலக்கியத் துறையில் புதிய போக்கினையும் வடிவினையும் வழங்கிய முற்போக்குக் கவிஞராகப் பாரதி விளங்கினாரெனலாம்.

“யாழறிந்த புலவரிலே கம்பனைப் போல்
வள்ளுவர் போல் இளங்கோவைப் போல்
பூமிதனில் யாங்கனுமே பிறந்ததில்லை
உண்மை வெறும் புகழ்ச்சியில்லை”

என மனதாரப் பாடிய பாரதியின், மரபுச் செய்யுள் முறைகளை முற்றாக ஒதுக்காது மதிக்கின்ற பண்பும் பாங்கும் பாராட்டத் தக்கது. அதே நேரம் தமிழிலே அகவல், வஞ்சி, கலி, வெண்பா, விருத்தம், சிலேடை, அந்தாதி, ஆசுகவி, மதுரகவி, சித்திரகவி, அகலக்கவி இன்னோரன்ன பாவினங்களிலும் பரிச்சயம் பெற்றிருந்த பாரதி அவற்றிற்கு அதிகமாக சிந்து, கண்ணி, தெம்மாங்கு போன்ற பாவினங்களைக் கையாண்டு சொல், பொருள் மொழி போன்றவற்றில் உண்மை, நன்மை, செம்மை, இனிமை, எளிமை மிக்க கவிதைகளைத் தோற்றுவித்தார். இப்புதுப் போக்கிலிருந்து பாரதியுடனும் எனும் ஒரு புதிய கவிதைக்காலம் தோற்றுவிக்கப்படலாயிற்று.

“சுவைபுதிது பொருள் புதிது
சொற்புதிது சோதி மிக்க
நவ கவிதை

எனக் குறிப்பிடும் பாரதி,

“நமக்குத் தொழில் கவிதை நாட்டுக் குழைத்தல்
இமைப் பொழுதும் சோராதிருத்தல்”

என்றும்,

“சக்தியென்று நேரமெல்லாம் தமிழ்க் கவிதை பாடி பக்தியுடன் போற்றிநின்றால் பயமனைத்தும் தீரும்...” என்றும் தேசிய நலநோக்கில் செந்தமிழ்க் கவிதை ஆக்கத்தில் காலநேரமெல்லாம் ஓயாது கவிதைபடைக்கும் தன்மையைக் காணலாம். ஒற்றுமை, ஒருமை கொண்ட சமூகச்சீர்திருத்தத்தில் மோகம் கொண்டவராகப் பாரதி இருந்தார். கவிதைப் படைப்பில் புதிய உத்திகள், நுட்பங்களைத் தமிழில் அழகுறப் புகுத்திக் கவிதை, இலக்கிய வரலாற்றில் காத்திரமான இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

பாரதியே “பாஞ்சாலி சபதம்” முன்னுரையில், “எளிய பதங்கள், எளிய நடை, எளிதில் அறிந்து கொள்ளக் கூடிய சந்தம், பொதுஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு - இவற்றையுடைய காவியமொன்று தற்காலத்தில் செய்துதருவோன், நமது தாய்மொழிக்குப் புதிய உயிர் தருவோனாவான். காரியம் மிகப் பெரிது - எனது திறமை சிறிது. ஆகையால் இதனை எழுதி வெளியிடுகின்றேன். பிறருக்கு ஆதர்சமாகவன்று - வழிகாட்டியாக” என்று குறிப்பிடுவதன்மூலம்,

- * மக்களுக்கு எளிதில் விளங்கும்படி உள்ளடக்கத்திலும் உருவத்திலும் தெளிவான கவிதையாக்கல்,
- * கவிதையின் சமூகப்பாங்கை வலியுறுத்தல்,
- * பேச்சு மொழியுடன் கூடிய கவிதை மொழிகளைக் கையாளல்

போன்றவை கவிதைக்குத்தேவையென்பதை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

காலத் தேவைகளே பாரதியின் கவிதைகளின் கருப்பொருள்களாயின. தம் காலத்து அரசியல், பொருளியல் சமுதாய உண்மைத் தன்மைகளை அறிமுகம் செய்து, அலசியாராய்ந்து, இவைகளைத்திற்கும் சமுதாய அரசியல் நிலைமைகளுக்குமிடையில் தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி, இழிநிலைத் தன்மையிலிருந்து இவைவிடுபடப் பாரதியின் கவிதைகள் பக்கபலமாகவிருந்தன. இதனால் இவை இன்றியமையாத் தன்மையுடையதுமாயின. இதனால் பாரதியின் கவிதைகள் மகத்துவமும் அமரத்துவமும் ஒருங்கே அமையப்பெறலாயின.

சொந்தநாட்டறிஞர் பாரதியை ஏற்கவும் மதிக்கவும் பெருமைப்படுத்தவும் மறந்த, மறுத்த காலகட்டத்தில் - சிலர் அவரைக் கஞ்சாக்கவி, பஞ்சக்கவி என நையாண்டி செய்த நேரத்தில், பாரதியார் பாடல்களின் தனித்துவத்தையும் உயர்வினையும் சிறப்பையும், தமிழ் நாட்டிலும் ஈழத்திலும் முன்னிலைப்படுத்திப் பாரதிக்குரிய இடத்தையும், மதிப்பையும், தனித்துவத்தையும், கௌரவத்தையும், ஈட்டிக்கொடுத்தவர் ஈழத்து விபுலாநந்த அடிகளே. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பாரதிமன்றம் அமைத்து வாரந்தோறும் பாரதி பற்றியும் பாரதிபாடல்கள் பற்றியும் சிறப்பு சொற்பொழிவுகள் செய்து, பாரதி பாடல்களை மாணவர்கள் நன்குணர்ந்து பாடிச்சுவைக்கும் பாங்கினை அமைத்து, மதுரைத்தமிழ்ச் சங்கத்தில் பாரதி பற்றித் தெளிவாக விளக்கி, சங்கத்தார் பாரதியை ஏற்கவும், பாரதி பாடல்களுக்கு புத்துணர்வையும், புதுப்பலத்தையும் ஏற்படுத்தவும் சுவாமி விபுலாநந்தர் காரணமாக இருந்தரெனலாம். பாரதி பாடல்களை முழுமையாக தமிழ் இலக்கியமரபு, இந்தமதப் பாரம்பரியம் என்பவற்றின் பகைப்புலத்தில் மதிப்பிடும் முயற்சிகளை முதன் முதல் மேற்கொண்டவரும் அடிகளே. தமிழ் மொழித்திறன் பாரதியின் தேசியபாடல், கண்ணன்பாட்டு, குயிற்பாட்டு, பாஞ்சாலிசபதம், காட்சி, வேதாந்தப் பாடல்கள் போன்றவற்றைத் தமிழ்மொழியறியாதோர் பொருட்டுப் பிறமொழிகளிற் பெயர்த்து உலகெங்கும் பரப்புதல் வேண்டுகின்றும் கூறியவர் விபுலாநந்தர். சுருக்கமாகப் பாரதி என்பவர் யார்? என்பதையும் அவர்தம் கவிதைகளின் சக்தி எத்தன்மையானவை என்பதையும் உரிய முறையில் தமிழ் உலகிற்கு அறிமுகம் செய்தவர் விபுலாநந்த அடிகளே.

இதேபோன்று பாரதியின் வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை மாக்கிய அறிஞர் பிளகானவ் குறிப்பில், மகாபுருஷ இலக்கணத்துடன் பொருத்திக் காட்டியவர் நமது ஈழத்துப் பேராசிரியர் திரு.க. கைலாசபதி அவர்களாவர். 1955 - 82க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் ஏறத்தாழ 30 கட்டுரைகள் பாரதி தொடர்பாக எழுதிக் குவித்த ஒப்பீட்டு இலக்கிய விமர்சகர் கைலாசபதிகளாவர். தமிழகம், இலங்கை, இந்தியா, மேற்குலக நாடுகளின் அறிஞர் - சிந்தனையாளர் - கவிஞர்களின் எண்ணம் செயல் என்பன பாரதியின் ஆளுமையுருவாக்கத்தில் எப்பங்கு வகித்தனவென்பதை ஒப்பீட்டு நோக்கில் இனங்காட்ட முற்பட்டவர் கைலாசபதியவர்களே. வங்கக்கவி தாகூர் அவர்களையும் புரட்சிக்கவி பாரதி அவர்களையும் ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் நுண்ணிதின் ஆராய்ந்து இருவரையும் இரு மகாகவிகள் என்று நிறுவிய பெருமை

கைலாசபதி அவர்களையே சாரும். சிந்துக்குத் தந்தை, பாரதியும் மேனாட்டுக் கவிஞரும், இரு மகாகவிகள், பாரதியின் பழமையும் புதுமையும், பாரதி வகுத்த தனிப்பாதை. பாரதிசெய்த புரட்சி, பாரதி கண்ட இயக்கவியல், இலங்கை கண்ட பாரதி, ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளில் பாரதியின் தாக்கம் போன்ற முக்கிய கட்டுரைகளில் பாரதி பற்றித் தெளிவான விளக்கத்தை விமர்சனரீதியாக வெளியிட்டு உதவியவர் பேராசிரியர் கைலாசபதியாவார்.

எனவே ஈழத்தவர்களான விபுலாந்தரும், கைலாசபதியும் தமிழகத்து அறிஞர்கள் ஆற்றாத அரும்பணியை, அவசிய தேவையைப் பாரதி தொடர்பாகத் துணிந்து செய்துள்ளமை எம்மவர்க்கெல்லாம் என்றும் பெருமை தருவதொன்றாகும். பிற்காலகட்டத்தில்தான் இவர்கள் வழியில் மற்றவர்களும் தமிழகத்தில் பாரதி குறித்து ஆய்வுகளை மேற்கொண்டனர். இதில் பலர் தம் பட்டம் பதவி உயர்வுகளுக்காக இவ்வாறான ஆய்வு முயல்வுகளில் ஈடுபட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் பாரதியின் அடியையொற்றித் திரு. கனகசுப்புரத்தினம் அவர்கள் பாரதி தாசன் எனும் பெயரில் கவிதை இலக்கியத்தில் பெரும் பெயர்பெற்று விளங்கியபோது, பாரதியின் புகழ் மேலும் பரவலாயிற்று. எனவே பாரதியின் புகழ் வெளிப்பாட்டுக்கு மற்றுமொரு காரணகர்த்தாவாகப் பாரதிதாசனும் அமைந்திருந்தார் எனலாம்.

“செந்தமிழ்த் தேனீ சிந்துவுக்குத் தந்தை
குவிக்கும் கவிதைக் குயில் இந்நாட்டினைக்
கவிழ்க்கும் பகையைக் கவிழ்க்கும் கவிமுரசு”

எனத் தொடங்கி,

“தமிழால் பாரதி தகுதி பெற்றதும்
தமிழ் பாரதியால் தகுதி பெற்றதும்..”

என்று பாரதி குறித்துப் பாரதிதாசன் பாடியுள்ளமை ஈண்டு நினைவுகூரத்தக்கது.

பாரதியார் பாடல்களை ஜனரஞ்சகப்படுத்தும் பணியில் பாரிய பங்களிப்பு நல்கவில் தமிழ் சினிமாத்துறையும் கணிசமான பொறுப்பினைத் தற்போது ஏற்று வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. பாரதி பாடல்களுக்குச் சிலர் மெட்டமைத்து மெல்லிசைப் பாடல்களாக பிரபல்யப்படுத்த உதவியபோதும், உண்மையில் சினிமாப் பாடல்களில் சினிமா மெட்டுக்களுடன் பாரதியார் பாடல்களும் ஆங்காங்கே தலை காட்டத் தொடங்கிய கால கட்டத்திலிருந்து சாதாரண மக்களின் மனங்களில் அவை இடங்கொண்டு வரவேற்புப் பெறத்தொடங்கின. இதனால் அவற்றின் வரவு ஓரளவு சினிமாத் துறையில் அதிகரிக்கலாயிற்று.

“வந்தே மாதரம்.....”, “ஆடுவோமே பள்ளுப் பாடுவோமே ...”, “விடுதலை விடுதலை விடுதலை....”, “அச்சமில்லை அச்சமில்லை....”, “சிந்து நதியின் மிசை நிலவினிலே...” போன்ற விடுதலை வேட்கை, சுதந்திர, தேசிய பாடல்கள் பல படங்களில் இடம்பெற்றன.

“மனதிலுறுதி வேண்டும் ...”,

“ஒளிபடைத்த கண்ணினாய்...”,

“வார்த்தை தவறிவிட்டாய் கண்ணம்மா...”,

“தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளை...”,

“நல்லதோர் வீணை செய்தே அதனை...”,

“நிற்பதுமே நடப்பதுமே”

மங்கியதோர் நிலவினிலே...

ஓடிவளையாடு பாப்பா...

காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா...

உன் கண்ணில் நீர் வடிந்தால்

எங்கிருந்தோ வந்தான் கண்ணன் ...

போன்ற ஏராளமான பாடல்கள் படிப்படியாக பல்வேறு மெட்டுக்களில் சினிமாப் படங்களின் மூலம் மக்கள் மத்தில் பிரபல்யம் பெற்று விட்டன.

இவற்றுக்கெல்லாம் முத்தாரம் சூட்டுவது போன்று அண்மையில் “பாரதி” என்னும் தமிழ் திரைப் படத்தைத் தயாரித்துச் சிறந்த முறையில் நெறிப்படுத்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளமை மிகவும் பொருத்தமானதாக, காலத்தேவை கருதியதாக இருக்கிறது எனலாம். சிறந்த சினிமாப் பட வரிசையில் இப்படமும் இடம்பெற்றுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இதைவிட வாணிவிழாக்காலங்களில் வழிபாட்டுத் தலங்களிலும், பள்ளிக்கூடங்களிலும் அலுவலகங்களிலும், பிற இடங்களிலும் பாரதியின் பாடல்கள் தவறாது முன்னிடம் பெற்றுக் கொள்வதையும்

குறிப்பிட்டாக வேண்டும். “யாதுமாகி நின்றாய்..”, “ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி ஓம் சக்தி..”, “வெள்ளைத் தாமரைப் பூவிலிருப்பான்..”. போன்ற பல பாடல்கள் பக்திச் சிரத்தையுடன் போற்றிப் பாடப்படுவது, பாரதியார் பாடல்களின் மகிமையையும் மகத்துவத்தையும் காட்டும் செயன்முறைகளாகும்.

பாரதியின் வருகை தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் ஒரு சிறப்பு திருப்புமுனையாயிற்று என்பதில் இரு வேறுபட்ட கருத்துக்கு இடமில்லை. “இளங்கோவடிகள் கம்பர் என்னும் மலர்களைத் தந்த தெய்வத் தரு ஓராயிரம் வருடம் ஓய்ந்துகிடந்த பின்னர் வராதுவந்த செல்வத்தைப்போல பாரதி என்னும் மலரைத் தந்திருக்கிறது. இம்மலரை நாம் பிறர் சொற்கேட்டு தோற்றுவிடுவோமோ?” என்று சுவாமி விபுலாநந்தர் பெருமிகம் கொண்டு அங்கலாய்ப்பது சிந்திக்கத்தக்கதாகும்.

பாரதி ஒரு பார்ப்பனர். ஆனாலும் ஆங்கிலேய ஆதிக்க வெறியால் அடக்கியொடுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தின் சாதாரண குடிமக்களும் தானும் ஒருவன் என்பதை நன்குணர்ந்திருந்தவர். இந்திய மக்கள் அனைவரும் தம்மையுணர்ந்து சுதந்திரவுணர்வு பெற்றுச் சுயமரியாதையுடன் வாழவேண்டுமென்று மனதார விரும்பியவர். பாரதி பார்ப்பனராக இருந்ததால், சாதி கருதி அவரை விரும்பாத ஒரு சாரார் இருந்திருக்கலாம். பாரதி கடும் புரட்சிப் போக்காளராகக் காணப்பட்டமையால் மற்றொரு பகுதியினர் அவரை விரும்பாது இருந்திருக்கலாம், எதிர்த்துமிருக்கலாம். இயல்பாக மனிதரிடத்திலுள்ள காழ்ப்புணர்வு காரணமாக இன்னும் சிலர் அறிஞர் - கவிஞர்கள் பாரதியை ஓரங்கட்டி ஒதுக்க முனைந்திருக்கலாம். இத்தகைய எதிர்ப்புக்கள், வெறுப்புக்கள், மறைப்புக்களைப் பாரதியின் பாட்டுத்திறம் - அவரது துணிச்சல், தன்னம்பிக்கை, தேசபக்தி, சமூகநல நோக்கு போன்றன மிக எளிதில் வெற்றிகொண்டு ஏற்றமிகு இடத்தை அவருக்குத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பெற்றுக்கொடுத்தனவெனலாம்.

பாரதியார் பாடல்கள் குறித்துக் கூறுவதென்பது ஒரு வரையறைக்குட்பட்ட விடயமன்று. அற்புதச் சொற்ப அளவிலான வாழ்க்கையில் பாரதியார் மிகத் துணிவாக பன்னூற்றுக் கணக்கான கவிதைகளைப் படைத்தளித்துள்ளார். வசன - உரைநடை இலக்கியங்களையும் எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் அவரது எண்ணக்க குவியல்கள், சிந்தனைத் துளிகள், உணர்ச்சிப் பொறிகள், ஆசாபாசங்கள், முரண்பாடுகள் முதலியவற்றை அவரது பாடல்களிலும் வசனப்படைப்புக்களே தெளிவாகக் காட்டுகின்றனவென்ற கைலாசபதியவர்களின் குறிப்பும் கவனிக்கத்தக்கது. பாரதியார் கவிதைகளில் மேனாட்டுக் கவிஞர் ஷெல்லி அவர்களின் செல்வாக்கும், தாக்கமும் இருந்துள்ளனவென்பதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

பாரதியின் ஒவ்வோர் கவிதையிலும் அது நீண்ட காவியமாகவமைந்த சுமார் 2950 வரிகள் கொண்ட “பாஞ்சாலி சபதம்” என்றாலென்ன, மிகக் குறும்பாடலாக அமைந்த ஐந்து வரிகள் கொண்ட “அக்கினிக்குஞ்சு”வாக அமைந்தாலென்ன, எதுவாக விருப்பினும் அவை ஒவ்வொன்றிலும் கவிதைப் பொருளும் நலமும், அழகும், உணர்வும் பொலிந்து நிறைந்து நிற்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வர். எனவே பாரதி பாடல்களைத் திட்டவாட்டமாகப் பகுத்து - வகுத்து அவை இன்னவகையைச் சார்ந்தன என்பதைக் குறித்துக் கூறுவதென்பது பொருத்தமான முறைமையாகவமையாது. எனினும்,

தேசிய கீதங்கள்	-	53
தோத்திரப் பாடல்கள்	-	78
ஞானப்பாடல்கள்	-	25
பல்வகைப் பாடல்கள்	-	24
சுயசரிதைப் பாடல்கள்	-	23
புதிய பாடல்கள்	-	23
பாஞ்சாலி சபதப் பாடல்கள்	-	73
குயிற் பாடல்கள்	-	09
கண்ணன் பாடல்கள்	-	23
உரைநடை இலக்கியங்கள்	-	52

எனப் பகுத்து பாரதியார் கவிதையைத் தொகுத்து நூல்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பினும், இவை ஒவ்வொன்றும் மற்றொன்றுடன் தொடர்புற்றும் பிணைந்தும் நெருங்கியும் இருக்கின்ற தன்மையைக் காணலாம்.

பாரதி மறைந்து ஏறத்தாழ எட்டு தசாப்தங்கள் கடந்த பின்னரும் பாரதி குறித்து - பாரதியின் இலக்கியப் படைப்புக்கள் பற்றி பேச்சும், ஆய்வும் விமர்சனமும் “பாரதியியல்” என்று

கைலாசபதி குறிப்பிட்டவாறு ஒரு தனிப் பகுதியாக இடம்பெறுவது குறிப்பிடத்தக்க முக்கிய அம்சமாகும். அவரது தீர்க்கதரிசனத்துடன் கூடிய, கருத்தாழமும், சிந்தனைத் தெளிவும் கொண்ட படைப்புக்களே இதற்குக் காரணம் எனலாம். எனவே தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பாரதியின் பங்களிப்பு மிகப் பாரியமானதாக வைத்தெண்ணப்பட வேண்டும். அவரது கவிதைகள் காலத் தேவையை ஒட்டியதாக எழுந்தபோதும், இன்றைய காலத்தேவையுடன் பெரிதும் பொருந்துவனவாகவும், குறிப்பாகத் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் விடுதலை வேட்கைக்கான அருமருந்தாகவும் அமைகின்றன. திரு கனகசபாபதி அவர்கள் குறிப்பிடுவதைப் போன்று பாரதி பாடல்களில் புதிய கவிதைக் கோட்பாடுகள் புனைவியல் இயக்கம், நடப்பியல் இயக்கம், குறியீட்டியல், புதிய செவ்வியல் இயக்கம் சார்ந்த தன்மைகள் காணப்படுவது தவிர்க்கவியலாத இயல்புடை விசேட தன்மைகளாகுமெனலாம்.

அடிமைத் தளையில் சிக்குண்டு சீரழிந்த நிலையிலுள்ள இந்திய சமூகத்தை அதனின்றும் விடுவித்து ஒற்றுமைப்படுத்தி உயர்விக்கும் உன்னதநோக்கில், புரட்சிப் போக்கில், வக்கிர தேசியவுணர்வுச் சக்தியுடன் சேர்ந்தமைந்தவை அவரது ஒரு வகைப் பாடல்கள். அழகுக் கலைக்கண் நோக்குடன் பழைமையைப் புதுப்பித்தும், மெருகூட்டியும் புதியனவற்றைப் புதுமையாய்ப் படைத்தும் நின்றன அவரது மறு பகுதிப் பாடல்கள். வேதாந்த, சமய சமூக தேசிய கருத்துக்களின் கூட்டுக்கள் பாரதியின் பாட்டுக்களில் பரந்து கிடந்தமையை நுண்ணிதின் ஆராய்வோர் நன்கறிவர்.

பாரதியிடம் விடுதலையும், சீர்திருத்தமும், பொதுவுடைமைப் போக்கும் அமைந்தனவான தேசியப் பாடல்களின் தேவை இருந்தது. சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி, திலகர், நிவேதிதா, காந்தி போன்றோரை அரசியல் குருவாகவும் ரூசோ, மஸ்ஸினி போன்ற மேனாட்டு அறிஞரை அரசியல் சமுதாய வழிகாட்டிகளாகவும் கருதிய பாரதி, 1917ல் ஏற்பட்ட ருஷியப் புரட்சியின் செல்வாக்காலும் தாக்கமுற்று சில இடங்களில் தம் குருக்களையும் விஞ்சிய போக்காளராகத் தம் கவிதைகளில் முன்னிற்பதைக் காணலாம். தேசிய விடுதலைக்கு ஒற்றுமை ஒன்றே முக்கிய காரணம் எனவுணர்ந்த பாரதி,

“வந்தே மாதரம் என்போம் - எங்கள்
மாநிலத்தாயை வணங்குதல் என்போம்”

எனத் தொடங்கி,

“வேதியிராயினும் ஒன்றே - அன்று
வேறு குலத்தவராயினும் ஒன்றே”

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு - நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கின் அனைவருக்கும் தாழ்வு”

“ஒன்றாய் நின்றினி வென்றா யினுமுயிர்
சென்றாயினும் வலி குன்றா தோதுவம்” என்றும்,

விடுதலைபற்றி வசனகவிதையில்,

“மானுடச்சாதி ஒன்று, மனத்திலும்
உயிரிலும் தொழிலிலும் ஒன்றே யாகும் -”
“ஒற்றுமைக்கு ஞாய்வே நாடெல்லாம்
ஒருபெருஞ் செயல் செய்வாய் வா வா வா”
என்றும்,

“எல்லோரும் ஓர் குலம் எல்லோரும் ஓரினம்
எல்லோரும் இந்திய மக்கள்
எல்லோரும் ஓர் நிறை எல்லோரும் ஓர் விலை
எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்..”

என்றும் பாடுவதின் மூலம் தேசிய ஒற்றுமையை

வலியுறுத்துகின்றார்.

பாரதி புதுமைகளைப் புகுத்தியவர் என்று இயம்பும் போதும், அவர் பழைமைகளை முற்றாக மறந்தவராகவோ, ஒதுக்கியவராகவோ கூறவியலாது. பண்டைய இலக்கிய புராண இதிகாச,

வேதாகம, உபநிடதங்களிலிருந்தும் தம் கவிதைக்கான கருப்பொருளை பாரதி எடுத்தாண்டிருப்பதையும், சுட்டிக்காட்டுவதையும் காணலாம். அவரது தோத்திர, வேதாந்தப் பாடல்கள், ஞானப்பாடல்கள், தனிப்பாடல்களில் பரமன், பிரமன். விநாயகர், முருகன், சரஸ்வதி, வாணி, காளி, பராசக்தி என்ற வடிவங்களில் பழமைபோற்றும் பாங்கினைக் காண்கின்றோம்.

“பூமியிலே கண்டம் ஐந்து மதங்கள் கோடி
புத்தமதம் சமணமதம் பார்ஸிமார்க்கம்
சாமியென யேசுபதம் போற்றும் மார்க்கம்
சனாதனமாம் ஹிந்து மதம் இஸ்லாம் மதம்
நாம முயர் சீனத்துத் தாவுமார்க்கம்
நல்ல கன்பூசி மதம் முதலாம் பார்மேல்
யாமறிந்த மதங்கள்பல உளவாம் அன்றே
யாவினுக்கும் உட்புதைந்த கருத்திங்கொன்றே”

எனச் சமய சமரத்துவம் பாரதி படைத்திருப்பதை, இதுபோன்ற பாடல்கள் புலப்படுத்துகின்றன. அதேபோன்று பாரதி பார்ப்பனராக இருந்தபோதும்,

“எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய் - எங்கள்
இறைவா இறைவா இறைவா”

என்றும்

“பூமியில் எவர்க்குமினி அடிமை செய்யோம்
பரிபூரணனுக்கே அடிமை செய்து வாழ்வோம்”

என்றும்

“யாதுமாய் விளங்கும் இயற்கைத் தெய்வமே
வேதச்சுடரே... மெய்யாக் கடவுளே...”

என்றும்

“பல்வகையாகப் பரவிடும் பரம் பொருள் ஒன்றே”

என்றும், பொதுவில் இறைவன், பரிபூரணன்,

தெய்வம், கடவுள், சுடர் என்று பாடுவதைக் காணமுடிகின்றது.

பாரதி சமகாலப் பொதுவுடமைக் கருத்துக்களால் பெரிதும் கவரப்பட்டவர். நாட்டின் இழிநிலை ஒழியவும், அழியவும், பெண்ணடிமை விலகவும், மனித சமத்துவம் மகிமையுறவும் பாரதி உளம் அவாவி உரம்பெற்று நின்றவர்.

“உழுதுவிதைத் தறுப்பாருக்கு உணவில்லை -
பிணிகள் பலவுண்டு...”

என நோவதோடு,

“ஏழையென்றும் அடிமையென்றும் எவருமில்லை”

என அழுத்திக் கூறி,

“வயிற்றுக்குச் சோறிடவேண்டும் - இங்கு
வாழு மனிதர்க்கெல்லாம்”

என்று வலியுறுத்தி,

“இனியொரு விதிசெய்வோம் - அதை
எந்நாளும் காப்போம்
தனிமனிதர்க் குணவில்லை - எனில்
ஐகத்தினை அழித்திடுவோம்...”

என்றும் புரட்சிகனல் தெறிக்கப் பாடியுள்ளார். இதனால் இக்காலத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்படும் “தலித் இலக்கியப்” படைப்பதிலும் பாரதி முன்னோடியாக இருந்தாரா என்றும் ஒருசாரார் விமர்சிப்பதுண்டு.

அதே நேரம் பாரதியின் கவிதைகளில் இயற்கை குறித்த பகுதிகளையும் அவதானிக்கலாம். பண்டைப் புலவர்கள் இயற்கையின் அமைதி நிலையை அழகை வியந்து பல்வேறு அணிநலன்களுடன் பாடுகின்ற போக்கிலிருந்து, பாரதி சற்று வித்தியாசமாக இயற்கையின் கட்டுப்பாடற்ற கொந்தளிப்பான கோலமிக்க கூறுகளையும் கவிதைகளில் வடித்துள்ளதையும் காணலாம். “வேள்வித் தீ” எனும் கவிதையில்,

“எங்கள் வேள்விகள் கூடமீதில்
எறுதே தீ தீ - இந்நேரம்
பங்க முற்றே பேய்க ளோடப்
பாயுதே தீ! தீ ! இந்நேரம்.....”

என்றும் “ஊழிக்கூத்துக்” கவிதையில்,

“சக்திப் பேய்தான் தலையொடுதலைகள் முட்டிச் சட்டச்
சட சட சட்டென் றுடைபடு தாளங்கொட்டி - அங்கே
எத்திக் கினிலும் நிள்விழி யனல்போய் எட்டித் - தானே
எரியும் கோலங் கண்டே சாகும் காலம்...”

என்றும் “மழை” குறித்த கவிதையில்,

“பக்க மலைகள் உடைத்து - வெள்ளம்
பாயுது பாயுது பாயுது - தாம் திரிகிட
தக்கத் ததிங்கிட தித்தோம் - அண்டம்
சாயுது சாயுது சாயுது...”

என்றும் “புயற்காற்று” பற்றிப் பாடும் போது,

“காற்றடிக்குது கடல் - குமுறுது
கண்ணைப் விழிப்பாய் நாயகனே
தூற்றுங் கதவு சாரள மெல்லாம்
தொளைத் தடிக்குது பள்ளியிலே...”

வெட்டியடிக்குது மின்னல் - கடல்
வீரத்திழை கொண்டு விண்ணை யிடிக்குது
கொட்டியடிக்குது மேகம் - கூ
கூவென்று விண்ணைக் குடையுது காற்று”

என்றும் “அக்கினிக் குஞ்சு” எனும்

கவிதையில்,

“அக்கினிக் குஞ்சொன்று கண்டேன் - அதை
அங்கொரு காட்டிலே பொந்திடை வைத்தேன்
வெந்து தணிந்தது காடு - தழல்
வீரத்தில் குஞ்சென்றும் மூப்பென்றும் உண்டோ”

என்றும் மிகப் புரட்சிக் கருத்துக்களை இயற்கையினூடாகப் பாரதி வெளிப்படுத்துவது, அவரது கவிதை நடை ஆழத்தையும், விறுவிறுப்பான தன்மையையும் காட்டுகின்றது.

அத்தோடு சாதியைச் சாடும் போக்கில் பாரதி பாடல்களில், அவரது உணர்ச்சிகள் பீறிட்டுப் பாய்வதையும் அவதானிக்கலாம்.

“ஏழையென்றும் அடிமையென்றும் எவனுமில்லை - சாதியில்
இழிவு கொண்ட மனிதரென்பது இந்தியாவில் இல்லையே”

என்றும்,

“பார்ப்பாணை ஜயரென்ற காலமும் போச்சே...
பரங்கியைத் துரையென்ற காலமும் போச்சே” என்றும்,

“நாங்கள் முப்பது கோடி ஜனங்களும்
நாய்களோ - பன்றிச் சேய்களோ
நீங்கள் மட்டும் மனிதர்களோ - இது
நீதமோ பிடிவாதமோ”

எனவும்,

“சாதிகளில்லை யடி பாப்பா - குலத்
தாழ்ச்சி யுயர்ச்சி சொல்லல் பாவம்”

என்றும்,

“காக்கை குருவி எங்கள் ஜாதி - நீலக்
கடலும் மலையும் எங்கள் கூட்டம் ...” எனவும்,

சாதிப் பிணிகளை, கொடுமைகளை வேரோடு வீழ்த்தவேண்டுமென்று விழைவதைக் காணலாம்.

பாரதி பெண்கள் இழிநிலை கண்டு இதயம் இடிந்து போனவர். எனவே அவரது கவிதைகளில் பெண்ணடிமை பற்றிய சாடலும், பெண் விடுதலைத் தேடலும் நிரம்பி நிற்கின்றன. சக்தியையும் காளியையும் இஷ்ட தெய்வமாகக் கொண்ட பாரதி, கண்ணம்மா மீதும், பாஞ்சாலி சபத மூலமும், பல்வகைப் பாடல்களுடாகவும் இவற்றை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவரது “புதுமைப்பெண்” கவிதைகளில்,

“ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவி லோங்கி இவ் வையம் தழைக்குமாம்...”

திலகவானுத லார்நங்கன் பாரதி

தேசமோங்க உழைத்திடல் வேண்டுமாம்
விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
வீரப் பெண்கள் விரைவில் ஒழிப்பராம்”

என்றும் “பெண்மை” பற்றிய பாட்டில்,

“பெண்மை வாழ்கவென்று கூத்திடுவோமடா
பெண்மை வெல்க வென்று கூத்திடுவோமடா”

எனவும்,

“உயிரினும் இந்தப் பெண்மை இனிதடா
ஊதுகொம்புகள் ஆடு களி கொண்டே”

எனவும், “பெண் விடுதலைக் கும்மிப்” பாட்டிலே,

“கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தால் - இரு
கட்சிக்கும் அது பொதுவில் வைப்போம்
வற்புறுத்திப் பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுக்கும்
வழக்கத்தை தள்ளி மிதித்திடுவோம்”

என்றும்,

“உடையவள் சக்தி ஆண்பெண் ணிரண்டும்
ஒருநி கா்செய் துரிமை சமைத்தாள்,
இடையி லேற்பட்ட கீழ்நிலை கண்டீர்
இதற்கு நாமொருப் பட்டிருப் போமோ?”
“பெண்ணுக்கு விடுதலைநீ ரில்லையென்றால்

பின்னிந்த உலகிலே வாழ்க்கையில்லை.”

“தாய்க்கு மேல் இங்கேயோர் தெய்வமுண்டோ -
தாய் பெண்ணே யல்லளோ?...”

என்றும் பாரதி தம் பாடல்களில் கோடிட்டுக்

காட்டுவதன் சிறப்புக்களை அவதானிக்கலாம்.

இதே நேரம் பாரதி பாடல்களிலே - அவருள்ளத்திலே அன்பும், இரக்கமும், பண்பட்ட எண்ணப்பாங்குகளும் வெளிப்படுவதையும் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். காந்தியக் கோட்பாடுகளையேற்று அவரோடு ஒன்றுபட்டுழைத்த சுதந்திரப் போராட்ட வீரராகையாலும், வள்ளுவன், இளங்கோ, கம்பன் ஆகியோர் வழியில் ஈர்க்கப்பட்டவராகையாலும் பாரதியிடத்து அகிம்சையுணர்வுகளும் அன்பு மார்க்கமும் நிறைந்திருந்தனவெனலாம்.

“மனதில் உறுதி வேண்டும்
வாக்கினில் இனிமை வேண்டும்
நினைவு நல்லது வேண்டும்.....”

என்றும்

“எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்
நல்லவே எண்ண வேண்டும்.
திண்ணிய நெஞ்சமும் வேண்டும்,
தெளிந்த நல்லறிவு வேண்டும்”

என்றும்,

“..... வையகத்தில்
அன்பிற் சிறந்த தவமில்லை - அன்புடையார்
இன்புற்று வாழ்தல் இயல்பு”

என்றும்

“அன்பென்று கொட்டு முரசே - அதில்
ஆக்கமுண்டா மென்று கொட்டு
அன்பென்று கொட்டு முரசே - மக்கள்
அத்தனைபேரும் நிகராம்”

என்றும் பாடுவதோடு,

மனிதனிடத்து மாத்திரமன்று, மற்று உயிர்களிடத்தும் அன்பு தேவை என்பதைப் பாரதி,

“கொத்தித் திரியுமந்தக் கோழி - அதைக்
கூட்டிவிளையாடு பாப்பா
எத்தித் திருடு மந்தக் காக்காய் அதற்கு
இரக்கப்படவேணும் பாப்பா”

“வாலைக் குழைத்துவரும் நாய்தான் - அது
மனிதர்க்குத் தோழனடி பாப்பா”

“அண்டிப் பிழைக்கும் நம்மை ஆடு - இவை
ஆதரிக்க வேணாமடி பாப்பா”

என்றும் பாடி மகிழ்வதையும் அவதானிக்கலாம்.

பாரதியை இவ்வலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய ஊடகமாக முற்று முழுதாக இருந்தது தமிழ் மொழி தான். தமிழ் மொழியிடத்தும், தமிழரிடத்தும், தமிழ் நாட்டிடத்தும் பாரதி கொண்டிருந்த பற்றும் பாசமும் கொஞ்ச நஞ்சமானவையன்று. எனவே பாரதி பாடல்களில்,

“செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே - இன்பத்
தேவ்வந்து பாயுது காதினிலே”

என்றும்.

“கல்வியிற் சிறந்த தமிழ் நாடு - புகழ்
கம்பன் பிறந்த தமிழ் நாடு...
வள்ளுவர் தன்னை உலகினுக்கே தந்து
வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு...”

என்றெல்லாம் தமிழ்நாட்டையும்,

“யாமறிந்த மொழிகளே தமிழ் மொழி போல்
இனிதாவ தெங்கும் காணோம்....”

என்றும்,

“எங்கள் தமிழ் மொழி, எங்கள் தமிழ் மொழி
என்றென்றும் வாழியவே”

என்றும்,

“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ் மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்,
இறைவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ் மொழியில் இருத்தல் வேண்டும்”

என்றும் பாடியுள்ளார்.

அத்தோடு “பாஞ்சாலி சபதம்” சமர்ப்பணத்திலே, “தமிழ் மொழிக்கு அழியாத உயிரும், ஓளியும், இயலுமாறு இனிப்பிறந்து காவியம் செய்யப்போகிற வரகவிகளுக்கு இந்நூலைப் பாத காணிக்கையாகச் செலுத்துகின்றோம்”, என்ற பாரதியின் கூற்றும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

தேச வர்த்தமான எல்லை கடந்த பாடல்களைப் படைப்பதோடு, அடிப்படையில் பாரத விடுதலையும் தமிழக விடுதலையையும் சேர்ந்து வெல்லப்பட வேண்டுமென்றும் விரும்பியவர் பாரதியார். “தமிழ் ஜாதிக்குப் புதிய வாழ்வு தரவேண்டுமென்று கங்கணம் கட்டி நிற்கும் பராசக்தியே என்னை இத் தொழிலில் தூண்டினாளாதலின்” என்று வசன நடைபற்றிய முகவுரையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

“வேதம் நிறைந்த தமிழ்நாடு - உயர்
வீரம் செறிந்த தமிழ் நாடு”

“முத்தமிழ் மாமுனி நீள்வரையே - நின்று
மெய்ப்புறக் காக்கும் தமிழ்நாடு
எத்தனையுண்டு புவிமீதே - அவை
யாவும் படைத்த தமிழ் நாடு”

என்று பாடிப் பரவசப்படும் பாரதி,

“தமிழ்ச்சாதி தடியுதையுண்டும்
காலுதையுண்டும் கயிற்றடியுண்டும்
வருந்திடும் செய்தியும் மாய்ந்திடும் செய்தியும்
பெண்டிரை மிலேச்சர் பிரித்திடல் பொறாது
செத்திடும் செய்தியும் பசியாற் சாதலும்

பிணிகளாற் சாதலும் பெருந்தொலை யுள்ளதாம்
நாட்டினைப் பிரிந்த நலிவினாற் சாதலும்
இ.தெல்லாம் கேட்டும் எனதுள்ளம் அழிந்திலேன்”

என இன்று தமிழ்ச்சாதி வீடற்று, நாடற்று, காடேகிப், பிறநாடேறி நலிவுற்று வாழ்கின்ற சீர்கெட்ட தன்மையை நெஞ்சு நொந்து புலம்புகிறார். அதே நேரத்தில்,

விஞ்ஞானக் கலைச் சொல்லாங்க முயற்சிகளும், முரண்பாடுகளும்

சு.முரளிதரன் B.Sc (Hons) M.Ed.
பீடாதிபதி - ஸ்ரீபாத தே.க.க

“கோவணம் இல்லாத நிர்வாண தேசத்தாரின் பாஷையில் பட்டு அங்கவஸ்திரத்துக்கும் பெயர் கிடையாதென்றால் அதற்கு அவர்களுடைய பாஷை மேல் என்ன குற்றம் இருக்கிறது? துணியைக் கொண்டு கொடுத்து வழக்கப்படுத்தினால் முறையே வார்த்தைகளும் உண்டாக்கிக் கொள்வார்கள்” என பாரதி அன்றே கூறியது ஒன்றை நிதர்சனமாக்குகிறது. அதாவது மொழிக்குள் புதியதொன்றில்லாவிட்டால், அதையிட்டு வருத்தங் கொள்ளத் தேவையில்லை, குற்றங் கூறவும் தேவையில்லை. வருவதுவரும் போது ஏற்றுக்கொண்டு மொழி தன்னை வளமாக்கிக் கொள்ளும் என்பதேயாம். இது தமிழுக்கு மட்டுமுரியதல்ல, அது எம் மொழிக்கும் பொருந்துமெனலாம்.

தத்துவத் தமிழ், சமயத் தமிழ் எனப் புதுப் புதுப் பரிமாணம் கொள்ளும் தமிழின் இன்றைய தேவை அறிவியல் தமிழ் என்பதேயாகும். தமிழானது அறிவியல் பால் அக்கறையற்றிருக்குமானால் காலத்தால் தூக்கியெறியப்பட்டுவிடுமென்பதை இன்றைய யுகத்தில் யாராலும் மறுக்க முடியாது. எனவே தமிழ் மொழி பின்வரும் இரு காரணங்களினால் புதியன கொண்டு தன்னை மெருகேற்றிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அவையாவன,

1. மேல்நாட்டு அறிவியல் செய்திகளைத் தமிழ் மக்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளல்.
2. தாய் மொழியூடாக அனைத்து அம்சங்களையும் போதித்தல்.

இன்று விஞ்ஞானமென்பது தனியே அறிவுக்காகவும், பயன்பாட்டுக்காகவும் மட்டுமுரியதொன்றாக இல்லாமல் மக்களுக்காக என்பதும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. நவீன விவசாயத்துறை, மருத்துவத்துறை, சுற்றாடல் விஞ்ஞானத்துறை, தொழில்நுட்பம் முதலானவை மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டதாகி விட்டன. எனவே பொதுசனத் தொடர்பு சாதனங்கள் இதனைவிடுத்து பிற நாடுமாயின் இவை பயனற்றதாகிவிடும். எனவே அறிவியல் விடயங்கள் எளிதாக சராசரி மக்களுக்கு முன்வைக்கும் பணி அவற்றுக்குப் பிரதானமானது. இதற்கான முயற்சிகள் தமிழில் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னதாகவே ஆரம்பமாகி விட்டதை நாம் அறியக் கூடியதாக இருக்கின்றது.

ஆங்கிலேயர் வரும்வரை தமிழ் தன் இலக்கிய சமயப் பரப்புகளில் ஆங்காங்கே அறிவியல் உண்மைகளைக் கூறுவதாக இருந்திருக்கிறது. அதன் பின்னரே தமிழ் தனியாக அறிவியலை ஒரு துறையாகக் கருத்திற் கொள்ளத் தொடங்கியது.

மக்களுக்காக அறிவியல் தகவல்களைத் தரும் கட்டுரைகளை 1831 இல் தமிழகத்தில் வெளியான தமிழ் மெகஷின் எனும் மாத இதழ் வெளியிட்டுத் தமிழில் எளிதாக அறிவியல் விடயங்களைச் சொல்ல முடியும் என்பதை முதலில் நிரூபித்தது. அதன் பின்னர் நீண்டகால இடைவெளிக்குப் பின் 1870இல் அகத்திய வர்த்தமானி எனும் இதழ், 1887 இல் வெளியான சுகசீவனி முதலியன கடந்த நூற்றாண்டில் தமிழகத்தில் அறிவியல்பரப்பு நோக்கோடு வெளிவந்த சஞ்சிகைகளாகும். இந்நூற்றாண்டின் தொடக்கப் பகுதியிலும் பல சஞ்சிகைகள் அறிவிய லுரைக்கும் நோக்கோடு வந்ததாக அறியக்கிடக்கின்றது. அதில் 1909 இலிருந்து இன்றுவரை புனாவிலிருந்து வெளிவரும் நல்வழி இவ்விடயத்தில் பாரிய பங்களிப்புச் செய்துள்ளதெனலாம். அத்தோடு 1949 இலிருந்து வெளிவரும் கலைக்கதிர் 1967 லிருந்து வெளிவரும் யுனெஸ்கோ கூரியர் என்பன தமிழில் மக்களுக்கான அறிவியல் என்பதைச் சாதிப்பனவாக இருந்து வருகின்றன. அது மட்டுமல்ல இன்று இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா முதலான நாடுகளிலிருந்து வெளிவரும் பத்திரிகைகளும், ஒலிபரப்புச் சேவைகளும் அறிவியல் விடயங்களைத் தருவதென்பதை ஒரு கடமையாக கொண்டியங்குவதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

இவ்வாறு மக்களுக்காக அறிவியல் சொல்லுதலின் போது பாரிய சிரமம் எதிர்பார்க்கப் படுவதில்லை எனலாம். ஏனெனில் புதியதொரு பதத்தைச் சொல்வதற்காக விரிந்த சொற்கள் அல்லது விளக்கச் சொற் தொடர்கள் பயன்படுத்தல் அல்லது புதுச் சொற்களின் ஒலிபெயர்ப்புச் சொற்களை வழங்குதல் என்பன அவ்வாறு செயற்படும் ஊடகங்களுக்குச் சிரமமில்லாதிருக்குமென்பதோடு, ஏல்வே தமிழில் புதுப்பதங்களுக்கு நிகர்த்த அல்லது ஓரளவு பொருத்தமான பதங்களையும் தாராளமாகப் பயன்படுத்தும் சுதந்திரமிருந்ததெனலாம். சமஸ்கிருத சொற்களும் இந்நோக்கத்தோடு பயன்படத் தொடங்கின.

ஆனால் தமிழ் மூலம் அறிவியல், பாடசாலைகளில் போதிக்கப்படத் தொடங்கிய போதுதான் கலைச் சொல்லாக்கம் முதன்மை பெறத் தொடங்கி இறுக்கமான விளக்கமான சொற்கள் அதன் பொருட்டு வழங்கப்படத் தொடங்கின.

இத்துறையில் முன்னோடியாக இருந்து பயன்மிகு பங்களிப்புச் செய்வதில் இலங்கைக்குப் பெரும் பங்கிருக்கின்றது. 1849இல் முதல் கணித நூல் பால கணிதம் இலங்கையில் வெளிவந்தது 1855இல் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த கரோல் விஸ்வநாதன் அல்ஜிபிராவை தமிழில் வீச கணிதமெனும் நூலாக வெளியிட்டார். இவைகளைத் தவிர தமிழில் மருத்துவம் போதிக்க முடியுமென நிரூபித்து சாதனை புரிந்து தமிழில் அறிவியலுக்குச் சிறந்த பணியாற்றியவராக 1849 இல் இலங்கைக்கு மருத்துவ பேராசிரியராக வந்த டாக்டர் பீஷ்கிரீன் மிகமுக்கிய இடம்பெறுகின்றார். இரண வைத்தியம், மனுஷ அங்காதி பாதம், கெமிஸ்தம், பெண் நோயை விவரிக்கும் மருத்துவ வைத்தியம் முதலான தமிழ் மருத்துவ நூல்கள் இவரின் முயற்சியால் வெளிவந்தவைகளாகும்.

இவ்வாறு 19^{ம்} நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் பல அறிவியல் நூல்கள் தனியார் முயற்சியால் அவரவர் அறிவுக்கெட்டியபடி சொல்லாக்கத்தோடு கூடியதாக வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை மொழி பெயர்ப்பு நூல்களாக இருந்தமையும் சொல்லாக்கத்தின் போது சமஸ்கிருதச் சொற்கள் சரளமாகப் பயன்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கன.

1930 இனைத் தொடர்ந்த காலப்பகுதியே அறிவியல் துறையில் முக்கியமாகக் கொள்ள வேண்டிய காலப்பகுதியாகும். இக்காலப் பகுதியில் ஆரம்ப இடைநிலை வகுப்புகளில் தாய்மொழிக் கல்வி புகுத்தப்பட்டதன் நிமித்தம் பல வெளியீட்டு நிறுவனங்கள் தமிழில் அறிவியல் நூல்களைத் தரத் தொடங்கின.

தமிழர்கள் கப்பல் கட்டுதல், கட்டிடக் கலை, அணை கட்டுதல், வானவியல், மருத்துவம் போன்ற துறைகளில் பாண்டித்தியம் பெற்றவர்கள் என்பதை அறிவோம். அக்காலத்தே அவர்களிடேயே இத்துறைகளில் வழங்கிய கலைச் சொற்களில் இலக்கியத்தில் இடம்பெற்றவை தவிர ஏனையவற்றுக்கு ஆன நிலை தெரியவில்லை. ஆனால் அந்நியர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அறிவியல் அம்சங்களுக்குப் பின்னர் கலைச் சொல்லாக்கம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியதாயிற்று. இதற்காக முதலில் சமஸ்கிருத கலைச் சொற்கள் தடையின்றிப் பாவிக்கப்பட்டு வந்திருந்தன. பின்னர் தமிழ் மொழியின் தூய்மை பேணும் வாதம் முன்வைக்கப்பட்டுத் தனித்தமிழ்க் கலைச் சொல்லாக்கம் நடைபெறத் தொடங்கியது.

1875 இல் பிஷ்கிரீன், எஸ். சுவாமிநாதன், சாப்மன் ஆகியோரின் முயற்சியுடன் மருத்துவத் துறை தொடர்பான நான்கு கலைச் சொற் தொகுதிகளை வெளியிட்டிருந்தார். 1988 இல் மனோன்மணியம் சுந்தரம்பிள்ளை “நூற்றொகை விளக்கம்” எனும் நூலில் அறிவியற் கலைச் சொற்களைக் கையாண்டார். மாணவர்களுக்காக முதலில் 1923 இல் சென்னை மாகாணக் கல்வி இயக்குனர், அரசு சார்பில் அறிவியல் சொல்லாக்கக் குழு அமைத்ததாக அறியக் கிடக்கிறது. 1932 இல் சென்னை அரசாங்கம் கலைச் சொல்லாக்கக் குழுவை அமைத்து பல துறைகளுக்கான ஏழாயிரமளவிலான சொற்களாக்கப்பட்டன. ஆனால் இவைகள் ஆங்கிலச் சொற்களின் மொழிபெயர்ப்புத் தன்மையையும், சமஸ்கிருதச் செல்வாக்கையும் மிகையாகக் கொண்டிருந்தன. இதனால் திருப்பதியூராமல், 1934 இல் சென்னை மாகாணத் தமிழ்ச் சங்கம் அமைக்கப்பட்டு, 1936 இல் தூய தமிழ்க் கலைச் சொற்களைக் கொண்ட தொகுதியை வெளியிட்டது. இச்சொற்களைக் கற்பித்தலில் பயன்படுத்தச் சென்னை அரசு அப்போது வெளியிட்டது. இச்சொற்களைக் கற்பித்தலில் பயன்படுத்தச் சென்னை அரசு அப்போது அங்கீகாரமளித்திருந்தது. மேலும் கலைச் சொல்லாக்கத்துறை விருத்தியுற்று 1947 இல் மேலும் பல கலைச் சொல்லாக்கம் நிகழ்ந்த வேளையில் இலங்கையிலும் இதனை நிகர்த்த செயற்பாடுகள் நிகழாமல் இல்லை. என்றாலும் அரசாங்க ஆதரவோடு 1955 யிலே இலங்கையில் கலைச் சொல்லாக்கம் நிகழத் தொடங்கியது. பீஷ்கிரீன் பாதையில் இங்கு உருவாக்கப்பட்ட சொற்கள் தமிழ்த் தூயமைக்குத் தலையாய இடங்கொடுத்துக் கருத்துச் செறிவு, பொருட் தெளிவு பேணியவையாக இருந்தன.

இவ்வாறு கலைச் சொல்லாக்கம் முனைப்புப் பெற்றுத் தமிழகத்தில் அறிஞர்களின் சேர்க்கை, மகாநாடு, கருத்தரங்கு என்பவற்றின் ஊடாக மேன்மைபெற்று 1971ல் சிறப்பான கலைச்சொற் தொகுதி வெளியிடப்பட்டது. கலைச் சொல்லாக்கம் அவசியமா என ஒரு சாரார் வினாவெழுப்பியிருக்க அதனைப் பொருட்படுத்தாது தொடர்ந்திருக்கும் கலைச் சொல்லாக்கத்துறை பல்வேறு விடயங்களுடன் தொடர்பான ஐம்பதினாயிரத்துக்கு மேலாகக் கலைச் சொற்களை ஆக்கியுள்ளது. என்றாலும் அறிவியல் தொடர்பான சொல்லாக்கம் இலங்கையிலும், தமிழகத்திலும் சமாந்தரமாக இடம்பெற்றாலும் அவற்றுக்கிடையில் இருந்த நெருக்கமின்மை காரணமாக இருவிடங்களிலும் அறிவியல் தமிழ் குறிப்பாகக் கற்பித்தலில் வெவ்வேறு திசை நோக்கியதாக இருக்கின்றது. இலங்கையில் வழங்கும் விஞ்ஞானக் கலைச் சொற்கள் பெரும்பாலும் தாய் தமிழ்ச் சொற்களாக இருக்கையில், தமிழகத்தில் பல சொற்கள் ஒலி பெயர்ப்பாகவும் திரிபுற்ற ஒலிபெயர்ப்புச் சொற்களாக கலம், இழையம், உரியம், காழ், நிறமூர்த்தம், இருமடியநிலை போன்றன இன்றும் தமிழக நூல்களில் செல், திக, புளோயம், சைலம், குரோமோசோம், டிப்ளோயிட் என ஒலிபெயர்ப்பையொட்டிய சொற்களாக வழங்கப்படுவதைக் காணலாம். இவ்வாறு ஒலிபெயர்ப்பாக வழங்கப்படும் வேளை T, D, F, B பேதங்கள் சரியாக உணர்த்தப்பட முடியாமலிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேற்கூறியவாறு பல ஒலிபெயர்ப்பாகத் தமிழகத்தில் இருப்பதோடு மாத்திரமன்றி பல அன்றாட வழக்கு விஞ்ஞானச் சொற்களும் இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் மாறுபட்டவையாக இருக்கின்றன. வளர்சிதை மாற்றம், அண்டம், கணையம், கோழை, தரசம், தமணி, சிரை, குருத்தெலும்பு, கரிமம், விணை வேக மாற்றி, வீரியகாடி, வேதியியல் எனத் தமிழகத்தில் வழங்கும் சொற்கள் இலங்கை மாணவர்களுக்குப் பரிச்சயமில்லாதவைகளாக இருக்கின்றன. இலங்கையில் இதற்காக அனுசேபம், சூல், சதையம், சீதம், மாப்பொருள், நாடி, நாளம், கசியிழையம், சேதனம், ஊக்கி, வன்னமிலம், இரசாயனவியல் எனும் கலைச் சொற்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

மேற்கூறிய மாறுபாடுகள் இருநாடுகளிலும் வழக்கிலிருப்பதன் காரணமாக, இலங்கை மாணவர்களுக்குத் தமிழக விஞ்ஞான நூல்கள் வாசிப்பதற்குச் சிரமமாக இருப்பதோடு அவற்றில் வெறுப்பையும் ஏற்படுத்துவதாக இருக்கின்றன. தற்காலத்தே நிலவும் விஞ்ஞான நூல் வெளியீட்டுச் சிரமம், தமிழ் விஞ்ஞானத்தை எழுதுபவர் அதிகமின்மை, விஞ்ஞானத்தின் துரித வளர்ச்சி என்பன இருநாட்டு மாணவர்களையும் பாதிக்கலாம். எனவே குறைவாக வெளியாகும் இத்தகு நூல்கள் இரு சாரார்களினதும் உச்சப்பயன்பாட்டுக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டிய தேவையிருக்க, இத்தகு முரண்பாடுகள் அதனை அடைவதில் தடையை ஏற்படுத்துவதாக இருப்பதோடு தமிழ் மூலம் விஞ்ஞான உயர்கல்வி என்பதையும் சிறப்பாக அடைய முடியாமலிருக்கச் செய்கிறது. இது மட்டுமல்லாது அறிவியல் தமிழ் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் இரு வேறு திசை நோக்கியதாக வளரும் பாங்கு தமிழ்கூறு உலகிற்கு ஆரோக்கியமானதாகக் கருதப்பட முடியாமலிருக்கும்.

இவ்வாறான முரண்பாடுகள் கணிசமாக அதிகரித்துச் சென்றுவிட்டன. இதுவரை ஒருமைப்பாடு காணும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டமைக்கு எவ்வித சான்றுகளும் இல்லை. கலைக்கதிர், கூரியர் போன்ற தமிழ் விஞ்ஞான சஞ்சிகைகள் புதிய விஞ்ஞான விடயங்களைத் தமிழில் கூறவிளைகையில் மக்களுக்கான அறிவியல் தமிழ் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகின்றது. இதனையொட்டி பத்திரிகைகள் முதலானவை ஓரளவு ஒருமைப்பாட்டை பேண முயற்சிக்கின்றன. ஆனால் கல்வியியலாளரிடம் இத்தன்மை மேலோங்கவில்லை.

ஐப்பான், ரஷ்யா முதலான பலநாடுகள் தாய்மொழியில் விஞ்ஞானமூட்டி வியத்தகு சாதனைகளைப் புரிந்திருக்கின்றன. ஆனால் சட்டத்துறை, பொருளியல் துறை போன்ற தமிழில் வாசித்து, தமிழில் சிந்தித்த ஒரு தமிழ் விஞ்ஞான நிபுணன் உருவாகுவது சந்தேகத்துக்குரியதாக இருக்கின்றது. அதனைத் தமிழ் கூறுலகில் மேற்கூறிய முரண்பாடுகள் இன்னும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இம்முரண்பாடுகள் கலைக்கப்பட்டு துரித முன்னேற்றம் காணப்பட்டு செயற்படுத்தப்படாமலிக்குமானால் கலைச் சொல்லாக்கம் என்பது ஒரு மரபாக மட்டுமே அமையுமெல்லாமல் பயன்பாடற்றதாகிவிடும்.

உசாத்துணை நூல்கள், சஞ்சிகைகள்

1. மணவை முஸ்தாபா, காலம் தேடும் தமிழ் - மீரா பப்ளிகேஷன் சென்னை.
2. சி. சிவசேகரம், தமிழ் மூலம் விஞ்ஞான உயர்கல்வி, சில பிரச்சினைகள். தாயகம், ஓகஸ்ட் 1885.
3. எம். ஏ. நு. மான், நவீனத்துவமும் பாரதியும், தாயகம், யூன் - யூலை 1984.
4. அ.வி. மயில்வாகனம், கலைச்சொல்லாக்கம், கலைப்பூங்கா (இலங்கை சாகித்திய மண்டல வெளியீடு) 1964 சித்திரை

போட்டி நிகழ்வுகளில் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளின் சார்பாக பங்கு பற்றியோர் விபரம்

மட்டக்களப்பு தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

✚ செல்வன். ச. தட்சணாமூர்த்தி	✚ செல்வி. வி. இந்துமதி
✚ செல்வன். ம.த.ம. ஜனோபர்	✚ செல்வி. வீ. யாழினி
✚ செல்வி. த. சிவதர்சினி	✚ செல்வி. தி. அனுரேகா
✚ செல்வி ம. சியாமளா	✚ செல்வி. ந. மஞ்சளா
✚ செல்வி. சி. சுதர்சினி	✚ செல்வி. பா. நவலக்ஸ்மி
✚ செல்வி. பொ. லலிதா	✚ செல்வி. சி. சுபாசினி
✚ செல்வி. சி. சிவராஜினி	✚ செல்வி. ந. சுபாஜினி
✚ செல்வி. தி. விஜயலெட்சுமி	✚ செல்வி. அ. ஜொஸ்லின்
✚ செல்வி. ச. கீதா	✚ செல்வி. இ. லக்ஸ்மிபிரபா
✚ செல்வி. ஜெ. ஜெயசுதா	✚ செல்வன். அ. துரைலிங்கம்
✚ செல்வி. பே. நிரஞ்சலா	✚ செல்வன். க. சச்சுதானந்தன்
✚ செல்வன். பி. பிரமிதன்	✚ செல்வன். சி. இளங்கீரன்
✚ செல்வன். கு. கண்ணதாசன்	✚ செல்வன். கோ. சோதிநாதன்
✚ செல்வி. சி. ஜெயகௌரி	✚ செல்வி. இ. கஸ்தூரி
✚ செல்வி. இ. சுமாருதி	✚ செல்வி.க. கவிதா
✚ செல்வி. ஞா. ஜெயந்தினி	✚ செல்வி. வே. கௌரி
✚ செல்வி. பே. திருமலர்	✚ செல்வி. சி. சிவமங்கை
✚ செல்வி. வை. மனோன்மணி	✚ செல்வி. செ. பிரசாந்தி
✚ செல்வி. சந்திரகுமாரி	✚ செல்வி. ரா. ரொஷாந்தினி
✚ செல்வி. பி. லலிதா	✚ செல்வி. பு. செவ்வந்தி
	✚ செல்வி. ச. இசைவாணி

யாழ்ப்பாணம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

✚ செல்வி. த. சித்திரா	✚ செல்வி. கு. சுரேந்தினி
✚ செல்வி. நா. தயாளினி	✚ செல்வி. அ. சுஜிதா
✚ செல்வி. த. ஜீன் நிரஜா	✚ செல்வி. சி. கலையரசி
✚ செல்வி. தி. பிரேமலாதேவி	✚ செல்வி. க. குமாரி ஜசந்தினி
✚ செல்வி. சு. சிவதர்சினி	✚ செல்வி. க. சரோயினி
✚ செல்வி. த. கீதாஞ்சலி	✚ செல்வி. பா. கஸ்தூரி
✚ செல்வி. க. நட்பினி	✚ செல்வி. பா. பாமலோஜினி
✚ செல்வி. பா. ஆரபி	✚ செல்வி. இ. ரசிதா
✚ செல்வி. இ. விஜயலக்ஷ்மி	✚ செல்வி. சி. பிரேமா
✚ செல்வி. த. ஜீன் நலூஜா	✚ செல்வி. சி. சிவாஜினி
✚ செல்வன். வி. சுதாகரன்	✚ செல்வன். சி. பிரகாஸன்
✚ செல்வன். ந. வேணுகோபன்	✚ செல்வன். தி. தயாபரன்
✚ செல்வன். செ. கருணாகரன்	✚ செல்வன். சி. யோகரெட்ணம்
✚ செல்வி. சி. சிவதர்சினி	✚ செல்வி. ப. ரேணுகா
✚ செல்வன். பா. கஜேந்திரன்	✚ செல்வன். நந்தகோபன்
✚ செல்வன். வ. சசிகுமார்	✚ செல்வன். மு. கேசவன்
✚ செல்வி. ச. தயாளினி	✚ செல்வன். நந்தகுமார்
✚ செல்வன். நவகாந்தன்	✚ செல்வன். தேவமோகன்
✚ செல்வன். டெய்சி	✚ செல்வன். சுரேஸ்குமார்
	✚ செல்வி. பா. பாமலோஜினி

றுகுணு தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

☞ செல்வன். எம்.எம். நதீம்	☞ செல்வன். ஏ.எம். அன்சார்
☞ செல்வன். ஏ.எல். எம். நியாஸ்	☞ செல்வி. ஏ.ஆர். ஹஸீமா நோநா
☞ செல்வன். ஐ. இல்யாஸ்	☞ செல்வி. எம்.ஜே. றாபியா
☞ செல்வி. எம்.எஸ். நிஸ்வானா	☞ செல்வி. ஏ.ஆர். ஹஸீமா நோநா
☞ செல்வி. எம்.எப். அப்ராசா	☞ செல்வன். எஸ்.எம். அஹமட்
☞ செல்வன். ஏ.எல்.எம். நியாஸ்	☞ செல்வி. ஏ.ஆர்.எல். சுஜானா
☞ செல்வி. எம்.ஜே. றாபியா	☞ செல்வி. ஏ.எஸ்.எஸ். பாஹிரா
☞ செல்வி. ஏ.ஆர்.எல். ரஸ்மினா	☞ செல்வி. ஏ.எம்.சனீஜா
☞ செல்வன். ஏ.எல்.எம். நியாஸ்	☞ செல்வன். ஏ.எல். எம். மொஹமட்
☞ செல்வன். எம்.எம்.எம். ரஜீப்	☞ செல்வன். எஸ்.ஐ. நஜ்முஸ்

அட்டாளைச்சேனை தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

☞ செல்வன். எம்.எச்.எம். சதாத்	☞ செல்வன்.எம்.ஐ. முஹாத்
☞ செல்வன். எம்.ஏ.சி. இம்தியாஸ்	☞ செல்வன். ஏ.கே.எம். அஜ்வாத்
☞ செல்வன். எம்.எம்.எம். நிம்சாத்	☞ செல்வன். கே.எல். கோஸ்முஹம்மட்
☞ செல்வன். எஸ்.எம். தாஹிர்	☞ செல்வன். எஸ்.ஏ.சீ.எம். ஜிப்ரீல்
☞ செல்வன். ஏ.எம். யாஸீர்	☞ செல்வி. ஏ. சித்தி பாஹிமா
☞ செல்வி. ஐ. அஸீனா	☞ செல்வி. ஏ.எல். நிரோஸின்
☞ செல்வன். எம்.என்.எம். றிஜாட்	☞ செல்வி. எம்.என்.எப். றம்ஜானா
☞ செல்வன். எஸ்.எல்.எஸ். ஐமன்	☞ செல்வி. எம்.என். சிறின் சுறயா
☞ செல்வி. யு. தஸ்ஹீனா	☞ செல்வன். கே. சுபைர்
☞ செல்வி. ஏ.ஜி. நஸீரா	☞ செல்வி. எஸ். பெறுஸா
☞ செல்வி. எச்.என். ஹிமாயா	☞ செல்வி. ஏ.சீ.எஸ். சபானா
☞ செல்வி. எம். நிஸ்யா	☞ செல்வி. ஏ.ஜி. முப்லிஹா
☞ செல்வன். எச். நைரோஸ்கான்	☞ செல்வன். எம்.எம். சமீம்
☞ செல்வன். எம்.எம். அம்ஜத் இஸ்மாயில்	☞ செல்வன். ஏ. பைஸார்
☞ செல்வன். ஜே. பாத்ஸா	☞ செல்வன். எம்.ஐ. இம்தியாஸ்
☞ செல்வன். என்.எச். வஹியாஹுல் ஹக்	

ஸ்ரீபாத தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

☞ செல்வி. எம். தாரணி	☞ செல்வி. கே. ராணிகலோஜனா
☞ செல்வி. வி. நிஷாந்தி	☞ செல்வி. ஆர். சிவதர்சினி
☞ செல்வி. ரி. தர்சினி	☞ செல்வி. பி. நிர்மலா
☞ செல்வி. என். உமாதேவி	☞ செல்வி. எஸ். திலகா
☞ செல்வி. பி. உதயசந்திரிக்கா	☞ செல்வி. டி. ரஞ்ஜனி
☞ செல்வி. எஸ். அன்பரசி	☞ செல்வி. வி.பி. கிருஷ்ணவேணி
☞ செல்வி. ஐ. கே. இந்திராணி	☞ செல்வி. கே. சுலோசனா
☞ செல்வி. எஸ். புலநலோஜனி	☞ செல்வி. ஜி. இந்திராகாந்தி
☞ செல்வி. எ. மோகனச்செல்வி	☞ செல்வி. என். நிஷாந்தி
☞ செல்வன். எ. பீற்றல் போல்	☞ செல்வன். எம். மோகனதாஸ்
☞ செல்வன். ரி. தனசெல்வன்	☞ செல்வன். ஜி. விக்ரர்
☞ செல்வன். ஐ. கிருஷ்ணமூர்த்தி	☞ செல்வன். ரி. கனகராஜ்
☞ செல்வன். எம். இலங்கேஸ்வரன்	☞ செல்வன். எம். புஸ்பநாதன்
☞ செல்வன். வி. கணேசலிங்கம்	☞ செல்வன். கே. விவேகாநந்தர்
☞ செல்வன். அன்ரனி றொட்சிகோ	☞ செல்வன். ஏ. ஆறுமுகம்
☞ செல்வன். என். சிவகுமார்	

தர்ஹா நகர் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

- ✍ செல்வி. எம்.எச்.எவ். பௌசானா
- ✍ செல்வி. எம்.பி.எவ். சாமினா
- ✍ செல்வி. எம்.ஐ. பரீஷா
- ✍ செல்வி. எஸ்.ஏ. தஸ்லீமா
- ✍ செல்வி. ஆர். தனலக்ஷ்மி
- ✍ செல்வி. ஏ.சி. சமீலா பேகம்
- ✍ செல்வி. கே.எம். பௌசியா
- ✍ செல்வி. எஸ்.ஆர். ஜென்னா
- ✍ செல்வி. எம்.ஜே.எஸ். பஸீலா
- ✍ செல்வி. எஸ்.ஏ. ஹஹிமத் உம்மா
- ✍ செல்வி. எம். ஜே. ஹைஷா

- ✍ செல்வி. எம்.எச்.சி. றிஸ்மியா
- ✍ செல்வி. ஏ.சி பஹீரா
- ✍ செல்வி. எம்.ஆர்.எவ். சிறின்
- ✍ செல்வி. ஏ.எம். முனீஸா
- ✍ செல்வி. டபில்யூ. அமீமா
- ✍ செல்வி. எச்.என்.எச். ஹசீனா
- ✍ செல்வி. எ.எல். சரீனா பர்வின்
- ✍ செல்வி. எஸ்.எஸ். மீனலோஜினி
- ✍ செல்வி. எம்.சி.எஸ். சனீரா
- ✍ செல்வி. எம்.ஏ.எவ். நிஷானா
- ✍ செல்வி. எம்.ஏ.எம். பௌமியா

வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி

- ♣ செல்வி. ந. கௌசல்யா
- ♣ செல்வி. தே. தேவேஸ்வரி
- ♣ செல்வி. த. சுகந்தினி
- ♣ செல்வன். த. ஜீவராசா
- ♣ செல்வன். க. ஆனந்தகுமார்
- ♣ செல்வி. த. தாரணி
- ♣ செல்வன். த. செல்தில் ராஜன்
- ♣ செல்வன். வை. யோகராசா
- ♣ செல்வி. இ. பரமேஸ்வரி
- ♣ செல்வி. ப. தயாநிதி
- ♣ செல்வி. இ. றஜிதா
- ♣ செல்வன். கி. நிர்மலன்
- ♣ செல்வி. தெ. தேவலோஜினி
- ♣ செல்வன். ந. அகிலன்
- ♣ செல்வி. மு. பத்மினி
- ♣ செல்வி. நி. நந்தகுமாரி
- ♣ செல்வி. வ. உதயரேகா
- ♣ செல்வி. த. குமுதினி
- ♣ செல்வன். ஸ்ரீரஞ்சித்
- ♣ செல்வன். இ. லிங்கநாதன்
- ♣ செல்வன். ஆ. மகேஸ்வரன்
- ♣ செல்வி. க. கிஷ்ணவேணி
- ♣ செல்வி. தி. சிவகலை
- ♣ செல்வன். த. நவந்தன்
- ♣ செல்வி. ம. முருகதர்சினி
- ♣ செல்வி. ந. விஜய தர்சினி
- ♣ செல்வி. பி. ஜேசி றினோல்டா
- ♣ செல்வி. வ. வனிதா
- ♣ செல்வி. மு. சாந்தினி
- ♣ செல்வி ஆர். இராஜினி

- ♣ செல்வி. இ. சோபினி
- ♣ செல்வி. ந. பிரசாந்தினி
- ♣ செல்வி. ம. கில்லா இருதயராணி
- ♣ செல்வன். ப. சசிகுமார்
- ♣ செல்வி. க. குமுதா
- ♣ செல்வி. கு. சுரேகா
- ♣ செல்வன். கி. நிர்மலன்
- ♣ செல்வன். பூ. சுகந்தன்
- ♣ செல்வன். ஞா. ஞானகுமார்
- ♣ செல்வி. சி. நந்தினி குமாரி
- ♣ செல்வி. வ. நிசாகரி
- ♣ செல்வன். கி. விஜய குமார்
- ♣ செல்வன். பா. ஸ்ரீஸ்குமார்
- ♣ செல்வன். க. சந்திரகுமார்
- ♣ செல்வி. அ. ஒளிவதனா
- ♣ செல்வி. இ. ரகுதயாளினி
- ♣ செல்வி. சி. விக்னேஸ்வரி
- ♣ செல்வன். அ. சசிகரன்
- ♣ செல்வன். இ. சுதர்சன்
- ♣ செல்வி. சோ. ரதிதேவி
- ♣ செல்வி. இ. நந்தினி
- ♣ செல்வி. சு. நந்தினி
- ♣ செல்வி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீகௌரி
- ♣ செல்வி. த. அமுதா
- ♣ செல்வி. ஆ. சுபாஜினி
- ♣ செல்வி. சி. வினோதினி
- ♣ செல்வி. சி. சிவலோஜினி
- ♣ செல்வி. வி. புஸ்பலதா
- ♣ செல்வன். எஸ். உதயபவன்
- ♣ செல்வி. எஸ். சுமங்கலி

ஆசிரியனே சமுதாயச் சிறியாவான்

ஏ.ஆர். அன்சார்
ஆசிரிய பயிலுனர், றுகுணு தே.க.க.

ஆசிரியன்
உலகை
உயிர்ப்பிக்கும் உத்தமன்
சுற்றும் பூமிக்குச்
சுற்றும் பாதையைச்
சொல்லிக் கொடுப்பவன்

வாழ்க்கையின்
வரம்புகளையெல்லாம்
வாசித்துச் சொல்பவன்

கற்பாதைகளையும்
முள்வேலிகளையும்
அவன்
கல்விக் கண்கள்தான்
காட்டித் தருகின்றன.

ஆளுயர விளக்கானாலும்
தூண்டிவிட
தூரும்பூசி வேண்டுமல்லவா
நீ
விளக்காய் இருந்து
தூண்டியானவன்.

குத்துவிளக்கிற்கும்
தீபம் கொடுக்கும்
தீக்குச்சிக் கரம்
உன்னுடையது.

அவன்
சுட்டுவிரல் காட்டும்
திசையிலையே
எட்டுத் திக்குச் சமுதாயமும்
இயங்கிக் கொள்கின்றன.

அவன்
வெண்கட்டி பிடிக்கும்
வெள்ளை மனசுக்காரன்
“கண்கட்டி” வரும்
பிள்ளைக்கும்
முடிச்சவிழ்ப்பதால்
முன்சூட்டியே சொல்லலாம்
அப்பிள்ளை
பொற்பிள்ளை
என்று

அவன்
களிமண்ணால் வரும்

குழந்தைகளை
பசும் பொன்னாய் மாற்றும்
பொற் கொல்லன்

குழந்தை மண்ணெடுத்து
மனிதப் பாத்திரம் செய்யும்
மாயக்குயவன்
அவன்
சமைத்த உருவங்களே
உலவித்திரிகின்றன
உலகில்.

அவன்
அறிவினை
அள்ளிவழங்கும்
அட்சய பாத்திரம்

அவன்
வெண்கட்டி பிடித்து
கரும்பலகையிலிடும்
வெள்ளைக் கோடுகள்
வெறும்
சுண்ணக்கோடுகளல்ல
அவை - நாளைய
சமுதாயஞ் செல்லும்
வண்ணப்பாதைகள்

வள்ளுவம் தந்த
மன்னவனுக்கும்
“அகரம்” சொன்னது
முதலில்
ஆண்டவனல்ல
ஆசிரியனே நீதான்

ஆயகலைகள்
அறுபத்திநான்கும்
தாயதாய்ச் செய்தாலும்
உன்
ஓதலின் வழியேதான்
ஒழுகுகின்றன.
ஆதலால்
தரணியெங்கும்
தானத்தலைவன்
நீதான்.

ஒருவனைப் பார்ப்பதானால்
 சினேகிதனைப்
 பாரென்பார்
 பாரிலுள்ளோர் - இந்தப்
 பாரையே பார்ப்பதற்கு
 உனைப் பார்ப்பது
 ஒன்றே போதும்..

நீ - ஒரு கண்ணாடி
 நாளைய
 சமுதாயத்தின்
 நளிணங்களை
 காணலாம் உன்னில்.

நீ
 கொடுத்துதவும்
 அறிவுதான்
 ஐயறிவு ஆற்றிவு என்று
 பிரித்தறிந்து
 பகுத்தறிவு மனிதன் என்று
 உயர்த்துகின்றது
 பாரினில்.

பிறரை
 ஏற்றிவிட்டு
 நீ மட்டும்
 இடையில் நிற்பதால்
 ஏணி என்பார் உனை
 நீ ஏணியல்ல
 சமூகத்தைச் சரிசெய்யும்
 ஞானி நீ.

நீ சிற்பி
 வெண்கட்டி
 உளிகொண்டு
 சமுதாயச் சிலையை
 செருக்கிக் கொள்பவன்
 பல்லவர் காலத்தவன் அல்ல
 உலகின் வரலாற்றோடு
 ஒட்டிப் பிறந்தவன்
 உன்
 அனுபவவிதைகளே
 சமுதாயத்தைச் சிறப்பிக்கும்
 சித்திரங்கள்.

உன்
 தூரிகையின்
 தடவல்களே
 ஏழு கண்டங்களிலும்
 சிதறிக் கிடக்கும்
 சமுதாயங்கள்.

நாடாளுமன்றம்
 வீடாளுமன்றம்
 பேதமில்லை உனக்கு
 ஏனெனில்
 தாய்க்கு மகன்போல
 அனைவரும்
 சீடனே உனக்கு

மரபு
 புதுமை
 ஹைக்கு
 என்று உன்
 எழுத்தாணி முனைகொண்டு
 எழுதியவைதான்
 இந்தச் சமுதாயக் கவிதைகள்

ஆதவனும் இருளகற்றும்
 அகல் விளக்கும் இருளகற்றும்
 தூயவனே
 மானிடனின் இருளகற்றும்
 நீ
 ஆதவனா? அகல் விளக்கா?

உன் சிற்பத்தின் பேனா
 பேசுகின்றது கேள்
 உன்
 பாதச் சுவடுகள் தான்
 சமுதாயத்தின்
 வாழ்க்கைப் பாதைகள்
 உன்
 உளியின் தேடல்கள்தான்
 சமுதாய
 வாழ்க்கைக் கோலங்கள்.

தமிழ் விழா 2001 இல் நடாத்தப்பட்ட கவிதைப் போட்டியில்
முதலிடம் பெற்ற கவிதை.

இறைவா உன்னிடத்தில்
சில்லறைகள் சேர்க்க வந்த
கணங்களும் கனக்கவுண்டு
இப்போ -
கவலைகள் கனப்பதால்
கையேந்திக் கேட்கின்றேன்
என் கவலைகள் தீர இனி
வரம் ஒன்று தருவாயோ?
பொய்யுனக்குச் சொல்லவில்லை
இன்று -

மெய்யுருகிக் கேட்கின்றேன்

என் கண்களில் -
கனவுகள் ஏராளம்
கவலைகள் தாராளம்
அதைக் கேட்டால் ஊரழும்
உன் மனம் உருகாதோ?
எனக்கு -
சீப்பும் செருப்பும்
ஆடம்பரம் - சேரும்
சில்லறைச் சத்தங்கள் தான்
சங்கீதம்

பம்பர் வந்து குண்டுபோட்டு
தம்பி செத்துப் போன பின்பு
பள்ளிப்பக்கம்
படிக்கப்போகவில்லை
பிச்சை
எடுக்கமட்டும் போகிறேன்.

கைநிறைய சில்லறைகள்
கனக்கவே சேர்த்த துண்டு
என் கனவுகளை எல்லாம்
அந்தச்
சில்லறைதான் சுமப்பதுண்டு
சுரண்டிச் சுரண்டியும்
சில்லறைகள் சேர்த்ததுண்டு
சில சமயம்
அவர் கால் களில் நான்
விழுந்ததும் எழுந்ததுண்டு

கடலுக்குப் போனபோது
கைதாகிப் போன அப்பா
திரும்பி வருவாரென
தினம் தினம் தான்
காத்திருந்தோம்
இன்னும் வரவில்லை
இனியும் -
வருவாரோ தெரியவில்லை

போ ர் மே க மே க லை யா தோ.

ப.பத்மஜோதி.
ஆசிரிய பயிலுனர்,
வவுனியா தே.க.க.

எங்களுக்கும் பசிக்குதென்று
அம்மா
ஒருக்காய்த்தான் களவெடுத்தா
அது
நீலம் பூத்து நின்று
செம்மண் மரவள்ளி - அதை
தின்றுபார்த்துவிட்டுப்
பாயோடு போனவள் தான்
உயிரோடு வரவில்லை.

அகதி முகாம் வாழ்க்கையிலே
அடைந்து கிடந்த போது
அக்காவைக் -
கெடுக்கவந்த ஆமிக்காரனை
அடிக்கப் போய்
கொல்லப்பட்டார் அண்ணா
கண்களை மூடினால்
கண்ணுறக்கம் பெறவில்லை
அந்தக்
கோரக் காட்சிதான்
கோரமாய் வருகிறதே

கடவுளே
சீரழிந்து போகும் இந்தப்
பார்வாழ - நீயும் உந்தன்
கருணையுள்ளம் திறவாயோ
உடைந்து போன
மனதுடன்
ஊமையாகிப் போன அக்கா
எழுந்து நடக்க முடியாமல்
நான்
ஏலாத தங்கையுடன்

கண்களிலே
கனவுகளைச் சுமந்து கொண்டு
கண்ணிரில் நனைகின்றோம்
கடவுளே நீயும்
கல்லாகிப் போனாயோ

உணர்வொன்றும் இல்லாமல்
உயிரோடு கிடக்கும்
அக்கா
மனசைக் கொஞ்சம்
மாற்றித் தருவாயோ
அவள் கண்ணிலே மிதக்கும்
கனாக்களுக்கு - கொஞ்சம்
கவிதை தருவாயோ
உன்னை

அடித்துக் கேட்கும்
அதிகாரம் எனக்கில்லை
அழுதுகேட்கின்றேன்.
இறைவா
அவள் உயிருக்கு
உணர்வு தருவாயோ?

அம்மா வேணும் என்று
தங்கை சிலசமயம்
அடம்பிடித்து அழுவதுண்டு
நான்
சேர்க்கும் சில்லறையில்
சோறுதின்ன வழியில்லை
எந்தக் கடை சென்று
அம்மாவை நான் வாங்க?

ஒரு நேர உணவெனினும்
இவர்களுக்கு
ஒழுங்காகக் கொடுக்க வேண்டும்
அதை
வயிறாற உண்ணும் போது
நான் பார்த்து
தாய்போல் சிரிக்க வேண்டும்
இதற்கு நீ
வரம் ஒன்று தரவேண்டும்

கவலைகள் வாங்க வென்று
கடையிருந்தால், அதை
வித்துப் போட்டு நான்
விறகு வாங்குவேன்
சேர்க்கிற
சில்லறையால் கொஞ்சம்
சோறுமூட்டுவேன்

யுத்தத்தின் சத்தத்தால்
பாரெங்கும் இரத்த மழை
முத்த மழை வேண்டி இனி
அன்பு யுத்தம் ஒன்று
செய்யப் போறேன்
இறைவா
இறந்து போன எந்தன்
உயிர்களைத் திருப்பித்தர
இந்தப் போர் மேகம்
கலையாதோ ?
அன்பு மழை யொன்று
பொழியாதோ
என் கனவுகள் நிலைக்காதோ
அப்பா கொண்டு வந்த
கணவாய் பொரித்து அம்மா
பிட்டுத் தரவேண்டும்
அவசரமாய்த் திண்ட புட்டு
புரையேறிப்
பொறுத்துவிட,

அருகிருந்து அக்கா
தலைதடவித்
தண்ணீர் பருக்கவேண்டும்
நான் தூங்க
தாலாட்டுப் பாடவேண்டும்
கார்த்திகை தீபத்தில்
கேற்றடியில் விளக்கு வைத்து
அண்ணா
திரிதூண்டி எரிக்க வேண்டும்
இரவு வரை எல்லோரும்
உறங்காமல்
இருக்க வேண்டும்.

தம்பியோடு சேர்ந்து
விளையாடி விழுந்தெழும்ப
சேலைத் தலைப்பிற்குள்
இருந்த தங்கை
சேர்ந்து சிரிக்க வேண்டும்
எனக்கு அம்மா
சேறு துடைக் வேண்டும்.

இத்தனை கனவுகளை
எங்களிலே சுமந்து கொண்டு
எத்தனை நாள் வாழுவதோ?
பித்தா இறைவா நீ
பிள்ளை மனம் அறியாயோ?
பிஞ்சுப் பிள்ளைகளை
பிச்சைக்காரராக்கும் இந்தப்
போர் மேகம் கலையாதோ?
எங்களைப் போல், எத்தனையோ

இளையசமுதாயம்
அழிந்து போகிறதே
நாம் அழுவது கேட்கலையோ
நாம்
படிக்கப் போய் இப்போ,
பலகாலமாய்ப் போச்சு
எதிரகால சமுதாயம்
எழுந்து நிற்க
இந்தப் பொல்லாத
போர் மேகம் மறையாதோ?

இறைவா - நீ
போர் என்ற பெயராலே
பெற்றோரை இழந்தோரும்
பிள்ளைகளைப் பிரிந்தோரும்
இந்தப்
பாரிலே படுகின்ற
வேதனையை அறியாயோ?
ஒவ்வொரு நாளும் நாம்
நிம்மதியாய் வாழ
இந்தப்
போர் மேகம் கலையாதோ?
அதற்கு நல்ல
வரம் ஒன்று தருவாயோ.

250049

போரும் சமாதானமும்.

ந. கௌசல்யா
ஆசிரிய பயிலுனர்,
வவுனியா. தே.க.க.

இன்று உலகெங்கும் எதிரொலித்துக் கொண்டிருப்பதும், உலகை ஆட்டிப் படைத்து சின்னா பின்னப்படுத்திக் கொண்டிருப்பதும் மக்களை நிரீகரிக்கக் குள்ளாக்கி அவர்களை அவலைகளாக்கி அழிவின் பாதைக்கு இட்டுச் செல்வதும் புனித பூமியை மரணங்கள் மலிந்த பூமியாக மாற்றுவதும், இன்னும் பல பல வார்த்தைகளால் வடிக்கமுடியாத கற்பனை பண்ணிப் பார்க்க இயலாத எண்ணிலடங்காத கொடூரங்களை நிகழ்த்திக் கொண்டிருப்பதும் எதுவென்றால் அது போர் என்று எந்தச் சிறிய குழந்தையும் கூட கூறுமளவிற்கு போர் பூமியில் தாண்டவமாடிக்கொண்டிருக்கின்றது.

வாழ்க்கையில் எதையெடுத்தாலும் அதற்கு இரண்டு பக்கங்கள் உண்டு, அது நாணயத்தின் பக்கங்கள் போன்று. மேடு ஒன்று இருந்தால் அடுத்துப் பள்ளம் வருவது நியதி. அதே போல் துன்பம் ஒன்று இருந்தால் மறுபக்கம் இன்பமும் இருக்கத்தான் செய்யும். இது சுழலும் சக்கரம் போல வாழ்வில் மாறிமாறி நிகழ்வது நியதி. இந்த வகையில் போர் என்று ஒன்று இருந்தால் அங்கு சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதும் இயல்பு. இந்த வகையில் போரும் சமாதானமும் என்ற தலைப்பு இன்றைய உலகிற்கும் இன்றைய மக்கள் வாழ்வினை, வாழ்வின் துன்பங்களை படம் பிடித்துக் காட்டுகின்ற நல்லதொரு தலைப்பாக அமைந்துள்ளமை வெளிப்படை.

அடுத்து இத்தகைய கொடிய போர் ஏன் உலகெங்கும் தோற்றம் பெற்றது. இவ்வாறு தோன்றிய இக்கொடிய போரினால் விளைந்த அனர்த்தங்கள் எவை? இந்தப் போரிலிருந்து விடுபட உலக சமூகத்தால் எதிர்பார்க்கப்படுவது என்ற வகையில் சமாதானத்தின் பங்களிப்பு சமாதானத்தை நிலைநாட்ட மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள, மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற நடவடிக்கைகள் எவை, இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் ஏற்பட்டுள்ள பலபலன்கள் எவை? என்பன பற்றி அடுத்து நோக்குவோம்.

போர்! அது ஏன் தோற்றம் பெற்றது? என்ற வினாவைத் தொடுத்தால் அப்போர்கள் சில வேளைகளில் நியாயமானதாகக் கூட இருந்தபோதிலும் அதன் விளைவுகள் பாரதூரமாக இருப்பதை யாரும் உணர்வதில்லை. ஏன் அங்கு ஒவ்வொருவருடைய தேவைகளே மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றன. போர் தொடங்க, தொடர பல காரணங்கள் உண்டு. இந்த வகையில் மக்களின் உரிமைகள் பறிக்கப்படல், இங்கு உரிமை என்பது மொழி, மண், சுதந்திரம், போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். அவர்களின் தேவைகள் கவனத்தில் கொள்ளப்படாமையும் நிறைவு செய்யப்படாமையும், கல்விக் கொள்கைகள், கோட்பாடுகள் மீது கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்களும், தரப்படுத்தல்களும், அடக்குமுறைகள், அடிமைவாழ்க்கை, பாலியல் பலாத்காரங்கள், சிறுவர் ஊழியம், பாலியல் துஷ்பிரயோகம் போன்ற பல்வேறு காரணிகள் வீடு, சமூகம் என்ற ரீதியில் தோன்றி நாட்டினுள்ளும், நாடுகளுக்கிடையேயும் போரினைக்கிளப்பிவிட்டுள்ளன.

மனிதன் எப்போது சிந்தித்துச் செயலாற்றத் தொடங்கினானோ அன்றே அவனிடம் குடிகொண்டவை தான் போட்டி, பொறாமை, சூது, களவு, கொலை, கொள்ளை போன்ற தீய குணங்கள், இத்தீயகுணங்கள் போருக்கு ஓர் அடிப்படையாக அமைந்துள்ளது. ஏனெனில் நாம் படிக்கின்ற மிகப் புராதன இலக்கியங்களில் கூட அக்காலத்தில் மனிதர்களிடையே போர் நிகழ்ந்ததைக் காணமுடிகின்றது. இந்தவகையில் இன்று விண்ணையே தொட்டுவிட்ட விஞ்ஞான வாழ்க்கையில் போர் நிகழ்வது மறைக்க முடியாத உண்மையே.

இக்கொடிய யுத்தத்தால் விளைந்த அனர்த்தங்கள் எவை எனக் கூறவேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனெனில் இப்பூமியில் வாழும் எந்த மனிதனும் இப்போருக்கு விதிவிலக்கானவனல்ல. யுத்தத்தின் விளைவுகளைத் தினம் தினம் மனிதன் இப்பூமியில் அனுபவித்துக் கொண்டே இருக்கின்றான். இரண்டாம் உலகப் போரின்போது ஐப்பானின் கிரோசுமா, நாகசாகி நகரங்களின் மீது அமெரிக்க வல்லரசு போட்ட அணுக்குண்டின் விளைவுகளே பல தசாப்தங்கள் கழிந்தும் இன்றும் பல குழந்தைகள் கண்தெரியாமலும், காது கேளாதவர்களாகவும், அங்கவினர்களாகவும் பிறக்க காரணங்களாக அமைந்துள்ளது என்றால் அதை எவராலும் மறுக்கமுடியாது. இது மட்டுமா? ஒன்றுபட்டிருந்த சோவியத் யூனியன் பிளவு பட்டு சின்னபின்னமானதும், பல கெரிலாக்களை, பயங்கவாதிகளை, பல அநாதைகளை, அபலைகளை, விதவைகளை, தபுதாரர்களை, ஊனமுற்றோரை, ஏழைகளை..... என்று அடுக்கிக் கொண்டே போகும்ளவிற்கு சமுதாயத்தில் பலதரப்பட்டவர்களையும் உருவாக்கியதோடு அவர்களை வாழ வழிதெரியாதவர்களாக அவர்களின் கனவுகளை, கற்பனைகளை புதைகுழி தோண்டி புதைத்துவிட்ட பெருமை இக்கொடிய யுத்தத்தைச் சாரும்.

போர் நமக்களித்த அரிய பொக்கிசங்களைத்தேடி நாம் உலகெங்கும் செல்வவேண்டிய அவசியமில்லை. ஏனெனில் நமது நாட்டில் நமக்குப் புத்திதெரிந்த நாள் முதல் இன்றுவரை தொடரும் இக்கொடிய யுத்தத்திற்கு இரையானவர்கள் பலர், பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பலர், இன்னும் தொடர்ந்து என்றவகையில் நானும் இதற்கு விதிவிலக்கானவன் அல்ல. நமது நாடு இன்று பல வகையிலும் பின்தங்கியுள்ளது என்றால் அதற்கு அடிப்படையான காரணம் ஒன்றேயொன்று. அதுதான் போர். ஒரு நாளைக்கு பத்திரிகை புரட்டினால் அதில் வரும் முக்கிய செய்திகள் “இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் துரையப்பா விளையாட்டரங்கில் புதைகுழி தோண்டப்பட்டு சில எழும்புக் கூடுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன”, “மன்னாரில் இரு தமிழ் யுவதிகள் கற்பழிப்பு”..... என்பன கொலை, கற்பழிப்பு, கண்ணிவெடி, உயிரிழப்பு, காணாமல்போதல் இவைதான் செய்திகள். இவற்றைத் தந்தது எதுவென்றால் அது போர்.

இப்போரினால் தாய் தந்தையை இழந்து நிற்கதிக்குள்ளான சின்னஞ்சிறிய சிறார்கள் எத்தனைபேர். இவர்களின் எதிர்காலம் என்ன? எத்தனை பிள்ளைகள் தம் கண்முன்னாலேயே தமது பெற்றோரை, சகோதரர்களை கொடுமையாகக் கொலை செய்ய அவர்கள் துடித்திட்டு இறக்க அக்காட்சியை நேரடியாகப் பார்த்துள்ளனர். இவர்களின் உணர்வுகள் நனவிலி உள்ளத்தின் அடக்கப்பட்டு எதிர்காலத்தில் எத்தகைய பாதிப்புகளை ஏற்படுத்த உள்ளது. எத்தனை பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டும் உண்மைகளை வெளியில் கூறமுடியாது மௌனிகளாக உள்ளனர். இவர்களின் வாழ்விற்கு யார் பாதுகாப்பு. எத்தனை மாட மாளிகைகள், கூடகோபுரங்கள் இன்று மண்ணோடு மண்ணாக மண்மேடாக! இவற்றையெல்லாம் ஏற்படுத்தியது எது? பட்டுப் பூச்சிகளாய் சிறகடித்துப் பறக்க வேண்டிய பட்டாம் பூச்சிகளாய் பிஞ்சுப் பாலகர்களின் வாழ்வு இன்று சிறுவர் துஸ்பிரயோகம், சிறுவர் ஊழியம் போன்ற பல காரணிகளால் அவர்களின் வாழ்வு மொட்டிலேயே கேள்விக் குறியாகிவிட்டதே! நாட்டின் பொருளாதாரம் சிதைவற்று படித்தவர்கள் வேலையின்றி தெருவெல்லாம் வேலை தேடி அலைகின்றார்களே? இது ஏன்? இவை மட்டுமா? இன்னும் எத்தனை எத்தனை. அத்தனை பரிசீலகனையும் நமக்களித்தது எது? அதற்கு ஒரு தீர்வு இல்லையா? நாம் வாழ வழியில்லையா? மானிடர் வாழ வேண்டிய இப்புனித பூமியில் மரணங்களும் மண்டையோடுகளும் இரத்தக் களரிகளும் ஏற்படுவதை தடுக்கமுடியாதா? இவை தடுக்கப்படாவிட்டால் உலகிலே என்ன மிஞ்சப் போகிறது? மன நோயாளிகளும், அநாதைவிடுதிகளும், ஊனமுற்றவர்களும் தான் இப்பூமியில் எஞ்சுவது உறுதி. எனவே இக்கோரங்களை நீக்கி மனிதன் வாழப்பிறந்த பூமியில் மனிதன் சுபீட்சமாகவும், சந்தோஷமாகவும் வாழ ஒரு வழி சமைக்க வேண்டும். அந்த வழி உயர்வானதாகவும் உறுதியானதாகவும் இருக்கவேண்டும் என்ற வகையில் சமாதானம் ஏற்படுத்த வேண்டியது மிகமிக இன்றியமையாமையாகும்.

இந்த வகையில் சமாதானம் என்றால் என்ன என்பதை முதலில் நோக்குவோம். சமாதானம் என்பதற்குப் பலரும் பல வரைவிலக்கணங்களைக் கொடுத்துள்ள போதிலும் சமாதானம் என்பதற்று இதுதான் வரைவிலக்கணம் என்று எதுவுமில்லை. சமாதானம் என்பது ஒருவன் குடும்பத்திலும் சரி, சமூகத்திலும் சரி, போட்டி பொறாமையின்றி முரண்பாடுகளைத் தவிர்த்து அடக்குமுறையின்றி ஒருவரை ஒருவர் மதித்து கருத்துக்களுக்குச் சுதந்திரம் அளித்து ஒருவரோடு ஒருவர் ஒன்றுபட்டு ஐக்கியமாகவும் சுபீட்சமாகவும் வாழுதல் என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

நாட்டிலே யுத்தத்தை நீக்கி அமைதியான வாழ்வை ஏற்படுத்த சமாதானத்தை நிலைநாட்டப் பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த வகையில் அவ்வாறு எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுள் சிலவற்றை எடுத்து நோக்குவோம். சமாதானத்தை ஏற்படுத்தச் சிறந்ததொரு ஊடகமாக கல்வி அமைகிறது. நீண்ட காலத்தில் ஏற்படுத்தப்படுகின்ற நடத்தை மாற்றமே கல்வியாகும் என்ற வகையிலும் நாளைய சமுதாயத்தைப் படைக்கப்போகின்ற இன்றைய மொட்டுக்கள் சிறுவர்கள் என்ற வகையிலும் அவர்களுக்கூடாக ஏற்படுத்தப்படுகின்ற சமாதானம் நாளைய தலைமுறை நலமுடன் வாழ வழியமைக்கும் என்ற வகையிலும் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தும் ஓர் ஊடகமாக கல்வியையும், அக்கல்வியிலும் ஆரம்பக் கல்வியைச் சிறப்பாகவும் தெரிவுசெய்துள்ளனர்.

சமாதானத்தை நிலைநாட்ட மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளுள் இரண்டாவதாகவும் முக்கியமானதாகவும் அமைவது ஆசிரியர்களுக்குச் சமாதானக் கல்வியை வழங்குவதாகும். இங்கு ஆசிரியர் என்று கூறும் போது குறிப்பாக தொழிற்பயிற்சி பெறுகின்ற ஆசிரியர்களையே குறிப்பிடுகின்றோம். இவர்கள் பயிற்சி பெற்று பாடசாலைகளுக்குச் செல்லும் போது மாணவர்களிடையே அவர்களிடையே இனவெறிகளை கிளர்ந்தெள்ளச் செய்து இனமுரண்பாடுகளும் விரோதங்களும் வளர்வதற்குச் சிலவேளைகளில் அவர்களது நனவிலி மனப்பாங்குகளும் சூழ்நிலையும் காரணமாக அமையலாம். இவற்றை நீக்க வேண்டுமெனில் நல்லெண்ணத்தை மாணவர் மத்தில் விதைக்க வேண்டுமெனில் முதலில் ஆசிரியர்களிடையே நல்ல மனப்பாங்கும் நல்லெண்ணமும் வளரவேண்டும். இந்த வகையில் ஆசிரியர்களுக்கும் சமாதானக் கல்வி வழங்கப்பட்டு வருதல் குறிப்பாக பயிற்சி பெறும் ஆசிரியர்களுக்கு இக்கல்வி போதிக்கப்படுதல் நல்லதோர் அம்சமாகும்.

அடுத்து புதிய கல்விச் சீர்திருத்தம். புதிய கல்விச் சீர்திருத்தம் என்று சொல்லும் போது மாறிவரும் இன்றைய உலகில் மாறுகின்ற சமுதாயத்திற்கு ஏற்ப மாறிவரும் தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டு கல்விக் கொள்கைகளை மாற்றியமைத்தலாகும். இந்த வகையில் உலக நாடுகளில் இச்சீர்திருத்தம் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. இதனடிப்படையில் முக்கியமான அம்சம் என்னவெனில் நாட்டில் பலமொழி பேசுபவர்கள் இருப்பின் அவர்களுக்கு தாய் மொழி முதலாவதாகவும் இரண்டாம் மொழி இரண்டாவதாகவும் கட்டாய பாடங்களாக அமுல்நடத்தப்பட்டுவருகின்றது. இந்த வகையில் இலங்கையின் கல்விச் சீர்திருத்தத்தில் தமிழ் மாணவர்களுக்குச் சிங்களமும் சிங்கள மாணவர்களுக்குத் தமிழும் கட்டாய பாடமாக அமுல்நடத்தப்பட்டுள்ளமை யாவரும் அறிந்ததே.

நம் நாட்டில் மட்டுமல்ல ஜேர்மனி, இந்தியா, நோர்வே போன்ற நாடுகளில் உள்ள பாடசாலைகளில் அவர்களுடைய தாய்மொழி மட்டுமன்றி அங்குள்ள மொழிகளில், மொழிகளின் எண்ணிக்கையைப் பொறுத்து இரு மொழிகளாவது பாண்டித்தியம் பெற்றிருக்க வேண்டுமென்ற சட்டம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. இதுதவிர மேற்போந்த பல நாடுகளின் தொழிற்கூடங்கள், காரியாலயங்கள் போன்றவற்றில் எத்தனை மொழி அங்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றதோ அத்தனை மொழிகளிலும் பெயர்ப் பலகைகள் தொங்கவிடப்பட்டுள்ளன. இவையெல்லாம் எதற்காக என்று நீங்கள் சிந்தித்ததுண்டா? இவை அங்கு வாழுகின்ற மக்கள் மத்தியில் இனவேறுபாடுகளோ பெரும்பான்மை, சிறுபான்மை என்ற வித்தியாசமோ பாரபட்சமோ எதுவுமின்றி அனைவரும் அந்த நாட்டின் சொந்தப் பிரசைகளாக கணிக்கப்படுகின்றனர். இதனால் அங்கு பகையோ காழ்ப்புணர்வுகளோ தோன்றுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் போகின்றது.

இவை தவிர யுனெஸ்கோ போன்ற வெளிநாட்டு அமைப்புகளும் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட நாடுகளில் தமது அலுவலகங்களை அமைத்து அந்த நாட்டிற்கு அவசியமென தாம் கருதுகின்ற சமாதானத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய பல சேவைகளைச் செய்துவருகின்றன. இந்த வகையில் சமாதானத்திற்கான நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்டு வழங்குதல் இனங்களுக்கிடையே போட்டிகளை நடாத்துதல் கருத்தரங்குகளை மாணவர்களுக்கு மட்டுமன்றி ஆசிரியர்களுக்கும் நடாத்துதல் போன்றன குறிப்பிடப்பட வேண்டிய அம்சங்களாகும்.

நம் நாட்டைப் பொறுத்த வரை சமாதானத்தை ஏற்படுத்துவதற்குப் பல மன்றங்கள் அமைத்து செயற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. இந்த வகையில் இலங்கை தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றத்தின் சேவையும் பணியும் உன்னதமானவையாகவும். இம்மன்றத்தின் மூலம் சமாதானம் தொடர்பான போட்டிகள், சுற்றுலாக்கள், கலைநிகழ்வுகள் போன்ற பல பணிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் மூலமாக ஓர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்ற இனத்தவர்களோடு ஒட்டி உறவாடிப் பழகவும் தமது கருத்துக்களை மற்றையவர்களோடு பகிர்ந்து கொள்ளவும் பங்கு புற்றவும் நிகழ்வின் ஊடாக யுத்தத்தினால் தாமனுபவித்த அனுபவிக்கின்ற துன்பங்கள் உணர்வுகள் என்பவற்றை வெளிப்படுத்தவும் சந்தர்ப்பம் ஏற்படுவதனால் இனங்களுக்கிடையே புரிந்துணர்வு போன்றன தோன்றுவதுடன் துவேச மனப்பாங்குகள் அவர்களை விட்டுநீங்கவும் வழி ஏற்படுகின்றது.

தொகுத்து நோக்குமிடத்து உலகில் போர் நீங்கி மக்கள் சாந்தி சமாதானத்துடன் வாழ “அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பது இல்லையே உச்சமீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதிலும் அச்சமில்லை அச்சமில்லை அச்சமென்பது இல்லையே” என்று பாரதியார் பாடியது போன்று பூமியில் மனிதன் தலைநிமிர்ந்து வீறுநடை போட்டு வாழ யுத்தபீதி அவனைவிட்டு அகல வேண்டும். இதுவரை மனித வர்க்கம் அனுபவித்த கொடுமைகள் விலக வேண்டும். அதற்கு போர் என்ற அரக்கன் அழிய வேண்டும்.

போரே நீ போ - இப்
பூமிதனில் மனிதம் மனிதனாக
வாழப் போரே நீ போ
சமாதான வெண்புறாவே - நீ
சிறகடித்துப் பறந்துவா உன்
நல்வரவைக்காண நிதம்
ஏங்கியே தவிக்கிறது மானிடம்.

புனிதமான இப்பூமிதனில் போர் முரசு ஒழிய அதற்கொரு சாவு மணி அடித்திடுவோம். மக்கள் காலமெலாம் மகிழ்வுடனே காணிநிலங்கள் மனைவி மக்களுடன் களிப்புடன் வாழ்ந்திட உறுதியான ஒரு சமாதானம் மலரட்டும்.

வாழ்க சமாதானம் .
வளர்க அதன் பணி .
ஓங்குக அதன் புகழ் பாரினிலே.

நிறைவு.

26.10.2001 றுகுணு தேசியக் கல்விக் கல்லூரியில் இருந்து வவுனியா தேசிய கல்விக் கல்லூரிக்கு தமழ் விழாவில் கலந்து கொள்வதற்காக நானும் எனது நண்பர்களும் விவுரையாளர்களும் வந்து கொண்டிருக்கிறோம். இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு இருகின்ற ஆசிரியப் பயிற்சிப் பசளையாக இந்தத்த தமிழ் விழா இடம் பெறுவதை இட்டு இனம் புரியாத இன்பம் இதயத்திற்கு. சகல போட்டிகளுக்கும் ஆயத்தமாகிய கல்லூரி நண்பர்களோடு சிறு கதைக்காக "நான் நிதானத்துடனும், கருப் பொருளைக் கூர்ந்தும் சிறு கதை எழுதணும்" என் பயிற்சி விரிவுரையாளர் சொன்னதை எடுத்து வைத்து பல முறை பல சிறு கதைகளைக் கொண்டு வாய்க்கும் முளைக்கும் வேலையை கொடுத்தேன். மனசெல்லாம் ஒரு விதமான பூரிப்பு. அனைவரையும் மிஞ்சி நானே முதலிடம் என்ற சுய நல நம்பிக்கை என் அடி மனதில் பார்த்தது போதும் இனியாவது வாசிப்பதை நிறுத்துடா. வேனுக்குள் நண்பர்கள் நேற்று என்னை கிண்டல் செய்தது இன்னமும் அழுத்துகின்றது. கிண்டல் செய்தபோது கடைசியாய் நான் சிறு கதைப் புத்தகத்தில் பார்த்த கடைசி வரி இன்னமும் ஞாபகம் இருக்கிறது. பூமியிலே எங்கே விழப்போகிறோம் தெரியாது விடை பெறுகின்ற மழைத்துளி போல. அந்த வரியுடன் என் சுதந்திரமான உணர்வு பறிபோனது. என் சுதந்திரமான சுவாசம் எதையோ தாங்கி வந்தது. என் சுதந்திரமான ஆத்மா சுருங்கிக் கொண்டது ஏனெனில் அந்த சிறு கதை வரிகளுக்கும் விசேட செய்திக்கும் நிறையவே முற்றுப் புள்ளிகள். என் உயிரோடு உயிரான நண்பன் அந்த செய்திக்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டான். இன்று அதிகாலை 8.30 மணியளவில் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் முதார் எனும் இடத்தில் மத்திய கல்லூரிக்கு அருகாமையில் உள்ள இராணுவத்தளத்துக்கும் புலிகளுக்கும் இடையில் இடம் பெற்ற துப்பாக்கிச் சமரில் சிறு குழந்தை ஒன்றும், பல்கலைக்கழக மாணவன் ஒருவனும் ஸ்தலத்திலேய மரணம் அடைந்துள்ளனர் , மற்றும் பலருக்கு பெருங்காயம். அந்த பல்கலைக் கழக மாணவன் யார் என் நண்பன், உயிர் நண்பன். அவன் அங்கு மரணப்படுகுழியில், நான் இங்கு சிறு கதை எழுதுகிறேன்.

இன்று அதிகாலையில் என் வீட்டுக்கு தொலை பேசி பேசினேன். இன்று 10.00 மணிக்கு மையவாடிக்கு எடுத்துச் செல்கின்றார்கள். என் நண்பனது உடலை அங்கு ஒரு ஆத்மாவின் முற்றுப்புள்ளி. இங்கு ஒரு கதைக்கான முற்றுப்புள்ளி.

பனைமரத்தில்சிக்கிய பட்டம் போல என் மனது இப்போது படபடத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. அழுகை கண்களின் இமைக்கு வந்தும் துளிவிடாத தூறலாய் நிற்கிறது. ஆயத்தப்படுத்தியதும், அனைத்து முடிப்பதும் வேறு வேறு. சுதந்திரமாக சுற்றித்திரிந்த என் நண்பனின் சுவாசக்காற்று நேற்றுடன் சுதந்திரத்திற்கு பிரியாவிடை கொடுத்து விட்டது. சுதந்திரத்திற்கான போர் இன்னமும் தொடர்கிறது. என் நண்பனின் சுதந்திரக் காற்றை பறித்து விட்டார்கள். ஆனால் அவனது அந்தக்காற்றே என் கதைக்கு இப்போது சுதந்திரம் தந்துவிட்டது.

என் நண்பன் போல் எத்தனை ஜீவன்கள் இதுவரை பிரிந்திருக்கும் ஏன் ? என்ற வினாவுடன் எத்தனை உயிர்கள் மாண்டிருக்கும். இந்தப்பூமியில் எப்போது அந்த ஜீவன்களின் ஆத்மாவின் திருப்திக்காய் நாமெல்லாம் சுதந்திரமாய் சுவாசிப்பது. ஒன்றுமட்டும் எனக்கு விளங்கியது. "பூமியிலே எங்கே விழப்போகின்றோம் என்று விடைபெற்றுச் செல்கின்ற மழைத்துளிகட்கும்..". என் நண்பனுக்கும் பிரதிஷ்டமான தொடர்புண்டு.

முற்றுர்

(" நேற்று இக்கல்லூரிக்கு வருகின்ற போது கல்லூரி வாகனத்தில் கேட்ட அந்த வானொலிச் செய்தியுடன் நான் நிலைகுலைந்து தடுமாறி விட்டேன். என் நண்பனது இன்றைய அடக்கத்திற்காய் கல்லூரியை விட்டு வீடு செல்கின்றேன்.. அவனது ஆத்மா ஈடேற்றம் பெற நீங்களும் பிரார்த்தியுங்கள்.) எனது வாழ்வில் இந்த சிறுகதையும் இந்த நாளும் மறக்கவே முடியாதது.....?

கூறுவதில் முன்

இலங்கையின் வரலாற்றில் முதற் தடவையாக தமிழ் மொழிமுலமான கற்கை நெறிகளை நாத்தம் தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளை ஒன்றாக இணைத்து நடைபெறும் தமிழ்விழாவின் அமைப்பு குழுவின் சார்பாக நன்றி கூறுவதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

முதலில் இத்தகைய பெருமைமிகு ஒரு விழாவை நாத்த திட்டமிட்டு நடத்த முன்வந்து தமிழுக்கு அணிசேர்த்த எமது வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் பீடாதிபதி திரு. செ.அழகரெத்தினம் அவர்களை நன்றியுடன் நோக்குகின்றேன். எமது பீடாதிபதியின் சிந்தனைக்கும் வேண்டுகோளுக்கும் மனமகிழ்ச்சியுடன் இசைவு தந்து இறுதிவரை ஒத்துழைத்த ஏனைய தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளின் பீடாதிபதிகளுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

என்றுமே எமது செயற்பாடுகளில் துணை நிற்கும் கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சின் மேலதிகச் செயலாளர் திரு. உடுவை எஸ். தில்லை நடராஜா, கல்வியியற் கல்லூரிகளின் பிரதிப் பணிப்பாளர் திருமதி. பு. இராமகிருஷ்ணா ஆகியோர் தமிழ்விழா தொடர்பாக எல்லா வகையிலும் அளித்த ஊக்கத்திற்கும் ஆசிகளும் என்றும் நாம் நன்றி உடையவர்களே. எமது எல்லா முயற்சிகளுக்கும் தோளோடு தோள் நின்ற வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் உபபீடாதிபதிகள், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்கள், விரிவுரையாளர்கள், மாணவர்கள் அனைவரையும் அன்புடன் அரவணைத்து நன்றியைப் பகிர்வதில் மனமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

தமிழ்விழாவிற்கு மாணவர்களைப் பயிற்றுவித்து களமிறக்கி, விழாவிடச் சிறப்புற முன் நின்ற தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளின் பீடாதிபதிகள், உபபீடாதிபதிகள், விரிவுரையாளர்களுக்கும் பெருமையுடன் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். போட்டிகளில் பங்குகொண்டு அனைத்து விழாவும் சிறப்புற ஒத்துழைத்த எம்மினிய தேசிய கல்வியியற் கல்லூரிகளின் ஆசிரிய பயிலுனர்களுக்கும் மனநிறைவான நன்றிகளைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

அடுத்து விழாவைத் திறம்பட நாத்துவதற்குச் சிரமதானங்கள், வெளிக்கள வேலைகள், அலங்கரிப்புச் செயற்பாடுகள் என்பவற்றின் ஊடாக ஒத்துழைத்த வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு என்றும் என் நன்றிகள் உரித்தாகட்டும். அடுத்து விழா சிறப்புற, எங்களோடு பல்வேறு வழிகளிலும் நின்று ஒத்துழைத்த வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியின் பதிவாளர், கல்வி சாரா உத்தியோகத்தர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

குறிப்பாக இத்தமிழ்விழாவுக்கான நிதி வசதிகளை ஒதுக்கி உதவிய TETD செயற்றிட்டப் பணிப்பாளர், கல்வியியற் கல்லூரிகளின் பிரதம ஆணையாளர், கல்வி உயர்கல்வி அமைச்சின் செயலாளர், பிரதம கணக்காளர் ஆகியோருக்கும் இதயங்கனிந்த நன்றிகள் ஏராளம். மேலும் எங்களது தமிழ்விழா சிறப்புற நிதியாகவும், பொருளாகவும் உதவிய திரு.ந. சேனாதிராசா, (தலைவர் வவுனியா பலநோக்கு கூட்டுறவு சங்கம்) அவர்கட்கும், சிட்டி ஏஜென்சி திரு. சபாநாதன் அவர்கட்கும், சிவசக்தி ஸ்ரோஸ் உரிமையாளர், சேவா லங்கா நிறுவன இயக்குனர், அதிகாரிகள் ஆகியோருக்கும், அத்தோடு விசேடமாக எமது தேவையுணர்ந்து நீர் விநியோகம், பொருளுதவிகள் செய்துதவிய வவுனியா அரசாங்க அதிபர் திரு. க. கணேஸ் அவர்கட்கும், திட்டமிடல் பணிப்பாளர் திருமதி கேதீஸ்வரன் அவர்கட்கும், கணக்காளர் திரு. அ. பாலகுமார் அவர்கட்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

மேலும் விழா மலரை அழகுற வடிவமைத்த மலர்க்குழுவுக்கும், ஆசிரியபயிலுனர்களுக்கும், அவர்சார்ந்த ஊழியர்களுக்கும் எனது நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

நிறைவாக போட்டிகளில் நடுவர்களாகக் கலந்து சிறப்பித்த பெரியோர்களுக்கும் நீண்ட தூரப் பயணம் செய்து நிகழ்ச்சியில் கலந்துகொண்ட போட்டியாளர்களுக்கும், கல்விசாரா உத்தியோகத்தர்களுக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.
நன்றி.

திரு.த. இன்பதேவராஜா
உப பீடாதிபதி,
வவுனியா தே.க.க.
28.10.2001

தமிழ்த் தாய் வாழ்த்து

வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ் மொழி
வாழிய வாழிய வே!

வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண் மொழி வாழிய வே!

ஏழ்கடல் வைப்பினுந் தன்மணம் வீசி
இசை கொண்டு வாழிய வே!

எங்கள் தமிழ் மொழி எங்கள் தமிழ் மொழி
என்றென்றும் வாழிய வே!

சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ் மொழி ஓங்கத்
துலங்குக வையக மே!

தொல்லை வினை தரு தொல்லை யகன்று
சுடர்க தமிழ் நா டே!

வாழ்க தமிழ் மொழி! வாழ்க தமிழ் மொழி!
வாழ்க தமிழ் மொழி யே!

வானம் அறிந்த தனைத்து அறிந்து
வளர் மொழி வாழிய வே!

- மகாகவி பாரதியார் -